NUN Ü SAK

KUR'AN'A GÖRE VARLIK ve EVREN KİTABI

DOĞAN ERÇETİN

NUN Ü SAK

Kur'an'a Göre Varlık ve Evren Kitabı

DOĞAN ERÇETİN

İrfan yayıncılık No.: 167

ISBN 978-975-371-135-7

Yayın Hakkı (Copyright):
İrfan Yayıncılık ve Tanıtım
Limited Şirketi

Birinci Baskı 2014

Kapak:
Ezgi KARAATA

Editör:
Barış ERÇETİN

Baskı
Alioğlu Matbaacılık
Orta Mah. Fatin Rüştü sk.
No: 1-3/A Bayrampaşa/İstanbul
Tel: 0212 612 95 59

İrfan
Yayıncılık ve Tanıtım Limited Şirketi
Klodfarer Cad. Sümer Ap. No: 40/7
34122 Divanyolu İSTANBUL
Tel.: (212) 518 38 66 -Faks:(212) 516 32 54
E-posta: irfanyay@gmail.com
www.irfanyayinevi.com

TEŞEKKÜR

Uzun çalışma günlerinde, bana sabırla destek olan eşime, oğluma, kızıma ve damadıma en içten duygularımla teşekkür ederim.

Doğan ERÇETİN

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ

Bismillâhirahmanirahim!

"Nun" Kalem Sûresi'nin birinci âyetinde yer alan sembol/kelimedir. "Sak" kelimesi ise yine aynı sûrenin kırk ikinci âyetinde geçmektedir.

Bin dört yüz yıldır bu iki sembol/kelime için onlarca Kur'an tefsircisi, düşünür ve yazar görüş bildirmesine karşın anlamları üzerine bir anlaşma sağlanamamıştır.

Bu eser, sadece "Nun" ve "Sak" kelimelerinin anlamlarının çözümü için yazılmıştır.

Dolayısıyla bu eser bir "Tefsir" kitabı değildir. Çünkü tefsir kitabı, Kur'ân'ın tüm sûreleri üzerine yazarın kişisel bilgi birikimine dayanarak yaptığı yorumlardır. Kalem Sûresi'nde geçen iki sembol/kelime üzerine yazılan bu eser şerh mahiyetindedir.

"Nun", müteşabih bir âyettir. Müteşabih âyet; birden fazla manaya gelebilen âyettir.

Ancak Kur'ân bir rehber ve yol gösterici olarak açıklanamaz, bilinemez hiçbir kelimeyi içinde barındırmaz. Bilinemezlik varsa, Kur'ân'ın tüm zamanlara hitab edişindendir. Uygarlığımızda bilgi birikimi arttıkça, "bilinemez" denilen kavramların sırrının da açığa çıktığı görülecektir.

Bu kitapta "Nun" ve "Sak" sözcüklerinin, günümüz uzay-zaman bilim insanlarının ulaştığı bilgi seviyesi ile M.Ö.'ye ait uzay-zaman bilimcilerinden günümüze miras kalmış bilgilerinin "Tevhid" penceresinden bakılarak "mukayese yöntemi" ile çözümü yapılmaya çalışılmıştır. Geçmiş zamanın en kesin, en doğru analizi, yorumu, ancak ETİMOLOJİ ve TOPONOMİ bilim dalları ile yapılabilirdi. Bu yöntem de kullanılmıştır.

"Nun" ve "Sak" kelimelerinin sırrına bugüne kadar ulaşılamamış olmasının sebebi; onların üzerine teşbih (benzetme) yöntemiyle UZAY-ZAMAN'a ait anlamlar yüklenmesindendir.

*Prof. Dr. Hüseyin ATAY, **"Kur'ân-ı Kerim ve Türkçe Anlamı"** isimli eserinde şöyle yazar: "Kur'ân-ı Kerim'de Allah, insana anlayacağı dilde ve biçimde hitap ediyor. Manasını anlamak için çalışmak âlimlerin yapacağı bir çalışma olduğu gibi, meraklı herhangi bir kimse de böyle çalışma yapma imkânı bulur ve yapabilir.*

Her ihtisas sahibi kendi ihtisasına ait âyetleri en iyi şekilde anlar ve ilmini yapar."[1]

---

1. Hüseyin ATAY; *Kur'an-ı Kerim ve Türkçe Anlamı*; 1995- ANKARA

Alıntılara devam edelim: "Alışılmış fikirlere benzemediği için insanı tedirgin eden yeni fikirlerin boğulması, din ve siyaset çevrelerinde görülebilir. Fakat böyle bir şey, bilgiye götüren yol değildir; bilimsel çaba kavramıyla bağdaşamaz. Yeni ufuklar açacak görüşleri kimin öne süreceğini önceden kestirip atamayız."

Prof. Dr. Mübahat Türker Küyel[2] *der ki: "...çeşitli çalışma hipotezlerini, açıklama modellerini ve hele tarih felsefelerini hemence, gerçeklik yerine almadıkça, her araştırıcının, gerçeğe yaklaşma yolunda, çeşitli modelleri denemek hakkı vardır."*

Bu satırların yazarı da onbeş yılı geçen bir zaman içinde etimoloji, toponomi, kültür tarihi, kazı bilimi, gök bilimi, anatomi vs. gibi bütün ilim dalları üzerinde araştırı ve inceleme yapmıştır. Çalışmalarımızda eski Türk ve İslâm uygarlığının bilginlerinin uyguladığı bilimsel yöntem olan "bütüncül yol" esas alınmıştır.

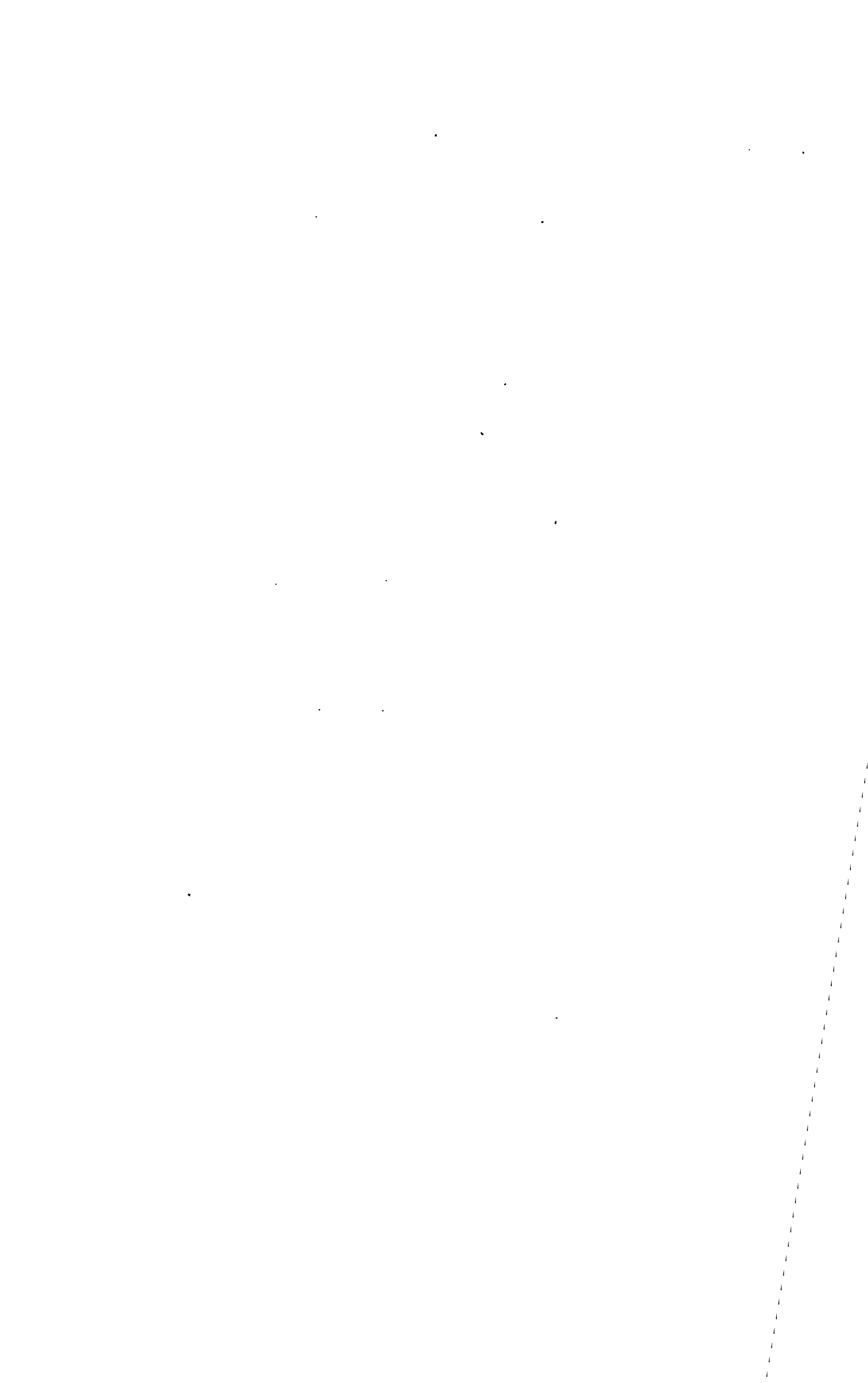
İlâhiyat ilminin zirvelerinden biri olan sayın Prof. Dr. Hüseyin ATAY ve felsefe ilminin zirveleriden Prof. Dr. Mübahat Türker Küyel'in bu görüşlerinden ve onbeş yıldır ilim yolunda harcanan emekten cesaret alarak işbu şerh yazılmıştır. Nun ü Sak kelimelerinin uzay zaman terimleri olduğu kanaatine varılmıştır.

Ulaştığım bilginin ve kanaatimin yanlışlığından Allah'a sığınırım.

Doğan ERÇETİN
İSTANBUL - 2013

---

2. Mübahat Türker KÜYEL; Halı Konusu, Felsefenin Görüş Alanına Girebilir mi?; ANKARA-1998; (ARIŞ dergisinin 4. sayısının ekidir.)
Mübahat TÜRKER; Farabi'de Fizik Ötesinin Önemi ve Menşei; KÖLN; 1961 U.Arası Felsefe Tarihi Tebliği.

GİRİŞ

Varlık ve Evren kitabının anahtarı olan Kur'ân'ın Kalem Sûresi üzerine şerh yazmaya gayret sarfetmeme cesaret veren etkenlerden biri de Einstein'in; *"Evren konusunda en anlaşılmaz olan şey, Evren'in anlaşılabilir olmasıdır"* cümlesidir.

Kur'ân-ı Kerim kitabımızın Kalem Sûresi'nde, tartışmalı olup üzerinde fikir birliğine varılamamış iki konu vardır: **Nun** ve **Sak**!

Kur'ân-ı Kerim[3] ise **gayb** haricinde kendi içinde bilinmeyen bir konu, bir sır kalmayacağını, Evren'in ve varlığın bir anlam ve amaç için yaratıldığını bizzat kendisi bildirmektedir.

61 inişli, 41 sıralı Fussilet Sûresi 53. âyet[3]: *"Vakti geldikçe insana kâinatın uçsuz bucaksız ufuklarında ve bizzat kendi iç dünyasında mesajlarımızı göstereceğiz. Ta ki, bu vahyin tartışmasız bir gerçek olduğu herkes için ortaya çıksın...!"*

---

3. Sûrelerin iniş sırasında, Prof. Dr. Yaşar Nuri ÖZTÜRK'ün *"Kur'an-ı Kerim Meali*; 1998- İSTANBUL" isimli eseri esas alınmıştır.

72 inişli, 14 sıralı İbrahim Sûresi 19. âyet: *"Görmez misin ki Allah, gökleri ve yeri mutlak hakikate (bir atıf olsun diye) amaçlı ve anlamlı olarak yarattı..."*

94 inişli, 3 sıralı Âli İmran Sûresi 191. âyet: *"Aklı ve gönlü işletenler o kişilerdir ki, ayakta, otururken, yan yatarken hep Allah'ı zikrederler; göklerin ve yerin yaratılışı hakkında derin derin düşünürler..."*

Bu bilgilerden, Kur'an'da bilinmeyen kelime ve sembolün kalmayacağı, zamanı geldikçe bir şekilde açıklanacağı anlaşılmaktadır.

Onbeş yıldır kültür tarihi, dil bilimi üzerine çalışırken ulaştığım bilgi öbekleri içinde **"Nun"** ve **"Sak"** harf veya kelimelerini (sembollerini) açıklayabilecek bilgi demetleri olduğu ayırdına vardım. Bu iki sembol kelimenin uzay zaman ve genel dil bilimiyle ilgisi olduğu açıktı. Şimdiye kadar yapılan inceleme ve yorumlar Arap dili ve kültürü ile sınırlı kalmıştı.

Halbuki bütün dinî kitap, yaprak ve emirler Evren ve varlığın yaradılışı ile ilgiliydi. Varlığa indirilmiş tüm kitapları da içinde taşıyan son kitap "Kur'ân-ı Kerim"de de Evren ve varlık ana konuydu.

Arap dilinin sınırlarını aşıp "Diller Tarihi"ne göre inceleme ve araştırı yapılmalıydı. Bu yola gidilerek Asya ve Avrupa'da konuşulan bütün ana diller ile bu dillerdeki dini kelimelerin kökeni soruşturulmalıydı. Fizik birliği etrafında oluşmuş kelime aileleri, yani "KAVRAM ALANI AİLE BİRLİĞİ" belirlenmeliydi. Bu konuda çalışmaları olan Prof. Dr. Naim Hazım ONAT[4]; dinî kelimelerin tek bir dile dayandığını öne sürüyordu. Bu dil Türkçe idi. Avrupa'ya din ve dil zaten Doğu'dan gitmişti.

---

4. Naim Hazım ONAT; *Arapça'nın Türk Diliyle Kuruluşu*; 1944- İST.; TDK

Günümüz dilbilimcilerine göre dünyadaki bütün diller, işleyiş ve yapılış tekniğine göre üç ana öbeğe ayrılıyordu:

1. Yalın diller

2. Eklemeli diller

3. Bükümlü diller

Dillerin yapısına, çalışmasına göre üç binden fazla dili üç katmana indirgeyen bu bilimsel yöntem, dil çalışmalarını yalınlaştırıyordu.

Bugün Arapça konuşulan toprakların üzerinde iki büyük uygarlık ve bu uygarlıkların bakiyeleri olarak onlarca küçük uygarlıklar kurulup dağıldı. Arabistan coğrafyasının kültürünü etkileyen bu iki kültürü kısaca hatırlayalım.

SÜMER (KENGER) UYGARLIĞI

Mezopotamya tarihinde iki ana dil öbeği, **eklemeli** ve **bükümlü** dil öbekleri etkin ve mevcut olmuştur. Kenger[5] (Sümer) uygarlığının dili eklemeli dil öbeği içinde yer alıyordu. Bu coğrafyanın kültürünü oluşturan uygarlıktı. Eklemeli dillerin atası ya da bel kemiği ise bugün **Türkçe** denilen dildir. Kenger uygarlığının dili, eklemeli dillerin Kuzey Türkçesi denilen sürümü içinde yer alıyordu. Günümüzde Kenger lehçesine en yakın Türk lehçesi Karaçay/Balkar Türk lehçesi idi.

Nuh Tufanı'ndan önce yeryüzünde tek dil, tek birleşik topluluk, tek din vardı. Nuh Tufanı'ndan, özellikle Babil Kulesi'nin inşasından sonra dil çeşitlenmeye başladı. İnsanlar fırkalara bölündü. Dil çeşitlendi. *Tevrat* bu süreci doğrular niteliktedir. Bir zamanlar tüm dünyada sadece **Kengerce** konuşulduğu *Tevrat*'ta kayıt altındadır. Günümüz dilbilim tarihçileri, bu bilgiyi doğrulamaktadır. CHARLES FOSTER: 1852 yılında yazdığı *"The One Primeval Language"* (Tek Kök Dil) adlı kitabında Çince, Dravidçe dahil tüm dünya uygarlıklarının dillerinin **Kengerce**'den çıktığını göstermiştir.

5. M. Ünal Mutlu; *Türk Dili ve Kenger Uygarlığı*; 2007- İstanbul; TDAV

Arap dilinin başlangıcı ise Babil Kulesi'nin inşasından sonraya aittir. Kengerli âlimler dinî amaçla dua etmek ve ilâhi okumak üzere konuştukları dil üzerinde **LİR/ŞAZ** denkliği uygulayıp, kök kelimeleri üçer harften oluşan on iki kalıp esasına dayanan yeni bir dilcik yaptılar. Bu dilcik, fiile dayalı konuşma amaçlı değil; dua ve din temelli tasarlanmıştı. Tarihçiler bu dile **Babilonca** dediler. Daha sonra bu dil olağanüstü bir gelişme izledi. Neredeyse bağımsızlık elde etmiş görünen Akadca, Fenikece, Süryanice, İbranice, Aramice vs. denilen lehçelerini oluşturacak kadar gelişti, yayıldı. Başlangıçta var olan on iki kalıp, yirmi dört kalıba ve en son otuz altı kalıba çıkarılarak kelime sayısı ve çeşidi arttırıldı. Bugün bu dile **Arapça** deniliyor. Diğer bir adı da **Sami dili**dir. Sami dilinin dip kökeninde bir eklemeli dil olan **Kengerce** vardır.

KEME (MISIR) UYGARLIĞI

Keme (Kadim Mısır) uygarlığının temelinde eklemeli dilin bir lehçesi vardı[6]. Süreç içinde yerini diğer dil ve lehçeler[7] ile en son Arapça aldı. Kur'an'da Mısır kültür tarihi ile ilgili şu âyet vardır:

63 inişli, 43 sıralı Zühruf Sûresi 56. âyet: *"Onları (Firavun ve halkını) sonra gelecekler için eski bir örnek yaptık."*

Ayrıca Hz. Mûsa ile ilgili âyetlerin içinde Keme uygarlığı ile ilgili bilgiler de verilmiştir.

63 inişli, 43 sıralı Zühruf Sûresi 51. âyet: *"Firavun, toplumu içinde haykırıp şöyle dedi: "Ey toplumum! Mısır'ın mülk ve yönetimi benim değil mi? İşte şu nehirler benim altımdan akıyor. Görmüyor musunuz?"*

45 inişli, 20 sıralı Taha Sûresi 24. âyet: *"Firavun'a git! Çünkü o, azdı."* ve 43. âyet: *"Firavun'a gidin, çünkü o azdı."*

---

6. Yusuf Ziya ÖZER; *Mısır Tarihi*; 1987- ANKARA; TTK.

7. Selahi DİKER; *Türk Dilinin 5000 Yılı*; 2000- İSTANBUL

Mısır medeniyetine ait bu âyetler ve bunların dışındaki diğer âyetler ışığında Kur'an tefsiri yapacak din âlimlerinin yalnız Arapça bilmesi yeterli gelmeyecektir! Bu âyetlere göre Mısır/Keme uygarlığının tarihi araştırılarak gün yüzüne çıkarılması gerekmeyecek midir?

Eski uygarlıkların tutum ve davranışlarından ders almak ve onların düştükleri hatalara düşmemek için tarih bilmek gerekmiyor mu?

Keme uygarlığının kelime hazinesinde "nun" kelime ve kavramı mevcuttur. Beşeriyetin kültür tarihine bakılmaması, **Nun** ve **Sak** sembollerinin çözülememesinin nedeni olmuştur.

İslâm âlimlerince başta kadim Türkçe dili ile Kenger, Akad, Asur dilleri ve onlara ait tabletlerin çözümü ve okunması şart olmaktadır. Yani dil ve uygarlık tarihinin devreye sokulması zorunluymuş gibi görünmektedir. Kaldı ki tarih ve arkeoloji çalışmak Kur'an emridir. Bu konuda inzal olmuş bazı âyetler şunlardır:

43 inişli, 35 sıralı Fatır Sûresi 44. âyet: *"Şimdi onlar hiç yeryüzünde dolaşıp da kendilerinden öncekilerin nasıl bir akıbete uğradığını görmediler mi? ..."*

48 inişli, 27 sıralı Neml Sûresi 69. âyet: *"De ki: Yeryüzünde dolaşın da, günahı tabiat haline getirenlerin sonu ne olmuş, görün!"*

55 inişli, 6 sıralı En'am Sûresi 6. âyet: *"Kendilerinden önce nice yurt ve medeniyeti yerle bir ettiğimizi görmediler mi?* En'am/11. âyet: *"...Dolaşın yeryüzünü, sonra görün gerçeği yalanlayanların sonunun ne olduğunu!"*

60 inişli, 40 sıralı Mü'min Sûresi 82. âyet: *"Yeryüzünde dolaşıp da kendilerinden öncekilerin sonu nice olmuş diye bakmıyorlar mı?..."*

70 inişli, 16 sıralı Nahl Sûresi; 36. âyet: *"...Şimdi yeryüzünde gezip dolaşın da yalanlayanların sonu nasıl olmuş görün."*

84 inişli, 30 sıralı Rum Sûresi 9. âyet: *"Yeryüzünde dolaşıp bir bakmıyorlar mı ki, nasıl oldu kendilerinden öncekilerin sonu?..."* Rum/42. âyet: *"De ki: "Yeryüzünde dolaşın da öncekilerin sonunun nasıl olduğuna bir bakın! Onların çoğu şirke sapan insanlardı."*

94 inişli, 3 sıralı Âli İmran Sûresi 137. âyet: *"... O halde yeryüzünde dolaşın da yalanlayanların sonu nice olmuştur görün."*

Yeryüzünü dolaşmak, yatay ve dikey olmalıdır. Çağın toplumlarının bilgilerini derlemek ve kazılar yaparak geçmiş zamanın derinliklerine inmek; bu bilgileri illiyet bağı ile birbirine bağlayarak, mukayese yöntemini de kullanarak incelemek gereklidir.

Kur'an tefsiri için günümüz evrenbilimcilerince ulaşılan bilgi seviyesi ile birlikte Kenger, Keme (Mısır), Hint, Çin, Maya ve Türk gibi diğer uygarlıkların uzay-zaman bilgilerine başvurulması zorunluluktur. Çünkü tüm bu uygarlıklar hem vadi/su, hem liderlik uygarlıklarıdır. Elçi-devletbaşkanı türü liderlik zamanlarında toplumlar uygarlık sıçraması yapmışlardır. Bu kadim uygarlıkların kökeninde de İslâm uygarlığını yaratan güç ve enerji vardı. Bilginin kaynağı tekti!

Günümüzde bazı arkeologlar, artık uygarlığın sıçrama yaptığı yüzyıllarda en önemli ögenin "DİN" unsuru olduğu savını ileri sürmeye başlamışlardır... İnsanlık M.Ö.10.000 yıllarında önemli bir medeniyet sıçraması yapmıştı. Toplayıcı/avcılıktan tarıma geçilmişti. Bu konuda Fransız arke-

olog Jacques Cauvin[8] der ki: *"Neolitik devrimin sembolik ve dini boyutları, teknolojik boyutundan daha baskındır."*

Bu neolitik devrimin zamanı M.Ö. 9500-9000 yıllarıdır. Peygamberler diyarı Şanlıurfa'daki "Göbeklitepe" buluntuları bu tezi doğrulamaktadır. *Cauvin*; ideoloji, din ve psikolojinin, teknoloji, ekonomi ve demografiden daha üstün olduğu tezi üzerinde ısrar eder.

Bu din olgusu yalnız neolitik çağ için değil, insanlık tarihinin bütünü için geçerlidir. Dinin ve devletin, yani toplumun yapısı ADALET ve KUT'a bağlıdır. Bu **Adalet** ve **Kut** kavramları tarih boyunca bazı çok başarılı devletlerin temel ilkesi olmuştur.

Eski toplumlarda sanat ve yazı, din ve Evren'i açıklamak üzere kullanılıyordu.

İslâm uygarlığı, adalet ve **"Önce akıl, sonra iman"** ilkelerinin geçerli olduğu dönemlerde bilim tarihine çok önemli katkılar yapmıştır. **"Önce iman, sonra akıl"** ilkesinin ve bu ilkenin tabii bir sonucu olan adaletsizliğin kol gezdiği dönemlerde ise bilim, araştırı, buluş çalışmaları durmuş, körelmiştir. Gerek dinî ve gerekse diğer konularda görüş bildirmek yasaklanmıştır.

Her yeni gelişme ve düşüncenin imanı bozacağı öngörülmüştür. Bu subjektif değerlendirme ve duruş, İslâm toplumlarının olduğu yerde saymasına neden olmuştur. Günümüzde de dinî konularda görüş bildirmek tehlikeli görülmektedir. Düşünce gücünün önüne görünmez bir set çekilerek, uyuklama hali sürdürülmektedir.

Atomik düzeyden Evren'in geneline kadar her düzlemde var olan döngüye (Tarık S. 11.âyet) paralel olarak gelişmesi gereken bilgi üretimi ile Evren ve varlık kitabını okuma

8. Michael BALTER; *Tanrıça ve Boğa*; 2008- İST: Homer Yayınevi

işleri duraksamaktadır. **İlim** alanından **bilim** alanına yeni bilgiler aktarılma işlemi durunca üretim ilişkileri gerileyerek, İslâm toplumunun refah seviyesi de düşmektedir.

İlim alanından bilim alanına devşirilen her yeni bilgi âdemoğlunun yaşantısını kolaylaştırıcı teknolojik sıçramalara, gelişmelere neden olmaktadır. Tersi durumda ise toplum çağ dışı, zamane kaçkını durumuna düşmektedir. Böyle bir ortamda üretilebilen ekonomik pasta, nüfus artış hızına göre küçük kaldığı için iç kargaşalar yaşanmakta, "mü'minler kardeştir" ilkesi yerlerde sürünmektedir.

"Nun" ve **"Sak"** sembol ve kelimelerinin de bugüne kadar çözülememiş olması, bilim dışı olan bu dar ve durağan bakış açısının sonucudur. Unutmayalım ki olumluluk veya olumsuzluk, iyilik ve kötülük beşerin kendi tercihlerinin neticesidir.

Son on yılların içinde bu kısır döngüyü kırmaya çalışan, tefsirde yeni yöntemler deneyen uzmanlar arasından iki bilge kişinin çalışmaları dikkat çekmektedir. Kur'ân-ı Kerim'i Arap dili etimolojisine dayanarak tefsir eden Sayın Mustafa İslamoğlu ile tefsir çalışmalarını semantik metod denilen yöntemle yapan bilim insanı Sayın Ali Galip Gezgin'dir. Ancak bu yeni yöntemler yine de Arap dili ile sınırlıdır. Tam bilimsel çalışma olabilmesi için Kur'an-ı Kerim'in kendi metodu olan "B Harfi ve Samed ilmi"[9] metodu uygulanmalıdır.

Evren'in yaradılış hiyerarşisi, bilimsel çalışmalara model olmalıdır. Kesret alanındaki milyarlarca çeşit varlığın temeli yüz sekiz dolayındaki elementten oluşmuştur. Bu elementler de tek bir elementten: **Hidrojen**den neş'et

---

9. Ahmed HULUSİ; *Kur'an-ı Kerim Çözümü*; 2010- İSTANBUL; Kitsan yay.

etmiştir. Kelimelerin dizilimi de, dillerin yapılışı da aynı dizgiyi izlemektedir. Dillerin tarih sahnesine çıkışı ile kelimelerin tarihine ulaşılması gerekecektir.

Evren'de her şey çift kutuplu yaratılmıştır. Kelimelerin de bu paralelde çift anlamı vardır. Akademisyenler **çift kutupluluğu "semantik"** diye tanımlamaktadırlar. Daha açık ifade etmek gerekirse: Yerküre üzerindeki bir nesneyi ve şeyi tanımlayan kelime somut/fizik anlam taşır. Ahiretle ilgili bir konuyu veya göksel bir olgu ve nesneyi tanımlamak için bu somut anlam üzerine mana yüklü, beş duyu ile denenemeyen soyut anlamların yüklenmesi zorunlu olmaktadır. Bu duruma Kur'an **"Batınî"** demektedir. Diğer bir deyimle **mecazî, teşbih, mitolojik, soyut** anlam denilebilir. Bir paranın iki yüzü gibi bir hal zuhur etmektedir.

İLİM ve BİLİM

Uzay-zamanın tümü madde ve antimaddeden oluşan küremsi bir yapı olup bilgi yüklüdür. Evren ve ondaki her varlık/yapı sanki bilgi yönetmeliğine göre inşa edilmiştir. Maddi dünyanın alt yapısını, temelini bilginin oluşturduğunu Talâk Sûresi açıklamaktadır. 100 inişli Talâk Sûresi 12. âyeti: *"...Allah'ın, bilgi bakımından her şeyi kuşattığını bilesiniz."*

Bu âyette tanımlanan evrensel yapının tüm bilgi örgüsüne **"İlim"**; kişioğlunun bu ilim dairesinden, küresinden matematik yolu ile sırrına ulaşabildiği ilim parçacığına ise **"Bilim"** denilmektedir. Veya şöyle de ifade edilebilir:

"İlim alanından insanın aklına bağlanan ilim parçasına, bilim denilmektedir." Bilimin dili matematik, yani sayılardır. Dört işlem, geometri, cebir hem Evren'in hem de bilimin dilidir. Bilim çevreleri ilim alanından bilim elde etmek için iki yöntem uygulamaktadır:

Tekilden genele bilim yöntemi.

Genelden tekile bilim yöntemi.

Kur'an düşünürlerinden Sayın Ahmed Hulusi, akıllara ışık ve yol gösterici olan Kur'ân-ı Kerim'de de ilimden bilim elde etmek için iki yol olduğunu saptamıştır. Bu iki yol da bilim adamlarının belirlediği yöntemin birebir aynısıdır. Sadece isimleri farklıdır. "B" harfi ilmi (Tekilden genele bilim yöntemi), diğeri "El Ehad'üs SAMED" ilmi (Genelden tekile bilim yöntemi)dir.

İslâmî kültürde "zerre küll'ün aynasıdır" ilkesi doğrultusunda birim veya zerre olarak algılanan her noktada, tümün yani Evren'in bilgisi mevcuttur. Tıpkı vücudumuzdaki her hücrede gen bilgimizin kayıtlı olması gibi... Bugünkü bilim dili ile yazılırsa "Atom" denilen madde birimindeki tüm bilgi ve özellikler Evren'in her noktasında mevcuttur. Her noktada bilgi mevcut olmasaydı Allah'ın Sünnetullah'ı[10] yani astrofizik yasalar, değişmez yasalar hükümden düşer, kaos yaşanırdı. Sünnetullah denilen fizik, astrofizik, kuantum fizik gibi değişmez yasalar atomik seviyeden Evren'in her noktasına kadar hükmünü yürütmektedir. Bu yasalara dayanarak Âdemoğlu Evren'in her noktasına ilişkin düşünce yolu ile tanımlama yapabilmek imkânına erişmiş görünmektedir. İşte bu tanımlamaları "teşbih yöntemi" ile yapmak zorunluluğu ortaya çıkmaktadır. Gözle görülmeyen ve görülemeyecek geçmiş ve gelecek zamanlara ait olguları, mesafe uzaklığı nedeniyle erişelemeyecek yapıları tanımlamak imkân dahiline girmektedir.

Besmelenin en başına konmuş "B" harfi ilmi, "Atomdan Evren'e!" veyahut "Büyük patlamadan günümüzdeki uzay-zamana" kadar olan süreci kapsar.

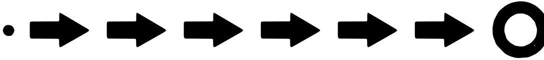
10. Ferit DEVELLİOĞLU; *Osmanlıca-Türkçe Ans. Lugat*; 2002- İST.; 19.Baskı; Aydın Yay.

Bilimsel yöntemlerden biri olan soyutlama tekniği ile başlangıçtan günümüze olan süreci akıl süzgecinden geçirebiliriz. Herhangi bir konuyu incelerken bu yöntemlere başvurulmuştur. Varlık kitabı başlığı atındaki bölümde, bilgi yönetmeliği olan DNA'dan ayrıca söz edilmiştir.

SAMED İLE SAK İLİŞKİSİ

Kur'ânî dildeki SAMED kelimesini Ahmed Hulusi; "içine bir şey girmesi, katılması veya ondan bir şey çıkması, oluşması söz konusu olmayan som TEK'lilik" şeklinde tanımlamıştır.

B Harfi ilmi ile Samed ilmi, Big Bang ile sürekli genişleyen Evren'in tanımı gibidir. B Harfinin altındaki nokta ile Som arasında altı tabakalı bir zaman oku mevcuttur.

AN (Big Bang); Altı aşamalı yaradılış süreci ve şimdiki UZAY-ZAMAN (ON) şeması

(Kur'an'a göre gökler altı aşamada oluşmuştur.)

"SOM" kelimesi "İçi dolu olan ve dışı kaplama olmayan; katışıksız ve küremsi biçimli şey" anlamında olup Türkçe bir kelimedir. **Et-** veya **İt-** yardımcı fiilleri de **yapmak, kılmak** anlamında **"etmek"** fiilinin köküdür. "SOM ET-" fiilinin açılımı som etmek; somet> samed kelimesinin kaynağı gibidir. Bu tür etimolojik çalışmalar isabetli olduğu takdirde Kur'an'ın tefsirlerinin daha sağlıklı ve doğru olacağı şüphesizdir.

"Samed" kelimesi, Evren'imizde boşluk olmadığını, "ESİR" denilen gizil enerji ile dolu olduğunu doğrulayan bir kelimedir.

Evren sadece ve sadece Allah'ın esmalarından ve esma bileşimlerinden oluşmuştur. Ona dışarıdan başkaca bir şeyin katılması veya ondan bir şey çıkması söz konusu değildir. Evren'in ilk aşaması "Büyük Patlama" denilen "Big Bang"dir. Big Bang denilen büyük patlama, teşbihte hata olmaz diyerek bir birim, kaynağı belirsiz, gizil Nur'un ana kaynağından ayrılarak uzay-zamanın doğumunu hazırlaması "an"ıdır. AN; zaman ve mekânın başlangıcıdır, sınırdır.

Dili eklemeli dillerden ve Arabistan, Irak, İran bölgesinin en eski uygarlığı olan Kenger uygarlığının dilinde ANU/AN kelimesi tam da bu büyük patlama anının adıdır. Bilgi yüklü "mekân-zamanın başlangıcı" kavramlarını içinde taşıyan "ANU", Gök Tanrı olarak tercüme edilmiştir. Evren'in ikinci aşaması ise sadece ilk madde olan "hidrojen" atomları ile dolu olması halidir. Kalem Sûresi'nin ilk âyeti olan "NUN"; göğün sözü edilen ikinci aşamasının adıdır.

Küremsi bir yapıya sahip olduğu düşünülen Evren'in yani uzay-zamanın dış yüzeyinde, cidarında manyetik alan mevcut olmalıdır. Prof. Dr. Taşkın TUNA'nın[11] tanımıyla Evren'in çevresi ışık hızında hareket eden bir duvarla kaplıdır. Günümüzdeki bilgi ve algılamaya göre içerden dışarı veya dışardan içeri bir şey girmesi mümkün değildir. Sayın Tuna'nın bu tanımı tam da SAMED kelimesinin tanımıdır.

---

11. Taşkın TUNA; *Uzayın Sırları*; 2003- İSTANBUL; 7.Baskı; Boğaziçi Yay.

Kalem Sûresi'nde adı geçen "SAK" kelimesi ile isimlendirilen yapı, Evren'i koruyan, muhafaza eden bir kab, bir giysi gibidir. Korucu, muhafız gibidir. Koruma kabıdır. Koruyucu "Ten"dir. Samed ve Sak kelimeleri illiyet bağı içindedirler. Işık hızına yakın döngüye sahip SAK isimli manyetik yapı, SOM biçiminde olan Evren'in çevresini sarmalamaktadır. Som olan Evren'in içine bir şey girip çıkmasını önlemektedir. Bu duruma ise "SAMED" denilmektedir.

Kalem Sûresi'nin "NUN" harf/sembolü ile "SAK" kelimesinin yukarıda yazılan çözümüne nasıl varılmıştır? Hangi yol ve yöntemler izlenmiştir? Çalışma, çözümleme felsefemiz nedir? Bütün çalışmalarımızda Evren'in yaradılış modeli örnek alınmaktadır. Tümevarım ve Tümdengelim yöntemleri çalışmalarımızın ana eksenini oluşturmaktadır. Matematiksel çalışmalarda kullanılan soyutlama yöntemi dil çalışmalarında da yoğun olarak başvurulan yöntemlerden biridir. Kelime etimolojisinin yanında "kavram aile birliği etimolojisi" kısaca kavram etimolojisi yöntemi kullanılmıştır. Dil içi veya diller arası "Ses denkliği yöntemi" kullanılan yöntemlerden biridir.

KUR'AN'DA ANLATIM TEKNİKLERİ

1. MERDİVEN BASAMAĞI YÖNTEMİ

Oğlum, iletişim fakültesini bitirip evine döndüğünde kendisine sordum: "Türkçe Kur'an tefsiri hakkında dikkatini çeken en önemli hususlardan birini söylemek istersen önce hangisini söylerdin?" Başka bir şehire okumak için giderken yanına iniş sırasına göre düzenlenmiş Sayın Prof. Dr. Yaşar Nuri Öztürk'ün "Surelerin İniş Sırasına Göre Kur'an'ı Kerim Meali" isimli eserini vermiştim. Oğlum, iletişim fakültesinde dünyadaki bütün yazım tekniklerinin anlatıldığını ancak şimdiye kadar Kur'an'daki yazım tekniğine benzer bir anlatım biçimiyle karşılaşmadığını söyledi. "Kur'an'da merdiven basamağı veya benzeri bir yöntem uygulanmış sanki!... Her yeni bir merdiven basamağına çıkışta bilgi miktarı ve derinliği de artıyor sanki!" diye ekledi.

Öyleyse Kur'an'daki herhangi bir konuyu incelerken "İNİŞ SIRASI" temel hareket noktası olması gerekecek-

tir. Konumuz olan Kalem Sûresi'nin ilk âyeti "NUN!"[12] önemli bir konunun girişi, önsözü ya da konu başlığı gibi bir anlamda olmalıdır. Yani anlatılacak konunun birinci basamağı olmalıdır. Bu, çok çarpıcı bir anlatım yolu... İnsanoğlunca hiç bilinmeyen, bilinmesi ve şahit olunması asla mümkün olmayacak bir olaya dikkat çekilmek istenmiştir. Merdiven basamağı yöntemine göre "Nun" neyi anlatıyorsa, konunun devamı diğer sûrelerde okuyucuya açılacak demektir. Bilim insanlarının uyguladığı iki araştırı yönteminden biri olan "Tekilden Genele" yöntemi burada karşımıza çıkmaktadır.

Sayın Mustafa İslâmoğlu'nun bulgularına göre de Kur'an'ın anlatım yöntemleri çok çeşitlidir: "1.Tümdengelim 2.Tümevarım anlatım tekniği... Ve Kur'an bunlara ek olarak Kıyas; Teklif; Teşvik; Tahrik; Temsil; Tehdit; Tekdir; Tebşir; Takdir; Taziz; Telmih; Tasrih; Tavzih; Teşrih; Tafsil; Tamik; Tevil; Tefsir[13] yöntemlerini de anlatımında kullanır."

2. SERPME YÖNTEMİ

Kur'an'da bir konu, tüm surelere ve onların âyetlerine yayılmıştır. Herhangi bir konu incelenmek istendiğinde Kur'an'ın tümünü bilmek ve çalışmak gerekmektedir. Bir âyeti anlamanın en iyi yolu, onu Kur'ân'ın diğer âyetleriyle açıklama ilkesinden hareket ederek Kur'ân'ın genel çerçevesi içinde kavramaya çalışmaktır.

İnsanoğluna anlatılmak istenen hedef konu mevcut yüz ondört sûreye serpiştirilmiştir. Yaşam döngüsü sürüp giderken indirilen vahiylerde; yaşanan olayların eğrisi doğrusu

---

12. NUN; Uluhiyyet ilmi... Sf. 654 (Ahmed Hulusi) (DE: Uluhiyyet: Allahlık sıfatı, Tanrılık vasfı)
13. Sf. 642 M. İslâmoğlu

gösterilip, öğüt verilip, olgular anlatılırken, bu âyetlerin aralarına Evren'le ilgili temel bilgiler de yerleştirilmiştir. Günlük yaşam ile evrensel değişmez yasalar iç içe sarmal yapıda birlikte anlatılmıştır. Bir insanın; sıradan herhangi bir gününde yaptıkları veya yapmadıkları üzerinden Evren'e hükmeden yasalara tabi olduğuna işaret var gibidir. Günlük yaşamla sünnetullah arasında illiyet bağı mevcut gibidir. "Tarih tekerrürden ibarettir" deyişinin temelinde bu ilişki yatmaktadır. Tarih boyunca insanların, yöneticilerin aynı hataları tekrarlamaları boşuna değildir. Allah'ın hükmü kesintisiz bir şekilde sürüp gitmektedir. Tarihsel olaylar arasındaki benzerliklerin nedeni de bu yasalardır.

Kur'an'da bir kelimenin manası araştırılmak istendiğinde, yalnız kelimenin geçtiği âyet değil, sûre değil, Kur'an'ın tümünün okunması, diğer bir deyişle tekilden genele bilim yönteminin kullanılması gerekmektedir.

3. TEŞBİH (BENZETİM) SANATI YÖNTEMİ

"Teşbih" kelimesinin sözlük anlamı, "benzetme, benzetilme"dir. Teşbih'in kökü ise "ŞİBH" mastarıdır. Tam olarak "ŞBH" harfleridir. **"Teşbih"** kelimesinin çoğul hali ise **"Teşbihat"** kelimesidir.

"Müteşâbih" kelimesi ise ŞİBH/ŞBH kök kelimesinin "MÜTE---A---İ---" kalıbı ile çekilmiş halinden ibarettir. Etimolojik olarak (dilbilgisi bakımından) Arapça **"şebih"** lafzından türemiştir. **Şebih**; renk, adalet ve zulüm gibi nitelik (keyfiyet-vasıf-mahiyet) yönünden çeşitli benzeşmeler için kullanılır. İki şeyin aynı seviyede benzeşmelerine "teşâbüh", ***birbirinden fark edilemeyecek şekilde keyfiyet bakımından birbirine benzeyen şeylere de "müteşâbih"*** denir.

Kurân-ı Kerim; muhkem âyetlere "ümmü'l-kitap" (Kitab'ın anası-temeli), bunların dışında kalan bir kısım âyetlere ise "müteşâbih" âyetler, adını vermiştir. Batı dillerinde **teşbih** yerine kullanılan kelime **"Analoji"** kelimesidir. İngiliz dilinde ANALOGY[14] (oku.: ınelıci); benzerlik, benzeşme, benzeyen şey, mukayese edilebilen herhangi bir şey anlamındadır. Grafik sanatı ile birlikte eğitim alanında yoğun olarak kullanılan bir öğretim tekniğidir. Evrende ve yerküre üzerinde tabiatın bütün fenomenlerinde bir analoji mevcuttur. Söz gelimi iskeleti olan canlılarda iskelet yapısı benzerdir. İskelet yapısı geneldir ve analoji mevcuttur.

İlk inen sure "Alâk Sûresi"dir. İkinci inen sûre ise "Kalem Sûresi"dir. "NUN" âyeti, Kalem Sûresi'nin ilk âyeti olup, müteşâbih âyettir. Benzeyen veya benzetilendir. Ana konu uzaysal olup benzeyendir. Hedef konu ise yeryüzünde olup benzetilendir. İnsanlar tarafından bilinen şeydir.

Peki "Nun" neye benzetilmiştir? "Nun", varlığın "alâk" olgusuna benzetilmiştir! Kalem Sûresi indiğinde yalnızca Alâk Sûresi vardı. Sûrenin adı ile "Nun" sembol kelimesi arasında illiyet bağı olmalıdır. "Alâk" kelimesi, insanın ana rahmine düşmesini betimlemektedir. Eril yumurta ile dişil yumurtanın birleşmesi ile yeni bir yapının, yeni bir canlılığın başlangıcı zuhur etmektedir. Canlının ana rahminde geçireceği belirli bir zaman dilimine ve bu yapıya dikkatimizi çevirmemiz gerekmektedir.

"Nun" ise Evren'in yaratılış sürecininin bir aşamasının adıdır. Benzetim/Teşbih yaparsak; insanın ya da canlının ana rahminde bir zar içinde zuhur etmesi ile Evren'in ilk maddesinin atomlarının zar benzeri bir koruma kabına sahip bir çeşit göksel rahim içinde zuhur etmesi, benzerdir.

---

15. *Redhouse*; İngilizce Türkçe Sözlük; 1990- İSTANBUL

4. KELİMELERDE ÇİFT MANA YÖNTEMİ

Allah, Kur'an'da varlıkları çift kutuplu yarattığını açıklar. Kelimelerin de çift manalı olduğu vurgulanır. Varlığa isim olan ve varlığın tanımını yapan kelimelerin de varlık gibi çift kutuplu olması son derece doğaldır. Hicr Sûresi 87. âyetin ışığında âyetlerin ve hatta Kur'ân'ın heksagram oldukları, iki katlı, çift manalı kelimelere dayanarak çıkarım yapılabilmektedir. Bu değerlendirmeyi Zümer/23. âyet doğrulamaktadır: *"Allah, sözün en güzelini, birbirine benzer iç içe ikili manalar ifade eden bir kitap halinde indirmiştir..."*

"Alâk" ve "Nun" kelimelerinin de çift manalı olması muhtemeldir. "Nun" âyetinin müteşabih âyet olması da bunu göstermektedir. "Alâk" kelimesinin de hem maddi hem de soyut manası tezimizi doğrulamaktadır.

Kehf Sûresi, 54. âyet: *"Doğrusu Biz bu Kur'an'da, (hakikati) inanlara her türlü dolaylı anlatım tarzını kullanarak açıkladık; zira insan, bütün varlık (içerisinde) tartışmaya en düşkün olandır."*

Mesel ve dolaylı anlatım tekniği; anlatım konusunu, insanın algı seviyesine indirgeyen bir yöntemdir. Günümüzde, kelimelerin çift anlamlılık olgusuna akademisyenlerin "semantik" adını verdikleri, daha önceki satırlarda yazılmıştı.

5. ÇİFT ZAMANLI ANLATIM YÖNTEMİ

Zaman; geçmiş, gelecek ve an olarak üç türe ayrılır. Ancak varlık "AN"ın içinde amel ve fiilini gerçekleştirir. Varlığın sağlıklı bir gelecek için birikmiş bilgiye ihtiyacı vardır. Birikmiş bilgi de geçmiş zamanın sayfaları arasındadır. Varlık, hedefsiz olamaz. Kişi, aile, şirket veya dev-

letin amaçları olmalıdır. Amaçlarının gerçekleşmesi için tarihî deneyimlerden faydalanarak geleceği tasarlamak zorundadır.

Kur'an, mü'min kişiyi inşâ ederken "feraset sahibi" olunmasını önerir. Feraset sahibi, üç yüz altmış derecelik görüşe sahip kişidir. **"Feraset"** kelimesi de benzetme yolu ile yapılmış bir kavramdır. Bir binek hayvanı olan At'ın üç yüz altmış derecelik görüş yeteneğinden esinlenerek türetilmiştir. İnsandan; AT'ın fiziki görüş özelliğinin, soyut olarak düşünce gücüne uygulanması istenmektedir. Bu öneri Kur'ân'a aittir.

Kur'an, geçmişten örnekler verir. Ayrıca tarih, arkeoloji, antropoloji, kısaca bütün bilim dallarının tarihsel boyutunun araştırılmasını ister ki feraset sahibi olunabilinsin. Geleceği tasarımlayarak, insanların mutluluğuna vesile olacak dosdoğru yolda ilerleyebilmek için gerekli önlemler alınabilsin. İşte burada karşımıza "destek olmak" manasındaki "Salat" kavramı çıkmaktadır. Bilgi üretiminin diğer insanlarla paylaşılması, uygarlığımızın olumlu yönde gelişmesini sağlayacaktır. "Salat", inansın veya inanmasın diğer insanlarla dayanışma ve destek halinde olmaktır. Allah ve melekleri de tüm varlıklara maddi ve manevi rızıklarını vererek salat etmektedir. Yaşama, canlılığa, diriliğe destek vermektedir.

Kur'an, kıyamet kavramı üzerinden gelecek hakkında bilgi verirken Evren'in ilk yaratılışını da açıklar. Bu anlatım tekniği "Feraset"e örnektir. Geçmiş ve gelecek iç içe anlatılır. Âdemoğlu yaşamının her anında bu yöntemi içselleştirerek uygulayabilmelidir. Feraset sahibi olabilmek için elbette bilgi seviyesini arttırmak önemli koşuldur.

MÜTEŞABİH KELİMELER ve ÂYETLER

Âli İmran Sûresi 7. âyeti: "***Kitap'ı sana indiren O'dur: Onun âyetlerinden bir kısmı muhkemlerdir ki; onlar Kitap'ın anasıdır. Diğer âyetlerse müteşabihlerdir...***" "***...Onun tevilini ise bir Allah bilir, bir de ilimde derinleşmiş olanlar...***" "***...Gönül ve akıl sahiplerinden başkası gereğince düşünemez***" der.

Kur'an kitabında iki iç kitap vardır, önerimizin kaynaklarından biri de bu âyettir. Ademoğlunca bilinen olgu ve varlık ile onun zaman-mekân engeli nedeniyle asla ulaşamayacağı olgu ve varlıkları düşünce gücü zemininde birbirine bağlayan müteşabih kelimelerdir. Müteşabih kelimeler yerine "müteşabih yöntem" demek daha doğru olacaktır. İslâmiyet tarihi boyunca Kur'an'a dair ilimlerin en önemlilerinden biri bu "müteşabih âyetler" meselesi olmuştur.

Müteşabih, dil ve anlatım bakımından bir yöntemdir. Cünümüz bilim adamlarınca "Analoji" denilen olgudur. Anoloji; özde farklılıklar taşımakla birlikte benzer özellikler gösteren şeyler arasındaki benzeşmedir. Anoloji; özelden genele benzetme yoluyla geçiş şeklindeki akıl yürütmedir. İki şey arasındaki benzerliğe dayanılarak ulaşılan bir çıkarımdır...

Anoloji, resimlerle de yapılabilir. Örneğin; alyuvarları, oksijen torbalarını taşıyan adam resmiyle gösterebiliriz. Bu resimli anoloji yöntemi eğitim ve öğretim sürecinde öğretmenler tarafından kullanılan güzel bir yöntemdir. İnsanlığın kültür tarihinde de bu yöntem kullanılmıştır. Okuma yazma yerine geçen resim yazılar, yani tamgalar günümüzde "Grafik sanatı" denilen bilim kolunun başlangıcıdır. Evren'in yaratılışı ve onun süreçlerini tanımlayan grafik sanatı ürünü olan tamgalar, binlerce yıllık tarihe sahiptir.

Müteşabih kelimeler ya da müteşabih yöntem anlatım dili için bir zorunluluktur. Kur'an bu kelimelere çift anlamlı, sarmal kelimeler demektedir. Kur'an yorumcuları ise bu kelimelere "mucize" kelimeler demektedirler. Gerçekten de benzetim yöntemi mucize gibidir. Tüm zamanlara hitap eder. Çünkü Kur'ân'ın tüm zamanlara hitap edişi ve tüm zamanları kapsaması bu kelimeler/yöntemler sayesinde olmuştur. Müteşabih kelimeler yalnızca uzay zamanı açıklayan sözcükler değildir. Aynı zamanda paralel Evren diyebileceğimiz öte dünya ile ilgili açıklamalar için de kullanılmaktadır.

(Âli İmran S. 133. âyet: *"...En'i göklerle yer kadar olan cennete doğru yarışır gibi koşuşun..."*) Cennet, cehennem ile ilgili olguların açıklanması ancak müteşabih kelimelerle mümkündür. Benzetme, yani anoloji yöntemi kullanılması en ideal yöntem olmaktadır. Bu tercih, Kur'ân'ın kendi seçimidir. Bilim ve eğitim insanları da beş duyu ile saptanamayan konulardaki bilgileri açıklamak için bu anoloji yöntemini yoğun olarak kullanmaktadır.

Varlığın, yaşarken içinde bulunduğu zamana "An" denilmektedir. İnsanın yaptığı iş ve oluşlar hep an içinde gerçekleşir. An geçtikten bir saniye sonra artık o an tarih olmuştur. İnsanın içinden geçeceği zaman ırmağının her bir damlası "AN" olarak onun iş ve oluşu olacaktır. Kur'an, geçmiş zaman içinde olup biten iş ve oluşlar ile gelecekte olacak iş ve oluşları kendi "An"ında yaşayan insana anlatma yöntemi olarak "müteşabih"/benzetme yöntemini kullanmıştır. An içinde yaşayan Âdemoğlu ne geçmişe, ne de kendi geleceğenin dışındaki geleceklere gidemeyeceğinden, buralardaki iş ve oluşları anlatmak için Kur'an, en uygun yol olarak müteşabih yolunu seçmiştir.

Evrenimizde gözlem yapan varlıktan uzaklaşan ışık kırmızı renge, yaklaşan ışık ise maviye dönüşür. Işık ise enerji kaynağından gelir. Gelecek zaman, yaşama kaynaklık edecek ışık ve enerji demektir. Bu nedenle **mavi**, geleceğin rengi, yaşamın, sağlığın, canlılığın, diriliğin rengidir. Işık ve ışın, proteinin yani besinlerimizin ve yaşamımızın kaynağıdır denilebilir. Gözlemci varlıktan uzaklaşan ışığın rengi ise **kırmızı**ya dönüşür. Işığın yani enerji kaynağının varlıktan uzaklaşması ise enerjinin yaşam alanından çekilmesi, kırmızıya dönüşmesi anlamına gelmektedir. **Kızıl**; kıyametin, yani varlığın sonlanışının rengidir. Aynı zamanda yeni bir başlangıcın da rengidir. Güneşin doğuşu ve günün kavuşumunda olduğu gibi kızıl renk cümbüşü bitişin, ama aynı zamanda yeni bir başlangıcın da rengidir. Yani Evren'de varoluş ve yokoluş kesintisizdir. Kıyametten sonra Evren bir çekirdekten yeniden var edilecektir.

73 inişli, 21 sıralı Enbiya Sûresi 104. âyet: *"O gün Biz gökleri, kitap sayfalarını rulo yapar gibi dürüp katlayacağız, mahlûkat evrenini ilk defa nasıl yaratmışsak onu öylece tekrar yaratacağız."*

Bu âyette teşbih sanatı apaçık ortadadır. Kıyamet gününün tarifinde, göğün katlanması ve kitap sayfası rulosu benzetimi, tefsir gerektirmeyecek kadar açıktır. Uzay-zaman en başa çökerek çekirdek haline geri dönecektir. Çekirdek aşamasına dönüş tamamlandıktan sonra yeni bir uzay-zaman yeniden yaratılacaktır. Çekirdek kelimesi de semantik bir kelime haline getirilmiştir. Kur'an gelecekte Evren'in nasıl sona ereceğini aşağıdaki âyetlerle anlatmayı sürdürür:

79 inişli, 70 sıralı Mearic Sûresi, 8. âyet: *"O gün gökyüzü yanık yağ tortusu gibi kıpkızıl olacak."*

89 inişli, 55 sıralı Rahman Sûresi, 37. âyeti: *"...Gök yarılarak, eriyip kızarmış yağ/kırmızıya boyanmış deri gibi bir gül haline geldiği zaman..."* âyetleri kıyametin oluş hallerini açıklamaktadır. Kıyametin en son evresinde tüm renkler kırmızılaşacaktır. Âyet bu nedenle erimiş bakır rengi, kızıl gökyüzünden ve kırmızılaşan, gül rengine dönüşen deriden sözetmektedir. Kısacası kıyametin rengi kızıldır; ancak, yeniden doğuşu hazırlayacak yeni sabahın da kızıllığını içinde taşımaktadır.

Geçmişte ve gelecekteki iş ve oluşları anlatan bu müteşabih sözcükler bu nedenle çift anlamlıdır. Evren ile ilgili bilgi ağı Âdemoğlunun idrakına sunulmuştur. Her bir Âdemoğlu, Evren'le ilgili verilen bu bilgileri kendi bilgi birikimi ve algısına göre değerlendirecektir. Değişik algıların ortaya çıkması son derece normaldir. Evren'in bilgi ağından pozitif bilim yoluyla elde edilen bilgi seviyesi arttıkça Kur'an daha iyi anlaşılacaktır. Kur'ân'ın ve müteşabih kelimelerin tüm zamanlara hitap edişinin sırrı da tam burada yatmaktadır.

Sarmal özelliği olan bu kelimeler, varlık kitabı ile Evren kitabını bağlayan yöntemin kendisi olmuştur. İnsana ilişkin gen kitabının da ikili sarmal halinde olduğuna dikkatimizi çevirmemiz gerekmektedir. Varlığın çift kutupluluğu, yaşamın her evresinde kendini göstermektedir. Varlığın çift kutupluluğu, ona verilen ismin de, yani kelimenin çift kutuplu oluşunun da kaynağıdır. Bir kelimenin, somut ve soyut mana taşımasının kaynağı yaratılış yasası olmaktadır.

Ancak bu müteşabih anlatım tekniği insanları, bilgi birikimine (cahilliğine) göre olumlu/olumsuz değer yargılarına da götürebilmektedir. Kişioğlunun hükmünün amacı aşmaması gerekmektedir. İnsanın bir yanlışlığa düşmemesi için gerekli tek yol bilimsel düşünce yöntemi olan "matematik" bilimidir.

Günümüz evrenbilimcilerinin çalışmaları sonucunda evrensel bilgi üretimi arttıkça Kur'ân'ın daha iyi anlaşılacağını vurgulamakta yarar var...

Günümüzde İslâm ülkeleri iç karışıklıklarla ömür tüketmektedirler. Halbuki İslâm ülkelerinin ilim ve bilime yönelmesi Kur'ânî bir zorunluluktur. Tevhid ve Ahiret inancından sonra Kur'ân'ın bir numaralı maddesi "Adalet" ise, iki numaralı konusu "ilim ve bilim"dir. Çünkü Allah, yakından bilinmek istenmektedir. Kur'an ve Mizan/Ölçü yani Adalet her ikisi de Allah katından indirilmişlerdendir. Her ikisinin temelinde bilgi yatmaktadır.

Müteşabih âyetler, varlık dünyamızdaki olgularla, geçmiş ve gelecek zamanlar içindeki iş ve oluşları tanımlayan kelimeler ve bilinen ile bilinmeyeni birbirine bağlayan yöntemdir. Benzeyen ile benzetilen arasındaki ortak özellikleri temel alan tanımdır. Bu benzetmeler yine Allah'ın koyduğu çok az sayıdaki varlık yasalarının bir sonucudur.

Müteşabih âyetlerin, kelimelerin ve yönteminin en dibinde var olan gerçeklik bu çift kutupluluktur. Sözcüklerin çift manalı oluşunun da temelidir.

"Nun" ve "Sak" kelimeleri müteşabih sözcüklerdir. Bu kelimelerin biri geçmiş diğeri de gelecek zamana aittir. Her ikisi soyut ve göksel kelimelerdir. "Nun", Evren'in büyük patlama ile yaratılışından sonraki sürecinin adıdır. "Sak" ise Evren'in kabuğudur, muhafaza kabıdır. Kıyamet zamanı yırtılacak olan, bu manyetik alandır. "Sak"; her türlü varlığın çevresinde var olan ve aynı zamanda Evrenimizi çepeçevre saran manyetik alanın adıdır. "Sak" kelimesi uzay zaman terimidir ve Kur'an'da soyut anlam kazanmıştır.

VARLIK KİTABI
"ALAK"

Işığa, aydınlığa, dosdoğru yola, vahye çağırmak ve okumak emriyle başlayan Kur'an'ın ilk sûresinin adı aynı zamanda varlığın zirvesi olan insanın yaratılışını anlatan, Kur'an'ın içinde yer alan "Varlık Kitabı"nın da adıdır: "ALAK!"...

Kur'an'ın ikinci sûresi olan Kalem Sûresi'nin birinci âyetine ise yine Kur'an'ın içinde yer alan "Evren Kitabı"nın adı olan "NUN" Sembol/kelimesi yazılmıştır. Yani Kur'an'da iki "İç kitap" vardır. Kitapların isimleri, Alak ve Nun'dur. Bu iç kitaplar, teşbihen söylersek "Varlık ve Evren" dünyasına giriş kitaplarıdır. İndirilen (inzal) bilgi, vahyin muhatabı olan insanın, günlük yaşamında, varlık ve Evren kitabını gözlem, deney yoluyla okumasını sürdürmesi zorunludur. Çünkü "Oku!" emri insanın ömrü boyunca bu kitapları okumasını da içermektedir. İlim alanından bilim alanına yeni bilgilerin devşirilmesi Allah'ın emirlerindendir. Çünkü Allah, yakından bilinmek istemektedir. İlim sahiplerinin Allah'a en yakın insanlar sıralama-

sında elçilerden sonra ikinci sırada yer alması, bunun delilidir. Alimlerin, sıralamada vatan savunması için yaşama hakkını ve canını hediye eden şehitlerin bile önünde yer alması, ilim ve bilimin değerini ortaya koyan delillerdendir.

Fiziksel varlık, Evren'den sonra halk edilmiştir. Yokluğun yaradılışından sonra ikincil sırada varlık zuhur etmiştir. Varlık kitabının adı da "Alak Sûresi"nin ikinci âyetine konulmuştur. Varlığın anlatımına embriyodan, yani ilk hücrenin oluşumundan başlanmıştır.

Allah, insanı bir alâk'tan yarattı. Alâk bir yere bir noktadan bağlı olan, iliştirilmiş olan aşılanmış yumurtadır, embriyo'dur. Erkeğe ait en az bir milyon sperm dişiye ait ovuma ulaşmak üzere yola çıkarlar. Normal ölçülerde ve hallerde sadece bir tanesi döllenmeyi başarabilecektir. Çok nadir olarak daha fazla sperm döllemeyi başaracak olursa ikiz veya üçüz doğum söz konusu olacaktır. Döllenmiş yumurtanın iliştirildiği yer çok korunaklı bir yer olan ana rahminin cidarıdır. Ana rahmine "Dölyatağı" da denilmektedir. Bu döllenmiş ilk hücreye, kök hücredir denilse yeridir. Bu kök hücre, besin kaynağını göbek bağı ile ananın vücudundan sağlamaktadır. Bu fiziksel bir beslenmedir. Ancak varlığın çift kutupluluk yasası gereği manevi beslenmesi de gerekmektedir. Bu manevi beslenmeyi de yine anne yapmaktadır. Döllenmiş yumurta/hücrenin manevi açlığını doyuran da annenin sevgi ve ilgisidir. Yavrunun hem fiziksel hem de duygusal beslenmesi, son derece güvenli bir alan olan ana rahmidir!... Ana rahminin Fars dilindeki adı: "Zâk"tır!

İlk canlı hücre yani "Alak" ne kadar önemliyse onun yaşam alanı "Ana Rahmi"de o kadar önemlidir. Evren'in kök hücresi hangi olgudur diye sorarsak, alacağımız yanıt "Hidrojen atomudur" olacaktır. Elbette bu cümle bir teşbihtir.

Allah, var kıldığı her varlığın rızkını verir. Bunu sevgi, alaka ve şefkat ile yapar. Allah'ın halk ettiği varlığa beslediği bu sevgi ve ilgisi, doğum yolu ile varlığın devamını sağlayan analarda zuhur etmiştir. Cennetin anahtarının ananın ayakları altında olması bundandır. Evlâdın ana ve babaya göstereceği ilgi, sevgi ve saygının, cennet bahçelerinin kapılarını açan anahtar olması da buraya bağlıdır.

Evren'in yaratılış kitabının da başladığı yer ve zaman, teşbih yerinde ise "Göğün Ana Rahmi" olan hidrojen atomlarının tek başına olduğu dönemdir. Günümüz evrenbilimcilerine göre Evrenimizdeki varlık çeşitliliğinin zuhur edeceği bu dönem ve süreç, yaklaşık bir milyar yıl kadar sürmüştür.

Alak ve Kalem Sûresi arasında "Ana Rahim"li bu illiyet bağının yanında iki unsur daha vardır. Kalem ve Bilgi!... Bu iki iç kitabın ve Kur'an'ın yazımı için elbette bir yazım aygıtına ihtiyaç vardır. İnsandaki bu yazım aracı algısına, Allah katındaki bilgilerin kaydı için teşbih sanatı yoluyla "kalem" denilmiştir. Bu söz konusu kalem sembolik bir kalemdir. Yani her iki sûredeki "Kalem" kelimeleri elbette sembolik anlatımdır. Bu kalem için ilahiyatçılar "Nurdan bir kalem"dir diye görüş ileri sürmüşlerdir.

Biyoloji ilminin gelişmesi sonucu canlılarda "Gen Kitabı" olduğu tespit edilmiştir. Bu yazılım için elbette bir yazım aracı tahayyül etmekteyiz. Bu gen bilgilerine, benzetim sanatı yaparak ifade edersek "ana bellek" diyebiliriz. Hücreler hem kendi benzerleri arasında hem de vücudumuzdaki diğer tür hücreler arasında bilgi alışverişi yapmaktadırlar. Vücudumuzda bilgi örgüsü olağanüstü güç ve güzelliktedir. İletişim son derece hızlıdır. Bedende değişik yapılar mevcuttur. Bu yapılara göre hücrelerin görevleri de değişiktir. Görevleri farklı da olsa her tür hücre

birbirleriyle bir iletişim ağı üzerinden haberleşmektedir. "Her bir hücre bir bilgi öbeğidir" dersek doğru bir tanım yapmış olabiliriz. Hücre içindeki bilgi merkezine bilim insanları "DNA" adını vermişlerdir. Konunun uzmanı bilim insanlarına göre DNA, hücrenin ve tüm organizmanın BİLGİ İŞLEM merkezidir.[15] "DNA", hücre çekirdeğinde yasak kent içinde olup, talimat verendir. Maddi oluşumu yönetendir. Tüm moleküllerimizin, hücrelerimizin, doku ve organlarımızın mimari projeleri genlerimizde saklıdır.

DNA, bir enformasyon şerididir, organizma değildir; organizmanın bilgisidir[16]. DNA, hiyerarşik düzeni bünyesinde barındırır. Yani sadece yapısal (mekânsal) değil, aynı zamanda zamansaldır. DNA bilgi örgüsü de çift kutupludur. Simetri, Evren'deki her varlıkta olduğu gibi DNA yapısında da mevcuttur. DNA'nın karşılıklı iki sarmalı birbirine HİDROJEN bağları ile bağlıdır. Kısaca, DNA vücudun nasıl yapılacağını bildiren "yönetmelik" gibidir. Fıtratın yazıldığı kitaptır. Elbette ana kaynağı Levh-i mahfuzdur!... Evren'in ve varlığın temelinde bilginin var olduğu görülmektedir. Kur'an bu olguyu özetle; "Evren, Esmâ-yi Hüsnâ'lardan ibarettir" diye tanımlamaktadır. Bilgiyi varlıkta yaşatan ise kelimelerdir. Buradan bir çıkarım yaparsak, kelimelerin ve beşeriyetin temelinde Hz. Âdem'in tek heceli dilinin yattığı açıktır.

Evren kitabının kök hücresi sayılabilecek tek atomlu olarak yaratılan ilk maddeye zamanımızın Batı dünyasının alimlerince "hidrojen" adı verilmiştir. Hidrojen Evrenimizdeki tüm varlık çeşitliliğin ve elementlerin de ana

15. Abdurrahman ÇOŞKUN, Doç. Dr.; "Biyolojik Onarım"; TÜBİTAK; Bilim ve Teknik; Sayı: 539; 2012- ANKARA; Sf.62- 67
16. İbrahim Okur; *Matematik ve İlahiyat*; 2003- Bursa

kaynağıdır. Evren'in her noktasında hidrojen mevcuttur. Hidrojenin Evren'le ve Evren'deki çeşitlilikle ilgili bütün bilgileri taşıdığını kabullenmek zorundayız. Ayrıca bu yapıya, Kur'an'da sözü edilen "Levh-i Mahfuz" isimli göksel kitabın bulunduğu nurdan bir yazı tahtasıdır denilebilir. Günümüz evrenbilimcilerine göre madde bilgi taşımaktadır. Yani tüm Evren, canlının hücre sistemi gibi bilgi ağı ile örülüdür. Eğer atomlarda bir yazılım olmasaydı, hangi sıcaklıkta hangi basınç altında nasıl hareket edeceği, oluşturacağı bir bileşik yapıdaki görevinin ne olacağı belirsiz kalırdı. Bu da kaotik bir ortam oluştururdu. Halbuki gökyüzünde ve Evren'de olağanüstü bir düzen söz konusudur. Dünyamızın yörüngesinden sapmadan Güneşin çevresinde dönüp durması, yaz ve kış döngülerinin sürüp gitmesinin, atomik seviyedeki bilgi kayıtlarına bağlı olduğu şüphesizdir. Bu bilgi kayıtlarına evrenbilimciler, fizik ve astrofizik kanunları demektedir. Bu tabiat ve fizik kanunlarına Kur'an "muhkem âyetler" yani "Sünnet-ul-Allah" demektedir. Allah'ın hükmü olan bu sanatlar/kanunlar Evren'deki düzenliliğin kaynağıdır. Hem varlıkta, hem de Evrenimizde bir bilgi ağı mevcuttur. Alak ve Kalem Sûrelerinde "Kalem ve Bilgi"nin anılması varlığın ve maddenin temelinin bilgi olduğunun tespitidir. Bilgi güçtür: "*Hiç bilmeyenle bilen bir olur mu?*" (Zümer/9. âyet)

"Evren, Allah'ın güzel isimlerinden oluşmuştur" cümlesinin açılımı işte tam da budur: Bilgi ağı, bilgi öbeği ancak ve ancak isimlerden, yani kelimelerden oluşabilir. Önce yazılım gerçekleşmiştir. Fizik ve oluşum, zuhur ediş; tasarım ve isimlendirmeden sonra hayat bulmuştur.

57 inişli, 31 sıralı Lokman Sûresi 27. âyet: *"Ve eğer dünyanın tüm ağaçları kalem olsa denizleri de mürekkep, buna yedi deniz daha eklense, Allah'ın kelimeleri yine de*

tükenmez" âyetiyle, evrensel bilgi ağında, yani ilim sahasındaki bilginin çokluğunun, insanoğlunun anlama ve kavrama kapasitesinin çok üzerinde olduğu bildirilmektedir.

Kur'an'a göre Allah, Âdem'e bütün isimleri öğretir. Melekler, Âdem'in bu adları bilmesini istemezler, çünkü onları bilmek üstünlük sağlamaktadır. Âdem adları bildiği için melekler kendisinin üstünlüğünü kabul ederler. Kur'an'a göre ad koymak, adları bilmek, "bilmek"tir. Bilgili olduğu için de hakim olmaktır. Bilgi güçtür. Güçlülük de egemenliktir. Bilgi, egemenlik ve özgürlüğün teminatıdır. Bilgi; bizim zihinsel gerçekliğimizi, yaşamlarımızı, bedenlerimizi ve içinde yaşadığımız dünyayı şekillendirir. Bilginin sırrı ise "Söz"dür. (Bakara S. 31, 32, 33, 34, 37 ve 255. âyetler), (Zümer S. 9. âyet), (Ahkaf S. 23. âyet), (Sebe S. 6.âyet);

"Levh-i Mahfuz'un hidrojen atomlarına ait yapının içinde olması muhtemeldir" tezimizin kaynağı da tam bu âyetlerde yatmaktadır. Hidrojen atomunun iç yapısına yapılan deneylerle ulaşılamaması da bu tezimizi bilimsel açıdan doğrulayan bir gelişmedir.

58 inişli, 34 sıralı Sebe Sûresi 3. âyet: *"...Göklerde ve yerde zerre kadar bir şey bile O'nun bilgisinden kaçıp kurtulamaz: İster bundan daha küçük olsun, ister daha büyük; bütün bunlar kesin ve net yazılım ve yasayla kayıt altına alınmıştır."*

Arapça'da "Zerre", atom karşılığı bir sözdür. Hem atom, hem de atomdan küçük tüm parçacıklar kayıt altına alınmıştır. Atom/zerre, evrensel bilgi düzeneğinin bir parçasıdır.

Çağımız bilim insanlarından Henri LABORIT[17], *"Evren'in Oluşumu"* isimli eserinde: "Atom altı parçacıklar bilgi (biçimlendirme yönergesi) taşımıyorlar mı?" diye sormaktadır. Bilim insanı Laborit, Kur'an'daki tanıma paralel ve benzer görüşler ileri sürmektedir.

"Âdem" kelimesi yokluktan yaratılan ilk maddenin adıdır. Sözlük anlamı **yokluk**tur. Ancak bu sözlükler, onu hazırlayan beşerin Evren'i ve yaratılışı kavrama derecesi ve çağının bilgi birikimine göre düzenlenmiştir. Kur'ânî bilgiye göre yokluk/varlık ikileminin bağını "adem/âdem" kelimeleri oluşturmaktadır. Kadim zamanlarda "Esir" denilen enerji denizinin içinde hacim oluşturulmuş boşluğa "yokluk" denilmiştir. Bu yokluk denilen hacim ise yaratılan ilk madde olan hidrojen atomunun boyutunu oluşturmuştur. Hidrojen atomu, yani ilk varlık bu yokluk içinde var edilmiştir. Kavram karışıklığı bu içiçelikten ötürüdür. "Bütün isimler, kelimeler Âdem'e öğretilmiştir" cümlesi bize hidorjen atomunu ve tabii ki bilginin kaynağı olan Levh-i Mahfuz'u işaret etmektedir. Madde kendini de biçimlendiren bilgiyi içinde bir yerlerde taşıyorsa, Evren'in tümü bilgi ağından ibaret olmalıdır. Aslında bu hal kadim zamanlardan beri bilinmektedir. Nitekim Evren'in bilgi ağına "İLİM/İLM" denilmiştir. İlmin temelini de felsefe ve matematik oluşturmaktadır. Alimlerin ilim alanından sırrına sahip oldukları bilgi öbeğine ise bilinenler anlamında "BİLİM" denilmektedir. Felsefe ve ilahiyat bilimlerinin ana konusu işte bu "İlim alanı"dır. Yani bilgi yüklü "Evren"dir. Evren'in temel yasalarıdır. Buradan devşirilen

17. Henri LABORIT; *Evrenin Oluşumu*; Çev. Bertan Onaran; 1998- İSTANBUL; Payel Yayınevi

bilgiler ise pozitif bilim dallarının ana konusunu oluşturmaktadır. Allah, insanlara ilim ve bilimle uğraşmalarını önermiştir. Yakından bilinmeyi istemektedir. Bilim seviyesi artmış bir mü'minin dosdoğru yoldan, yani adaletten ayrılmayarak, yanlış tercihler yapmayacağını belirtmektedir.

Evren kitabının, Kur'ânî deyişle "Levh-i Mahfuz"un bulunabileceği hidrojen atomları ve bu atomların uzun bir zaman Evren'de balıklar veya balık yumurtaları gibi yüzüp durduğu sürecin adına "NUN" denilmiştir. Evren'in küresel biçimi, bazı tefsircilere nurdan kalemin mütemmim cüzü olan hokkayı çağrıştırmıştır. Bu nedenle tefsirciler Nun sembol/kelimesine "hokka" benzetmesi yapmışlardır.

Kur'an'ın yazım ve anlatım tekniğine göre bu iki kitabın bilgilerinin serpiştirildiği sûreler ve âyetlerin bazılarına göz atmaya çalışalım.

Bir canlının oluşumunun Evren kitabı da gözönüne alınarak iki bölümden gerçekleştiğini söyleyebiliriz: 1. Elementer/atomik yapı, 2. Moleküler/Hücresel yapı.

Kur'an'da varlık kitabına, moleküler yapının ilk aşaması olan kök hücreden giriş yapılmıştır. Kök hücrenin inşaasının arka plânında sevgi ve bilginin olduğu özellikle ilk beş âyette vurgulanmıştır. Hiç şüphesiz Evren'in kök hücresi diyebileceğimiz ilk madde olan hidrojen atomlarının inşaasında da aynı sevgi mevcuttur. Allah'a ve onun yasalarına korkuyla değil sevgiyle uyulması tezini ileri süren düşünürlerin esin kaynağı bu bilgiler olmalıdır. Nun isimli yapının da temelinde bilgiyle birlikte sevgi ve ilgi yatmaktadır.

Kur'an dilinde atomun karşılığı "zerre"dir. Besmelenin başındaki "B" harfinin altındaki nokta zerrenin kendisidir. Yani bugünkü söyleme aktarırsak atomun simgesi-

dir. HAKK; her zerrede (atomda) hazır, nazır ve kaimdir. Bu hal Allah'ın gerçeğidir. Denir ki; Âdemoğlu, Hakk'ın suretinde yaratılmıştır. Yani atomdan yaratılmıştır. Bu tanımlara göre insan "Âdem" değil, "Âdemoğlu"dur. Yani "Adam"dır.

VARLIK KİTABINDAN BAZI ÂYETLER

Kur'an'da var olan varlık kitabına ait bazı bilgileri aşağıda sıralamaya çalıştık. Kitabımızın konusu sadece "Nun" ve "Sak" kelimelerinin açıklanmasıyla sınırlı olduğu için herhangi bir yorum, düşünce belirtmedik. "Nun" kelimesinin "Evren Kitabı"nın ismi, başlığı olduğu tezimizi bu varlık kitabına dayandırmaktayız. Tezimizin dayanağı bizzat yine Kur'an'dan alınmadır. Unutulmamalıdır ki "Nun" sembol/kelimesi indirildiğinde sadece iki sûre vardı. Bu iki sûre arasında paralel bir illiyet bağı mevcuttur. Âdemoğluna Evren'in yaratılışının anlatılabilmesi için bilinen konu ile bilinmeyen konunun özellikleri ilişkilendirilmiştir. Yani teşbih sanatı yöntemiyle sarmal bir anlatım tekniği kullanılmıştır. Kur'an'dan yorumsuz alıntılar:

"İnsanı, embriyodan/ilişip yapışan bir sudan/sevgi ve ilgiden yarattı." (1 inişli, 96 sıralı Alak Sûresi 2. âyet)

"Gerçek şu ki insan, öz benliği üzerine yönelmiş keskin ve derin bir bakıştır." (31 inişli, 75 sıralı Kıyamet Sûresi 14. âyet)

"O, dökülen meniden bir sperm değil miydi?"(Kıyamet/ 37. âyet)

"Sonra o, bir çiğnem et oldu da Allah onu yarattı, ardından düzgün bir şekle ulaştırdı." (Kıyamet/38. âyet)

"Nihayet ondan iki çifti, erkeği ve dişiyi vücuda getirdi." (Kıyamet/ 39. âyet)

"Görmedi mi insan, kendisini bir spermden yarattığımızı!" (41 inişli, 36 sıralı Yasin Sûresi 77. âyet) *"Sudan bir insan yaratıp, onu nesep ve sıhriyet akrabalıkları halinde oluşturan O'dur. Rabbin çok güçlüdür."* (42 inişli, 25 sıralı Furkan Sûresi 54. âyet)

"Allah sizi bir topraktan, sonra bir spermden yarattı; sonra sizi çiftler haline getirdi." (43 inişli, 35 sıralı Fatır Sûresi 11. âyet)

"Sizi yerden/topraktan yarattık. Tekrar oraya göndereceğiz. Ve oradan sizi bir kez daha çıkaracağız." (45 inişli, 20 sıralı Taha Sûresi 55. âyet)

"Ve Biz, her insanın kaderini kendi çabasına bağlı kıldık..." (50 inişli, 17 sıralı İsra Sûresi 13. âyet) *"Hani sana: "Rabbin, insanları çepeçevre kuşatmıştır." Demiştik.."* (İsra Sûresi 60. âyet)

"Yemin olsun, biz, âdemoğullarını onur ve üstünlükle donattık, ... Ve onları yarattıklarımızın birçoğundan üstün kıldık." (İsra Sûresi 70. âyet)

"Yemin olsun biz insanı; kuru çamurdan, değişken cıvık bir balçıktan yarattık." (54 inişli, 15 sıralı Hicr Sûresi 26. âyet)

"Hatırla o zamanı ki Rabbin meleklere, "Ben, kupkuru bir çamurdan, değişken, cıvık balçıktan bir insan yaratacağım" demişti." (Hicr Sûresi 28. âyet)

"Onu, amaçlanan düzgünlüğe ulaştırıp öz ruhumdan içine üflediğim zaman, önünde hemen secdeye kapanın." (Hicr Sûresi 29. âyet)

"Sizi bir balçıktan yaratmış olan O'dur. Sonra hüküm verip bir süre belirlemiştir..." (55 inişli, 6 sıralı Enam Sûresi 2. âyet)

"Sizi bir tek canlıdan vücuda getiren O'dur. Bu oluşumda bir karar kılma yeri var, bir de emanet olarak kalma yeri..." (Enam Sûresi 98. âyet)

"Gerçek şu ki size Rabbinizden gönül gözleri gelmiştir." (En'am Sûresi 104. âyet)

"Biz insana anne-babasını önerdik: annesi onu güçsüzlük üstüne güçsüzlükle taşımıştır. Sütten kesilmesi de iki yılda olmuştur. O halde bana ve ana-babana şükret. Dönüş banadır." (57 inişli, 31 sıralı Lokman Sûresi 14. âyet)

"Sizi bir tek canlıdan yarattı; sonra o canlıdan onun eşini vücuda getirdi...." (59 inişli, 39 sıralı Zümer Sûresi 6. âyet)

"Sizi annelerinizin karınlarında üç karanlık içinde bir yaratıştan öbürüne geçirerek oluşturuyor." (Zümer Sûresi 6. âyet)

"...Sizi önce topraktan, sonra bir spermden, sonra bir embriyodan yarattı. Sonra sizi bebek olarak annelerinizin karnından çıkarıyor, sonra güçlü çağınıza ulaşasınız ve nihayet ihtiyarlar olasınız diye sizi yaşatıyor. ..." (60 inişli, 40 sıralı Mü'min Sûresi: 67. âyet)

"İnsanı bir spermden yarattı..." (70 inişli, 16 sıralı Nahl Sûresi 4. âyet)

"Allah sizi yarattı, sonra sizi vefat ettirecek. İçinizden bazıları, ömrün en basit ve düşük noktasına geri çevrilir ki, bir ilimden sonra hiçbir şey bilmez olsun...." (Nahl Sûresi 70. âyet)

"Allah size kendi benliklerinizden eşler nasip etti. Eşlerinizden de sizin için oğullar ve torunlar oluşturdu..." (Nahl Sûresi 72. âyet)

"O ki, sizi halden hale/evreden evreye geçirerek yarattı." (71 inişli, 71 sıralı Nuh Sûresi 14. âyet)

"Yemin olsun ki, biz insanı topraktan oluşan bir özden yarattık;" (74 inişli, 23 sıralı Mü'minun Sûresi 12.âyet)

"Sonra onu çok dayanıklı bir karargâhta bir damlacık yaptık." (Mü'minun S. 13.âyet)

"Sonra o damlacağı bir embriyoya dönüştürdük, sonra o embriyoyu bir et parçası haline getirdik, nihayet o kemiğe de bir et giydirdik. Sonra onu bir başka yaratılışta yeniden kurduk...." (Mü'minun S. 14. âyet)

"Sizleri çiftler olarak yarattık." (80 inişli, 78 sıralı Nebe Sûresi 8. âyet)

"Sizin uykunuzu bir dinlenme/bir rahatlama/bir tür ölüm yaptık." (Nebe S. 9. âyet)

"....Ama şu bir gerçek ki, biz sizi bir topraktan, sonra bir spermden, sonra bir embriyodan/döllenmiş bir karışımdan, sonra ne olduğu kısmen belirli, kısmen belirsiz bir et parçasından yarattık ki, size açık-seçik beyanda bulunalım. Ve sizi rahimlerde, belirlenen bir süreye kadar dilediğimiz şekilde bekletiyoruz. Sonra sizi bir çocuk olarak çıkarıyoruz..." (88 inişli, 22 sıralı Hac Sûresi 5. âyet)

"İnsanı, pişirilmiş çamur gibi kuru bir balçıktan yarattı." (89 inişli, 55 sıralı Rahman Sûresi 14. âyet)

"Doğrusu, biz insanı karışım olan bir spermden yarattık. Halden hale geçiririz onu. Sonunda onu işitici, görücü yaptık." (90 inişli, 76 sıralı İnsan Sûresi 2. âyet)

"Ey insanlar! Biz sizi, bir erkekle bir dişiden yarattık....! (105 inişli, 49 sıralı Hucurat Sûresi 13. âyet)

"Biz onu yola kılavuzladık. Artık ya şükredici olur ya nankör." (İnsan S. 3. âyet)

Ahireti göz ardı eden bir insan, özüne, ruhuna bir binek olarak ve emaneten verilen bedenini "kendisi" olduğunu

sandığında istemeyerek de olsa nankör durumuna düşecektir. Özünün ve bedeninin değerlerini tersyüz eden insan; bilginin, varlığın ve rızkın kaynağını göremeyecektir. Böylece gerçek dostuna sırtını dönmüş olacaktır. Nankörlük veya şükür bilicilik her insanın kendi seçimidir. Allah, emek harcayıp bu satırları okuyan insanları şükredici kılsın!

NUN
EVREN'İN KİTABI

Aydınlığa ve ışıklı yola çağrı olan Kur'an kitabı, varlık kitabı ile Evren kitabının anahtarıdır. Bu iki kitabı okumak için Kur'an yol gösterici ve rehberdir. Yani Kur'an'ın içinde iki kitap daha vardır. Birinci kitabın adı "ALAK" ikinci kitabın adı ise "NUN"dur denilebilir. Varlık kitabı ile Evren kitabının sarmal biçimde anlatılması insanın en temel ihtiyacını karşılamaktadır.

Varlık nedir?

Evren nedir?

Ben kimim?

Varlık ve Evren konusunda Farabi[18] şöyle der: *"İnsanı da kendisinin parçası olduğu Evren'i anlamadan kavramak mümkün değildir. Parça sıkı surette bütüne bağlıdır. Demek ki, insanın özünü kavramak için ilkin Evren'in özünü tanımak gereklidir. Evren'i tanımak ise Evren'in en yüksek gayesini, yani Tanrı'nın tâ kendisini tanımak demektir."*

Farabi gibi bir düşünürün Kur'an'ı bütüncül yönden inceleyip analiz etmediğini düşünemeyiz. Bu görüşlerinin

---

18. Doç. Dr. Mubahat TÜRKER; Farabi'de Fizik Ötesinin Önemi ve Menşei; KÖLN; 1961 U.Arası Felsefe Tarihi Tebliği

altında Evren âyetlerinin olduğunu ileri sürebiliriz. "Nun" ve "Sak" kelimeleri, yeryüzündeki somut anlamlarına ek mecazi (göksel/soyut) anlamlar yüklenmiş kelimelerdir. Hakikat bilgidir: "Hakikat ve Bilgi" her ikisi de soyuttur. Nun ve Sak ile anlatılanlar da soyuttur. Yani her iki kavramla anlatılanlar da hakiki bilgidir. Bu çalışmamızda teşbihen Evren'in ana rahmi dönemi olan "NUN" süreciyle onu koruyan bir yapının, giyginin adı olan "SAK" kelimeleri üzerine şerh düşülmesi amaçlanmıştır. Bin dört yüz yıldır Kur'an tefsiri yapan âlimlerin "Nun" üzerine görüş, tespit ve yorumlarına göz atmakta yarar vardır.

NUN (ن)

"Nun"; Kalem Sûresi'nin 1. âyetinin ilk harfi/kelimesi/sembolüdür. Elmalılı M. Hamdi YAZIR[19] şöyle yazar: "**Nun** sesi, gunneli bir sestir. Bir nokta ile bir hokka ve çanak gibi daireyi andırır (ن) bir şekilde yazılır. İsmi de başı ve sonu bir olan "Nun" lâfzıdır. Harf denilen sesler içinde en titreşimli sestir..."

"N" harfi ebced hesabında elli sayısının karşılığıdır.

Nun için onlarca düşünür çok değişik yorumlar yapmışlardır. Arap dilinin dışına çıkmamışlar, tarihe; yani geriye dönüp bakmamışlardır. Bu nedenle bir sonuca varılamamış ve "Nun" bir semboldür, denilmiştir. Evet "nun" bir sembol, bir teşbih sanatı örneğidir. Teşbih sanatında bir benzeyen bir de benzetilen olmak üzere iki olgu veya var-

19. Elmalılı M. Hamdi YAZIR; *Hak Dini Kur'an Dili*; 2011- İSTANBUL; Zehraveyn

Elmalılı M. Hamdi YAZIR; *Hak Dini Kur'an Dili*; 2010- İST: Seda Yay.

lık mevcuttur. "Nun" sembolünün ögeleri nelerdir? Sorun bunun yanıtındadır.

İbn Abbas, Kalem Sûresi birinci âyeti için şu yorumu yapmıştır: *"Yüce Allah'ın ilk yarattığı şey kalemdir. O yaratılınca bütün olacaklar oldu. Sonra buhar yükseltildi, ondan gökler yaratıldı. Sonra NUN yaratıldı. Yer, NUN'un sırtına döşendi..."*[20]

Elmalılı M. Hamdi Yazır, bu bilgilere dayanarak şöyle yorum yapar: *"Başlangıçta ilk akıl yaratılmıştır. Sonra su buharı gibi gaz halindeki madde yaratılmıştır. Gaz halindeki maddeden gök cisimleri yaratılmıştır. Sonra yerküremizin ilkel maddesi olan sıvı ve küremsi NUN/HUT isimli maddesi yaratılmıştır. Sonra NUN maddesinin üzerine bir kabuk döşenmiştir. Yer küre meydana gelmiştir."*

Elmalılı'nın bu saptaması yüzde yüz doğrudur. Ancak günümüz evrenbilimcilerinin ulaştığı bilgi seviyesi göz önüne alınarak bu yoruma bakıldığında ufak bir yorum eksikliği görülmektedir. Bu yorum eksikliği, döneminin evrenbilim seviyesiyle doğru orantılıdır. Kişisel bir eksiklik ve yorum hatası mevcut değildir. Aksine yorumu çok sağlıklıdır. Sıvı küremsi yapı tamamen Evren'in ilk maddesi olan hidrojen atomlarıyla doludur. Nurdan bir levha görevi gören ve ana rahmine benzetilen süreçtir. Âdemoğlunun döllenmiş yumurtası ve onun dokuz ay on günlük bir "Zak/Meşime" içindeki gelişim sürecine benzetilmiştir. Nun üzerine kabuk döşenmesi yorumu doğrudur. Bu döşenmiş kabuğa, giygiye; Kur'an, "Sak" demiştir. Ancak NUN'u sarmalamış olan bu kabuk yerkürenin kabuğu değil Evren'in kabuğudur. Çünkü "Nun" Evren'in ikinci aşamasıdır. Elmalılı'nın değerlendirme eksiği yalnızca burada olmuştur. Bu değerlendirme eksikliği son derece normal-

---

20. Elmalılı M. Hamdi Yazır: C.8/ Sf. 284

dir. Çünkü tüm varlıkların özellikle güneş sistemimizin etrafının balon benzeri bir manyetik alanla çevrili olduğu son 20-30 yıl içinde saptanabilmiş çok taze bilgilerdir. Günümüzde biliyoruz ki atomik seviyeden Evren'in bizzat kendi çevresi olmak üzere Evren içinde ne kadar yapı ve varlık varsa hepsinin bir kabuğu, yani "Sak"ı vardır. Yerküremizin, Güneş sistemimizin, Samanyolu gökadamızın ve milyarlarca, sayılamayacak kadar çok yıldız, güneş, gökadalarının çevreleri koruma giygisi ile sarılmıştır. Bu giyginin, bu "Sak"ların günümüz fizik bilimlerine göre adı "Manyetik Alan"dır. Bir şiire dayanarak, İbn Atıyye; Razi; Dahhak; Hasen; Katade ve diğerleri şöyle demişlerdir: *"NUN, DEVAT yani yazı hokkası demek olan DİVİT'tir."* Muaviye b. Kurre: *"Nun; Nur'dan bir levhadır."* Cafer-i Sadık: *"NUN, cennet nehirlerinden bir nehirdir."*

Sözlüklere göre **"Nun"**: 1. Kılıç ağzı 2. Arapların balık şeklindeki kılıçlarının adıdır. Nun için yapılan tüm yorumlara ve anlamlara *Keşşaf* yazarı Ez-Zemahşeri; Arapça gramerin özelliklerine dayanarak itiraz etmiştir. Ebu Hayyan ve Ebu Nasr Abdurrahim Kuşeyri de *Keşşaf* yazarı ez-Zemahşeri gibi **Nun** için yapılan tüm yorumlara itiraz edenlerdendir.

Nun için ileri sürülen görüş ve yorumlar çok çeşitlidir. Bu çeşitli yorumlara tümden itiraz eden yorumcular da mevcuttur. Bütün bu karmaşaya katılmak istemeyen Elmalılı M. Hamdi Yazır **"Nun"** hakkında şu yorumu yapar: *"...bu harfin yalnız bir simge olmak üzere söylenmiş bulunduğu ortaya çıkar..."* *"Nun kelimesi müteşabih bir kelimedir."*

Kalem Sûresi 1.âyetindeki "NUN" için Sayın Mustafa İslamoğlu da şu açıklamayı yapmıştır: *"Görüldüğü gibi bu harflere dair yorumların sonu gelmeyecektir."*[21]

Aynı açıklama içinde bu konu için ve de genel olarak şu cümleyi de kurmuştur: *"Kaldı ki Kur'an'da -anlam dışı- hiçbir şey bulunmamaktadır."*

Bu yoruma katılmamak mümkün değildir. Ancak NUN için herhangi bir yorumu henüz yapmamıştır. Sayın İslamoğlu "Meale giriş" bölümü XV. sayfasında şöyle yazmıştır: *"Kur'an evrenseldir. Sadece belli bir mekâna ve zamana değil tüm insanlığa rehber olarak indirilmiştir. Kur'an, Arapça bir hitaptır. Arapça, Allah'ın dili değil, Kur'an'ın dilidir... Kur'an, anlaşılması kolaylaştırılmış, bizzat kendi kendisini tefsir eden apaçık bir hitaptır. Kur'an, kapsayıcı ve bütüncüldür. Kur'an, zamanlar üstüdür..."*

Kur'an'ın tasviri ancak bu kadar güzel yapılabilirdi. Müteşekkiriz.

Bu çalışmanın konusu ve amacı, NUN ve SAK sembol ve kelimelerinin anlamlarının tespit edilebilmesidir. Sayın İslamoğlu'nun Kur'an'ı tasvir ettiği gerçeklere dayanarak yola çıkılmıştır.

Onlarca yorumcu arasında en doğru tespiti yapan Muaviye b. Kurre, *"Nun; Nur'dan bir levhadır"* demiştir. Evet, NUN; nurdan bir kalemin nurdan ibaret yazım alanıdır. Evren ve varlık için gerekli bilgi, iş ve oluş bilgileri yani bir yazılımın kayıt altına alındığı alandır. İslâm felsefesine göre yazarsak Allah'ın Esma-i Hüsnalarının yazıldığı nurdan alandır. Fiziki olarak sadece Hidrojen atomlarının bulunduğu, daha sonraki süreçlerde her türlü varlığın zuhur edeceği maddi alan, NUN'dur! Evren'in yaratılış

21. M. İslamoğlu: Sf. 29

sürecinin ikinci aşaması, yalnızca ilk madde olan hidrojen atomlarının olduğu aşamadır. Günümüz bilgilerine göre de Evren'in temel alt yapısı hidrojen atomlarından oluşmaktadır. Evren'in her nokta ve köşesinde hidrojen mevcuttur. Hidrojen bütün elementlerin atasıdır, anasıdır.

Günümüz evrenbilimcilerine göre sürekli genişleyen küremsi uzay-zamanın ikinci aşaması azami bir milyar yıl sürmüştür. Işıklı yapısının yanında bir de kara delikler olduğu düşünülmektedir. Bu küremsi yapı, Arap dilinde SAMED olarak tanımlanmıştır. İçinde hiç bir yabancı madde olmayan, saf, katıksız, küremsi yapı sürekli genişleyen ve ısı kaybeden özellikler taşımaktadır. Hidrojen elementinin atomik yapısı proton ve elektron'dan oluşmaktadır. Hidrojen elementinin atomu, çift kutuplu özelliğe sahip olup bir tanedir. Proton "+" uç, elektron ise "-" uçtur. Bu ana yapının içine girildiğinde ise sanki başka bir uzaya geçilmiş gibi bir düşünceye ulaşılmaktadır. Kur'an'da var olan "her şey çift yaratılmıştır" temel ilkesinin bu atomaltı uzayında da geçerli olduğu görülmektedir.

"Büyük patlama" denilen yaratılış patlamasının, yani kaynağı tanımlanamaz bir misket veya bir yumurta veya bir atom büyüklüğündeki enerjinin,[22] bilgi yüklü madde alemini oluşturmasından sonra içinde eril ve dişil enerjileri taşıyan madde öncesi proton ve elektronlardan bulutumsu bir okyanus zuhur etmiştir. Levh-i Mahfuz denilen gizlenmiş, korunmuş yazı tahtası Evren'in bu sürecinin kapsamındadır. Bilginin soğan benzeri çok katmanlı atom altı uzayının hangi bölümünde olduğunu bilmek gayb alanı içinde olmalıdır. Yani levh-i mahfuz kelimesinden yola çıkarak kişioğlunun bu yazılıma ulaşmasının mümkün olmadığı kanaatı hasıl olmaktadır.

22. Robert OSSERMAN; Evrenin Şiiri; 2005- ANKARA, 5.Basım; Tübitak Sf. 140

Günümüz evrenbilimcileri de yıldız, gezegen ve gökadalarını oluşturan sürecin bu hidrojenli zaman dilimi olduğu görüşündedirler. Gökyüzünün, yani Evren'in bu hali teşbih sanatına göre anaların anası olarak tanımlanmıştır. Geçmiş uygarlıklarda da bu tanım yapılmıştır.

Evrenbilimde çağdaşları Kenger (Sümer) bilginleri gibi hayli ilerleme kaydetmiş olan KEME (Mısır) uygarlığında birebir NUN kelimesi mevcuttur. Ve kelime uzay-zaman terimi olarak kullanılmıştır.[23]

Bu uygarlığa ait "Nun" kelimesi günümüz dillerine "Başlangıç sularının tanrısı" olarak çevrilmiştir. Kopti/ KEME yazılarının resim yazı olduğu ve yüz elli yıl önce yeniden okunabildiği hatırlanmalıdır. "Başlangıç suları" deyimi günümüz evrenbilimcileri tarafından doğrulanmıştır diyebiliriz. Evrenbilim ve fizik dalı araştırmacılarının enerjiden madde elde etmek için yaptıkları deneylerde kısa bir süre de olsa sıvımsı bir yapının oluştuğu tespit edilmiştir.

Sayın Yusuf Ziya ÖZER'in *Mısır Tarihi* isimli eserinden alıntı: *"Helyopolis şehri rahipleri indinde bütün varlıkları kendi nefsinde taşıyan ATON'un ruhu da NUN içinde yüzergezer olarak dalgalanıyordu. Zuhur etme isteğini kalbinde duydu. Ve zuhur etti. Nun üzerinde Güneş RA şeklinde tecelli etti. Bu, hilkatın başlangıcı oldu."* Başka bir tanım daha eklersek: *"Helyopolis (ANU) rahipleri indinde bütün mahlukların ve bütün şeylerin tohumu NUN içinde atıl bir halde yüzüyordu. Karanlık her şeyi kaplıyordu."*

23. Burhan OĞUZ; Türk ve Yahudi Kültürlerine Bir Mukayeseli Bakış; İSTANBUL 1996; AAV

SES ve NUN

Kopti inancına göre "Halik, NUN'dan sonra her şeyin ruhunu varlığa zuhuriyete davet etti. Yaratma tarzı seslenmek suretiyle idi."[24]

Kişioğlunu ilgilendiren yıldız Güneş ve ona bağlı gezegenlerin de NUN içinden zuhur ettiğini, Kopti uygarlığı evrenbilimcileri (ki aynı zamanda din görevlileridirler) ifade etmişlerdir. Gökyüzündeki tüm yıldızlar ve onların birleşik yapıları da NUN tarafından zuhur ettirilmiştir. **Nun** sanki bir rahimdir, kendini tekrar eden doğum sürecini yaşayan ve yaşatan tüm anaların anası gibidir. **Nun**; içinde bebeğin büyüyüp geliştiği, ana karnındaki sıvı dolu meşime gibidir.

Semboller isimli ansiklopedide **"Nun"** şöyle tanımlanmıştır: "İlksel sular."[25]

İnsan soyunun, yani bir bebeğin hayatı, bir damla suyla başlayıp bir okyanus içinde sürmektedir. Tıpkı ilksel sular

---

24. Yusuf Ziya ÖZER; *Mısır Tarihi*; 1987- ANKARA; TTK; Sf. 119

25. Alparslan SALT; *Semboller*; İSTANBUL-2006; Bilyay; Sf. 282

gibi! Tüm yıldız ve galaksiler bu ilksel suların içinden zuhur etmiş, var edilmişlerdir.

Görüldüğü gibi Kopti inancında ilk yaratılışta "SES" devreye girer. Ses; müzik ve kelimeleri kapsayan bir olgudur. Kopti din ve felsefesinde yaratılışı başlatan "ses" ile İslâmî öğretiye göre Evren'in kelimelerden oluşması, varlık isimlerinin konulması olgusu örtüşmektedir.

Tevrat, *Zebur* ve *İncil*'de de "ses" ile ilgili durum aynıdır. Yalnız en çok bilinen dört kitaptan çok önceleri de aynı bilgi vardı: "İnsandan önce söz vardı. Söz, cevherdir, tözdür, ruhtur, maddeden ve bedenden önce gelir. O halde söz Tanrı'nın ta kendisidir." denilmiştir.[26] Kısaca özetlemek gerekirse İslâm inancına göre hakikat "söz"de belirmiştir.[27]

Türk müziğinde dokuz ses vardır; dokuz gezegeni temsil eder. Ayrıca çadır düzenindeki sekiz köşeli düzenek ve ortadaki direk düzeneği de dokuz gezegeni ifade eder. Söz konusu 4+1+4 düzeneğinde ortadaki ses NEVA makamıdır. Ney çalgısındaki orta deliktir. Buradan diğer çalgılara gam verilir. Ekipteki çalgılar bu sese göre akort yaparlar.

Neva'nın diğer adı: KÂFİ NÛN'dur.

Aşıkpaşa Garipnamesi I.Cilt'te " Kâf-i Nûn'dan hasıl oldu cümle nagamât-ı usul" deyişi vardır.

Nağme kelimesinin çoğulu olan NAGAMÂT: "Ahenkler, ezgiler, güzel sesler" anlamını taşımaktadır. Evren'deki tüm seslerin NUN'dan hasıl olduğunun dillendirilmesi konumuz için çok ilginçtir. 12.000 beytlik bir mesnevi olan

26. Prof. Dr. H.S. Kissling; Erdoğan ALKAN; *Yunus Emre*; 1995- İSTANBUL; Sf. 22

27. Mazhar Ş. İpşiroğlu; *İslâmda Resim Yasağı ve Sonuçları*; 2009- İSTANBUL; YKY; 2.Baskı;

*"Garipnâme"*deki bu dizeler, Yâsin Sûresi 82. âyeti yani Evren'in yaratılışı üzerine yazılmıştır. *Garipnâme*'deki dizeler, konumuza ışık tutmaktadır.

Hidrojen atomunun oylum içinde döngü ile var kılınması, beraberinde SES'in de yaratılışını getirmiştir. Fizik dünyasında ses ve madde aynı anda beraberce halkedilmişlerdir. Müzik kültürünün temelinde de Evren'in yaratılışının bulunması gerçekten şaşırtıcıdır. Altı yüzü olan varlığın gelen ve giden enerji ile birlikte sekiz sayısının bu kültürde bulunması acaba bir tesadüf müdür? Yoksa Kübün "N"li isimlerini doğrulayan bir başka delil midir?...

Bükümlü dillerin en eskilerinden olan Sanskrit dilinde "NU" sözcüğü; "Ses çıkarmak" manasını taşır. İlk varlığın, ilk maddenin oylumlarının altı yüzünün isimleri "N" ünsüzlü iken döngü tabanlı varlığın çıkardığı ilk sesin de "N" ünsüzlü olması tesadüf müdür? Müzik kültüründe de akortlara esas alınan nağmenin, notanın adının da "NUN"lu olması nasıl izah edilebilir? Bütün bu verilerden bilginin kaynağının tek olduğu; kültürlerin de bu kaynaktan beslendiği ve birbirlerinin devamı oldukları görülmektedir.

Kur'an'da müzikal bir okuyuş ve ahenk için âyet sonlarında "NUN" sesinin kullanıldığı görülmektedir. 206 âyetlik Araf Sûresi'nde, NUN harfine dayalı ses düzeneği vardır.

Ses ve müzik hakkında Kur'an'da çok daha geniş bilgiler mevcuttur. Herşey ses, seslenme ile başladı ve yine herşey kıyamet öncesi ses ile sona erecektir!

Bu tarihsel verilerin birbirinin devamı gibi durması yadırganacak bir olgu değildir. Çünkü tüm bilginin kaynağı tektir. Tüm evrensel bilgi, yani ilim, Levh-i Mahfuz'dadır. Değişik zaman ve mekânlarda kelimeler çeşitlenmiş, yazım teknikleri ve abece'ler değişmiş, bilgilerin özünden unutulmalar ve sapmalar olmuştur. Uzay zamandan esin-

lenerek bir teşbih yaparsak gerçek bilgiler elektron kaybetmişlerdir. Geçmiş uygarlıklar ve kültürlerin temelinde su uygarlığı; bunun da temelinde elçi-önderlerin çalışmalarının yattığı unutulmamalıdır. Dinin amacı "kâmil insan" karakterini inşa etmektir. Kâmil insan haline ulaşabilmiş yönetici bilginler ise uygarlık ve kültürleri oluşturmuşlardır.

Kur'an'daki "NUN" sembolü ile geçmiş zaman uygarlıklarının din ve kültürleri arasında illiyet bağı olması son derece normaldir. NUN sembolünün geçmiş ile ilgisi mevcuttur.

Kenger uygarlığında ise NUN karşılığında kullanılan kelime "NİN" dir.[28] Bu kelime bütün Tanrısal kelimelerin başına konulmuş olup bir önektir. Kenger dilinde kelimelerin önüne kaynağını belirlemek için hangi nesneden yapılmışsa o nesnenin adı konulur. Söz gelimi ağaçtan yapılmış bütün ürünlerin başına öntakı olarak "GİŞ" yani ağaç kelimesi, dokuma yolu ile elde edilmiş ürünlerine başına "TUG" ön takısı konulurdu. "NİN" kelimesinin de bir önek gibi kullanıldığını görüyoruz. NİN kelimesi; Sahibe, tanrıça, kız kardeş gibi dişil ve tanrısal anlamlar taşımaktadır. Kopti dilindeki NUN kelimesinin anlamlarıyla paralel anlamlar taşımaktadır. Kenger dilinde NİN kelimesiyle bağlantılı diğer bir kelime de NİNA[29] sözcüğüdür. İlksel suların adı olan NUN'un yeryüzündeki izdüşümü gibidir: Kenger uygarlığında NİNA; bir mabude adı olup, kuyular, su kaynakları ve pınarların mabudesidir. Bu mabude ayrıca rüyalarda insanlara cevap verir.[30]

28. Nafiz AYDIN; *Sümerce Dilbilgisi*; 2000- Antalya
29. M. Şemseddin GÜNALTAY; *Yakın Şark Elam ve Mezopotamya*; 1937- Ankara; TTK
30. M. Ünal Mutlu; Türk Dili ve Kenger Uygarlığı; 2007- İstanbul; TDAV

Mezopotamya'da kurulu ASUR devletinin başkentinin adı "NİNOVA" idi. Yunus Peygamber M.Ö.: 860-784 Asurluların başkenti Ninova'ya gönderilmişti. Ninova'nın günümüzdeki adı ve yeri; Koyuncuk/Nebi Yunus/Musul/ IRAK'tır. Bugün Musul'un kenar mahalleleri içinde kalmıştır. İçinde yaşanıldığı zamanlarda NİNOVA KALESİ'nin çevresinde su kanalı vardı. Yunus Peygamber ile Nun arasındaki ilişki dikkat çekicidir. Hz. Yunus'un lakabı ZÜ'N-NUN, anlamı ise "Nun'un sahibi"dir.

Sayın Kazım MİRŞAN'ın çalışmalarına göre ASUR/ ASURİ[31] kelimesi "hidrojen" anlamına da gelmektedir. Diğer anlamına da "bağımlılık galebesi"dir demektedir. ASUR kelimesi Türkçe diline göre AS ve UR şeklinde iki tek heceli bileşik kelimedir. "AS" sözcüğü, asıl, öz, ilk anlamlarını taşır. "UR" sözcüğü ise "soy, kavim, bir soya ait yerleşke, şehir" anlamlarındadır. Mecaz olarak ilk soy, ilk ata, ilk madde yani hidrojen olgusuna da isim yapılmıştır.

Sanskrit[32] dilinde "Asur" okunuşlu "ASURAH" kelimesi; cin, şeytan, iblis manalarına gelmektedir. Hititlerde[33] ise "ASUR" kelimesi bir tanrı adına tekabül etmektedir. Asur ülkesinin başkentinin adının Nin/Nun olması tesadüfi değildir. Asur ve Nun birbirini izleyen süreçlere sahiptirler. Her iki kelimenin anlamı, ilk madde hidrojen ve sayısız hidrojenin oluşturduğu "göksel ana rahmi" dönemidir. Sümer/Kenger kozmogonisinin olağanüstü geliştiği bilinen bir gerçektir. Hanif bir dine sahip Hz. İbrahim'in Kenger'li olduğu gözönüne alınırsa, bölge insanına, uzaya ait bilgilerin elçiler eliyle indirildiğini ve bu uygarlığın bilginlerinin gözlem yaparak ve matematik bilimi yardımıyla

---

31. Kazım MİRŞAN; *Astrofizik-* Prototürk Bilginlerine Göre-; 1990- ANKARA; Sf. 34
32. Korhan KAYA; *Sanskrit- Türkçe sözlük*; 2006- ANKARA
33. Füruzan KINAL; *Eski Anadolu Tarihi*; 1998-ANKARA; TTK

yeni bilgilere ulaştıklarını düşünmek yanlış olmayacaktır. Kengerlilerde de üç tür bilgi edinme ve üretme yönteminin izleri görülmektedir: 1. Akıl ve düşünme 2. Gözlem ve deney 3. Vahiy yolu... Öte yandan Asurca göksel bir deyim olan "Balık burcu"na "Nunu"[34] denilmekteydi. Arapça'da balık ise "Nun"dur. Nun kelimesinin teşbih sanatı yoluyla sayısız balık gibi sayısız hidrojene tekabül ettiğini düşünmemek elde değildir. Yunus/98. âyet Yunus'un şehri Ninova ile ilgilidir. Bu durumda Asur devleti tarihini incelemek, bu devlete ait şehir kazılarını yapmak, yaptırmak sanırım artık zorunluluktur.

Aslında öncelikle Kur'an'da adı geçen veya geçmeyen batık kentlerin arkeolojik çalışmalarının bizzat İslâm âlimlerince yapılması Kur'an'ın daha iyi anlaşılması için uygun olacaktır.

Kopti dilindeki NUN kelimesine en yakın diğer bir Kenger kelimesi de "NUNUZ"dur. Nunuz[35] iki anlama gelmektedir. Yumurta ve Kadın...! Her iki sözcük de doğuş ve neslin devamını sağlayan anlamlar taşımaktadırlar. Kelimelerin çift anlamlılığı göz önüne alınarak şöyle diyebilir miyiz?: "Kozmik yumurta kavramına eşdeğer bir sözcüktür NUNUZ!" YUNUS ile NUNUZ kelimelerine; ses denkliği kurallarına göre bir analiz denemesi yapalım: Kelime başlarında Sümerce "N" ile Türkçe "Y" harfleri arasında ses denkliği[36] tespit edilmiştir. Ayrıca Moğolca ile Türkçe arasında N/Y ses geçişmesi de mevcuttur. Yunus> Nunuz/Nunus kelimeleri eş kelimeler olabilir gibi gözükmektedir.

34. Metin AND; *Minyatürlerle Osmanlı İslâm Mitologyası*; 2012- İSTANBUL; YKY ; 4.Baskı
35. Nafiz AYDIN; *Sümerce Dilbilgisi*; 2000- Antalya
36.Osman Nedim TUNA; *Sümer ve Türk Dillerinin Tarihi*; 1997- Ankara; TDK

"Yunus" kelimesininArapça dilindeki bir diğer anlamı da uzaysaldır: Semânın kuzey yarımküresinde Feres-i Ekber (Pegasus) ve Kartal (El-Ukab) burçları arasında bulunan küçük bir burcun adıdır. Latince karşılığı "Delphinus"tur.

Türkçe'deki **Oz-**; **Uza-** fiilleri bir varlığın vücud bulmasını, görünür olmasını, bir halden başka hale geçmesini, büyümesini tanımlar. NUN ve OZ/UZ kelimeleri kaynaşarak tek kelime haline dönüşmüş gibidir. NUNUZ...!

Yumurta (Nun+uz) içindeki görünmeyen potansiyel varlık, halden hale geçerek, ozarak, uzayarak büyüyecek ve görünür hale gelecektir. Yani NUN halindeki Evren ozlaşacak, uzayacak, halden hale geçerek yeni yıldızlar, gökadaları görünür kılınacaktır.

"NUNUZ" denilen bu Kenger kelimesi; uzay-zamanın ikinci aşaması ve her şeyin kaynağı olan NUN aşamasını en güzel tanımlayan kelime gibi görünmektedir. **Nunuz** kelimesi sanki bütün yıldız ve gökadaların oluşma, zuhur etme, gövdelenme yeri ve zamanını en güzel biçimde tarif edebilmektedir. Değerlendirme yaparken Kenger uygarlığının astronomi biliminde çok ileri seviyede bulunduklarını hatırlamak uygun düşecektir.

Arap dilindeki kadın/ kız anlamına gelen NİSA kelimesinin kökeninin, NUNUZ olması büyük ihtimaldir. Arap dili kök kelimeleri üçer ünsüzden oluşturulduğu için baştaki "N" ünsüzünün atıldığını ileri sürebiliriz. NUZ kelimesinden NİSA sözcüğü türetilmiştir diyebiliriz.

Bugünkü Arapça'nın kökeni Ön Arapça diye isimlendirebileceğimiz "Akadça"ya dayanır. Akadça dilini inşa edenler ise Kengerli (Sümer) alimlerdir. Nun analizi için abartı diye akıldan geçebilecek en hafif kuşku için konu ile ilgili ikinci bir delil Levh-i Mahfuz tabirindeki **Levh** kelimesi olacaktır:

Levh kelimesinin Akadça dilindeki biçimi "LEHU" kelimesidir. **Lehu** kelimesinin anlamı da "Tahtadan yazı levhası"dır. Akadça'ya eklemeli bir dil olan Kenger dilinden geçmiştir. Kenger dilinde tahtadan yazı levhasının adı; "Giş LİU"dur. "Giş" bugünkü Türkçemizdeki Agaş/Ağaç kelimesinin kökeni olup bir ön takı olarak kullanılmıştır. Kenger dilinin bir özelliği de şudur: Herhangi bir eşya, alet, araç hangi ham maddeden yapılmışsa bu ham maddenin adı ÖNTAKI olarak kullanılırdı. Kengerce "LİU"; Akadca LEHU/LEHUM; [37] Arapça "LEVH" birbirini izleyen zaman dilimlerindeki çeşitlenmelerdir.

Kalem Sûresi'ndeki Nurdan Kalem'in Kader kitabını yazdığı yine Nur'dan bir yazı tahtası olan Levh-i Mahfuz" ibaresindeki Levh kelimesinin kökeni de Akadça'dır; dolayısıyla Kenger uygarlığının hediyesidir. Eski Keme uygarlığı kültür ve dinindeki en temel veriler ile Kur'an'daki bilgiler de örtüşmektedir. Söz gelimi "varlıktan önce ses/kelime var" ilkesi gibi... Devletin temelinin "Adalet" olması gibi... Nun sembolü de aynı benzerlikten kaynaklanmaktadır.

Her kavime elçi gönderildiyse Keme uygarlığına da gönderilmiş olmalıdır. Nitekim tarihi verilerden Keme uygarlığının zaman zaman "Tek Tanrı" inancı ile yönetildiği veya halkının bir bölümünün tek Tanrı inancında olduğu görülmektedir. Bu konuya bizzat Mü'min S. 28. âyetiyle Kur'an şahitlik etmektedir. [38]

37. Nafiz AYDIN; Akadça Dil Bilgisi; 2002- Antalya

38. Y.N.ÖZTÜRK Meali: 60 inişli, 40 sıralı Mü'min Sûresi 28. ayet: "Firavunhanedanından, imanını gizleyen bir adam şöyle konuştu...."

Ancak erki elinde tutan insanlar veya insan öbekleri dosdoğru yoldan saparak zaman içinde kendilerini tanrılaştırmışlardır. Kendilerini Tanrı veya vekili yerine ikame eden bu hayat felsefesi günümüzde de bütün hızıyla varlığını sürdürmektedir. Erk sahiplerinin dünya nimetlerini kalıcı sayması ile erkin Allah'tan değil de kendilerinden kaynaklandığını kabul etmeleri Kur'ânî bir deyişle firavunlaşmayı ve yahudileşmeyi günümüze taşımaktadır. Yahudileşme; İsrailoğullarının "imandan sonra sapma" haline verilen isimdir. Sonraki yüzyıllarda dünya genelinde ekonomik yapının en tepesindeki zalim ve adaletsiz uygulamaları olan yöneticilere genel unvan olmuştur. Firavunlaşma ise bürokratik yapının en tepesindeki yöneticilere Kur'an'ın verdiği unvandır. Her iki unvan, genellik kazanarak yeryüzündeki her toplumda yaşanan ve yaşanabilecek sapma ve azgınlıkların tanımına isim olmuştur.

Konumuzdan uzaklaşmamak için özetle Keme uygarlığındaki "NUN" ile Kalem Sûresi'ndeki "NUN" sembolü uzay-zamanın oluşumunun ikinci aşamasının kültürel adıdır. Nur'dan kalem için Nur'dan bir yazım alanıdır.

TARİH'TE KÜP; HACİM veya OYLUM

Kalem Sûresi'nin 1. ve 42. âyetlerinde geçen "nun ve sak" sembol/kelimelerinin teşbih yöntemi kullanılarak çift anlamlı yapıldıkları görülmüştü.

Teşbih sanatı, iki türlü yapılagelmektedir. Birinci yol, edebiyat içinde yer alan "kelime teşbihi" yöntemidir. İkinci yol, görsel sanatlar içinde yer alan "çizim teşbihi" yöntemidir.

Çizim yolu ile teşbih sanatı, resim, heykel, piktografi, grafik, mimari gibi çok değişik alanlarda kullanılmıştır, kullanılmaktadır.

Yokluk içinde yaratılan varlığın Kur'an'a göre altı gök'ü vardır. Bu altı gök ilk madde olan hidrojen atomunun maddi yapısını oluşturur. Bu maddi yapı mana boyutuna da taşınmıştır. Gerçeğin, yani Hakkın peşine düşen bilim insanları herhangi bir olgunun altı yüzü olduğunu ifade etmişlerdir. İslâmi felsefede bu olgu şu veciz cümle ile dile getirilmiştir: "Bir hakikatin şeş ciheti vardır."

Uzayda yer kaplayan maddi bir varlığın hacmini, indirgeme yöntemiyle soyutlayarak çizersek en ideal çizim küp çizimi olacaktır. Bir varlığın baş, ayak, sağ ve sol yanı, önü ve arkası olmak üzere altı yönü vardır. Kübün de altı yüzü vardır. Kâbe'nin mimarisi de kübü andırmaktadır. *"Kurantum Fizik"* adlı eserinde sayın Yavuz ÖZMEN[39], Kâbe'nin hidrojen atomunu temsil eden mimari eser olduğu görüşünü ileri sürmüştür. Etrafında yedi kez tavaf edilmesinin ise atomun yedi katmandan oluşmasını temsil ettiğini belirtmiştir. Bu saptamaya göre Kâbe, uzaysal ilk yapının yeryüzündeki mimari bir sembolüdür. Mimaride teşbih sanatına bir örnektir, denilebilir. Yokluk yani hacimle bağlantılı olduğu açıktır. Sayın Mustafa İslamoğlu, protonu, hacı pozisyonunda olan elektronun kâbesine benzeterek mükemmel bir teşbih yapmıştır. Elektrik enerjisinin taşıyıcısı olan elektron, kesintisiz olarak proton etrafında dönüp durmaktadır.

Yokluk denilen yapı, âdemoğlunun kozmik boyuttaki ilk evidir. Kâbe, bu kozmik evin yeryüzündeki prototipidir, benzetimidir. Hacılar da elektronun sembolü olarak yedi kez tavaf yapmaktadırlar. Nisyan ile malûl insanoğluna Allah şöyle demektedir: "Geldiğiniz yeri unutmayın!..." Kadim zamanlarda Evren'de yaratılan ilk maddenin, ilk atomun biliniyor olması son derece normaldir. Yerküremizde milyonlarca yıldır yaşam vardır. Nice insan soyu ve medeniyeti yaşadı, medeniyetler kuruldu ve yok edildi. Hem de ilim sahasında çok ilerleyen pek parlak medeniyetlere sahip milletler tarih sahnesinden gelip geçmişlerdir.

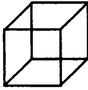
---

39. Yavuz ÖZMEN; *Kurantum Fizik*; 2012- İSTANBUL; Çatı Yayınevi

Uzay-zamanın hidrojen atomlarından ibaret sürecine NUN denilmişti... Bu küp benzeri çizim ile etimolojik olarak **Nun** yani "N" ünsüzü sembol/kelime arasında illiyet bağı var mıdır? Kübün yüzlerinin tek heceli isimleri olması gerekmez mi? Varsa hangi dilin içindedir? "Nun maddi dünyanın ana rahmidir" tezimiz doğruysa böyle bir ilişki olması gerekmez mi? Kur'an tüm zamanlara hitap ettiğine göre diller tarihini de kapsamaz mı?

Bir kübün altı yüzüne ait "N" ünsüzlü tek heceli isimlerini, eklemeli dillerin içinde görmekteyiz. Türkçe içinde var olan bu isimler kübün altı yüzünü NUN gerçeği çerçevesinde mükemmel bir şekilde açıklamaktadır. Sanki Türkçe göğü yani Evren'i açıklamak için tasarlanmış bir dil gibi gözükmektedir. Belki de öyledir!

Belki de Levh-i Mahfuz'dan âdemoğlunun gen kitabına, fıtratına indirilmiş tek heceli dili içinde en iyi saklayan dildir.

ALTI ve Sekiz ünlü eklenmiş "N" ünsüzlü küp; oylum....

Varlığın, eşyanın tanımını yapan "N"li kök kelimeler:

ÖN: Bir şeyin esas tutulan yüzü, **arka** karşıtı. İlk, meydana çıkış, kuruluş, kaynak....

ÜN: Kübün üst yüzüdür.

UN: Kübün alt yüzüdür.

EN: Kübün sağ ve sol yenleri yani yanlarıdır. Arapça dilinde yan, taraf, yön anlamındaki "İND" bu kelimenin karşılığıdır.

İN: Kübün iç hacminin adıdır..

Arapça dilindeki karşılığı İNNE'dir. İNNE/ENNE[40]; Varlığın olgunluğu ve mahiyetini ifade eder. "*İnne'nin anlamı, varlıkta ve bilgide güven, olgunluk, daimilik ve sebattır.*"

IN: Kübün arka yüzüdür.

Altı yüzlü, yönlü bir oyluma sahip canlı veya cansız varlığın yaratılış noktası ile şekillenmesi tamamlanmış haline de "N"li isim verilmiştir. Bir oyluma sahip kılınmış varlığa gelen ve varlıktan giden enerji rızkının geliş ve gidişlerini de eklersek sekizli yapıya ulaşırız.

AN: Kübün/Oylumun bilgi yüklü zaman ve mekânın başladığı yerdir. Tekil alan ile çokluk alanı arasındaki sınırdır. Bir atoma denk enerjinin maddeye dönüştüğü yerdir, sınırdır. Kara varlıktan ayrılan ak nur'dur. Kur'an bu enerji akışını "isteyerek ve istemeyerek gelen" diye tanımlıyor.

ON: Kübün/oylumun altı yüzünün tamamına birden verilen isimdir. Varlığın fiziksel şeklini belirler. Sağ yönlü döngünün adıdır. Başarı kavramlarını içerir. Evren, halk... anlamı da vardır. Eceli dolduktan sonra varlığın elementer yapıya geri dönüşümünü sağlayan enerji akımıdır. Kur'an bu enerji akışını "isteyerek ve istemeyerek gelen" diye tanımlıyor.

AN ve ON; isteyerek veya istemeyerek gelen enerjilerdir. Kübün/oylumun altı yüzü "N" ünsüzlüdür. Soyut şekil küp; varlığın oylumudur, hacmidir. Yedinci "N", varlığın

---

40. Hülya ALTUNYA; *Farabi'de Dil Felsefesi*; 2003-ISPARTA; Tez; S.Demirel Üni.

enerji denizi ile sınırı olup rızkını aldığı yerdir. Tanrısal alan/Gizil enerji ile bağlantı noktasıdır. Varlığı ve Evren'i oluşturan Nur'un ayrıldığı noktadır. Yani "AN"dır. Zaman ve mekânın başlangıcıdır da....

Sekizinci "N" ise varlığın ve onun oylumunu tanımlayan "On" kelimesidir. "ON" ise varlığın, kavimlerin ve Evren'in adıdır. Kübün tümüne verilen isimdir. Başarılı bir oylum ve başarılı bir varlığın oluşumunun adıdır. Bu altı yön yalnız Türkçe'de değil tüm dillerde mevcuttur. Dikkat ediniz, tüm dillerde!... söz gelimi Sanskrit dilinde NAH (na) harf/kelimesi; "Bilgi; Kesinlik; su evi, mücevher.." anlamlarını yüklenmiştir. N sesi ilk yokluğun ve ilk âdemin tanımı gibidir. Bilgi yüklü oylum!?... Sanskrit dilindeki "N" sesi, Türkçe'deki "N"li yapıyı doğrular görünmektedir..

Bir merkezden içe dışa, arkaya öne, aşağıya yukarıya altı yöne bir geliş ve gidiş var. Bilinen fizik kanunlarına göre bu altı yönlü oylumun anti oylumu da olmalıdır. Bu anti oylumun kelimeleri, isimleri kısaca İLİM denilen bilgiyi saklayan ve yöneten yapı olması muhtemeldir. Bu tez doğruysa ortada ve tam merkezde altılı bir "Hologram" var demektir. Bu altılı hologram mekanizması, sanki Levh-i Mahfuz'un çalışma sisteminin prototipi gibidir. Teşbih yöntemini kullanarak açıklamaya çalışırsak, bu altılı hologram bize "Hologramik Hafıza ile çalışan Tanrı bilgisayarının mekanizmasını anlatacaktır." Buradan Kâbe ile Nun arasında illiyet bağı olduğu ortaya çıkmaktadır. Varlığın tanımını yapan "N" ünsüzlü ses dizgelerinin tam merkezinde KÂBE mimarisi bulunmaktadır. N'den N'e, yani altı "N" veya sekiz"N"li yapıya kısaca "NUN" denilmiştir. Hidrojen atomunun yapısı ve sayısız atomun oluşturduğu Evren'in oylumuna da "NUN" denilmiştir. Türkçe'de sekiz ünlü ile birlikte okunan tek heceli "N" dizisinin başı-

na "T" ünsüzü eklenerek yapılmış bir dizilim mevcuttur. Türkçe'nin bu dizilimi kübün hacmini tanımlayan ikincil bir sekizli dizgedir. Anlamları tek heceli "N"li dizilimin anlamlarına paraleldir. Bu dizilim böyle sürüp gitmektedir.

(ÖRNEK: Bir örnekleme yapmak gerekirse Türkçe'de "TON" kelimesi, Tanrının bir varlığa verdiği oylumunun, şeklinin, görünüşünün adıdır. Arapça dilinde ise büyük kübün adı: "DENN"dir.

*2. ÖRNEK: Sayın R. İhsan Eliaçık **"Kur'an'a Giriş"** isimli eserinin 111. sayfasında: "'DUNE' Arapçada dört yönü ifade etmek için kullanılıyor." demektedir. Altı yönlü oylumun dört yönü ortaya çıkarılmıştır. Oylumun isimleri konusunda Türkçe ile Arapça arasında kök ve anlam birliği dikkat çekicidir.)*

NU

Eski Mısır mitolojisi, zamandaki her şeyin "NU" ile başladığını söyler. NU; Kara nur'dan ayrılan ve ağarak yükselen AK NUR'dur. Bu arkeolojik bilgi ilk varlığın içinde yer aldığı oylumun Türk dilindeki "N"li isimlerini destekleyen bir bilgidir. Nu dişildir, enerjidir, nur'dur. Çokluğun temelidir. Döngü tabanlı çokluğun temeli de aktivite, devinim, harekettir. NU bağımsızlaştıktan sonra ikincil derecede yeniden kopyalamalara başladığında ise adı NUN; NUNU, NİNE, NENE, NANA olmuştur. Bu isimler NU'nun değişik coğrafya ve zamanlardaki türevleridir. "NU" sözcüğü Sümer/Kenger dilinde ışık ve insan demektir. Türkçe ve Arapça dillerinde de "insan" kelimelerinin kökenini oluşturmuştur.

Nu ve türevleri göksel koruma altına alınmıştır. Bu göksel koruma kabına ise "SAK" denilmiştir. Örtü, kapak, giygi tüm varlıklarda mevcuttur. Sak diğer deyimle manyetik alandır; enerjinin, elektriğin bir fonksiyonudur. *"Eski tanrı anaların, bütün varlıkları yarattığına inanılırdı. Kutsanmış varlıkların isimleri bu nedenle "M" veya*

"N" ile başlardı." "Tanrı ana, evrensel ana, onun kodu da evrenseldir. Her coğrafyada imgelerde, simgelerde, sözcüklerde "aynı kutsal dizge bütünlüğü" tespit edilmektedir. İlk yaratıcı dişildir. Canlılar, hatta cansız varlıklar, seslemler, sözcükler, adlar, ezgiler onun karnından çıkmışlardır. Dolu olan ürün veren odur. Kadın ve tanrı ana özdeştir." diyor sayın Yıldız CIBIROĞLU[41]...

Sayın Yıldız CIBIROĞLU'nun bu güzel eserinin uzaysal kökeni bu "NUN" kübü olmaktadır.

İlk varlığın altı yüzü ve sekiz hali "N" ünsüzü ile isimlendirilmiştir. Bu halden yaratılan, ete kemiğe büründürülen varlığın/insanın isimleri de "N"li olmuştur:

ANA (Türkçe): Anne, ana

ANE (Tunguz Türkçesi): Ana

ANNAİ (Tuarek): Ana

ANNU (Bengal): Ana

ANU (Birmanya): ana

ANYA (Macar): ana

ENE (Lapon): Ana

İNA (Malay): Ana

NA (Meksika): Ana

NAN (Meksika): Ana

ONNA (Japon): Ana

---

41. Yıldız CIBIROĞLU; *Kadının Yazısız Tarihi*; 1996- İSTANBUL; Payel Yayınevi

Bu isimler, varlığı kuşaktan kuşağa kopyalama yetisine sahip, sevgi ve şefkat yüklenmiş dişil varlığa aittir. Allah, Nun sembol harf/kelimeyle âdemoğlunun dikkatini tek heceli döneme, beşeriyetin başlangıcına dikkat çekmek istemiş gibidir. Kur'an'daki müteşabih "Ta ve Ha" tek heceli sembol/kelimeleri de aynı şekilde açıklanmayı beklemektedir. Nun harf/sembol kelimesi bu anlamda yalnız değildir.

GÖSTERGEBİLİM'DE NUN

TARİH BOYUNCA "N" SESİNE AİT TAMGA, HARFLER

İnsanlığa ve tüm âlemlere inmiş son kitap Kur'an, geçmişbilime çalışılması için adeta emir verir: "Batan medeniyetleri inceleyin, onların batışına sebep olan şeyleri yapmayın!" önerisini getirir. Bu öneri, geçmişbilim olan tarih, arkeoloji, etimoloji, toponomi, antropoloji gibi diğer bilim dallarına atıftır. Kişioğlu aklını kullanarak ilimden bilim elde etmek için gelişen teknolojiden faydalanarak yeni inceleme ve araştırı yöntemleri geliştirmek, uygulamak zorundadır.

Bu nedenle tarih boyunca "N" göstergelerinin hangi şekillerde uygulandığının araştırılması da gereklidir. Bu çerçevede, Arap alfabesindeki (ن) "Nun" göstergesinin tarihi süreç içindeki yerini özet bir şekilde belirlemeye çalışalım.

Beşeriyet tarihi içinde "N" göstegesi iki koldan çeşitlenerek tarih içinde yerini almıştır. Göstergelerden görüleceği gibi uygarlık bir millete ait değildir. Bir buluş olgunla-

şıncaya kadar çeşitli kavimler tarafından tuğla tuğla, örgü örgü işlenmektedir.

Birinci kol "N" göstergeleri :

ORHUN Türk tamgası: "NE" okunan harf

Ugarit çivi yazısı: N harfi

Fenike alfabesi: N harfi

İYON alfabesi: N harfi

N LATİN alfabesi: N harfi

İkinci kol "N" göstergeleri:

ORHUN Tamgası: N harfi

SÜMER Çivi yazısı: ON harfi

SÜMER Çivi yazısı: N harfi

ن Arap alfabesi: N Harfi

N ve ن gösterge birimleriyle çizilen NUN sesi, enerji, ışık, bilgi ve dişil anlamlarını taşımaktadır. Gizil enerji, çokluğun ve rızkın kaynağıdır. İş ve oluşun tam merkezinde yer alır. Kara nur içinden ağarak zuhur eden ak nurun içinde yaratılan ilk madde olan hidrojen en temiz enerji

kaynağıdır. Güneş yıldızında yanan hidrojen elementinin bize gönderdiği ısı ve ışık görevlerini yerine getirerek rızıklarımızı hazırlamaktadırlar. Allah'ın "Kun!" emri ile Türkçe'deki "Kün/Gün" kelimeleri bu bağlamda ilişkili gibi görünmektedir. Medeniyetler ve kelimeler tarihi birbirini izlemektedir. Gelişme ve değişim sürüp gitmektedir.

KUR'AN'DAKİ EVREN KİTABI: "NUN"

Kalem Sûresi'nin ilk âyeti olan "nun" sembol/kelimesi, Kur'an'da var olan ikinci iç kitabın adı gibidir. Kur'an'daki varlık kitabının adıdır diyebileceğimiz "Alak" kelimesi ilk inen sûrenin de adıdır. Bu iki kitap döne döne, sarmal biçimde Kur'an'ın tümünde anlatılmaktadır. Konumuzla ilgili olarak Nebe Sûresi'nin 29. âyetinde; *"Oysaki biz, herşeyi iyiden iyiye sayıp kitaplaştırmıştık."* denilmektedir.

Amaçsız, hedefsiz bir iş ve oluş olamaz. Bir insanın, bir ailenin, bir şirketin, bir devletin; kısa, orta ve uzun vadeli hedefleri olmalıdır. Bu kuralın temelinde evrensel bir yasa yani Evren'in yaratılış amacı yatmaktadır. Amaçlı iş yapma fıtratımıza konulmuştur. Ancak bunun farkına varıp bu iç yasaya göre davranışlarımızı içselleştirmemiz gerekmektedir. Yani bilincimize taşımak, yukarı çekmek zorundayız. Allah, Kur'an'da Evren'i bir amaç için yarattığını açıklar:

85 inişli, 29 sıralı Ankebut Sûresi 44. âyet: *"(zira) Allah, gökleri ve yeri mutlak gerçeğe atıf olsun diye (amaçlı olarak) yaratmıştır: hiç şüphe yok ki bunda, mü'minlerin alacağı bir ders mutlaka vardır."*

KELİMELER ve EVREN

Âlemler ve içindeki her şey, "EL ESMÂ" seyri mertebesinde, seyrin oluşumuyla; "yok" iken "El Esmâ" özellikleriyle "var" olmuştur! El Esmâ ül Hüsnâ, genel hatlarıyla doksan dokuz olarak anlatılmışsa da esas itibarıyla detaylarıyla sayısızdır! Kelimelerin sınırsız olduğu ile ilgili Lokman S. 27. âyetini burada tekrar hatırlamak yararlı olacaktır. Bu bilgiler, elementer yapıdan Evren'in bütününe kadar sayısız varlığa tekabül eden isimlerin var olduğunu düşündürmektedir. Kelimeler, bilgi taşıyan, nakil eden vasıtalardır. Kelimeler, son derece düzenli bir Evren'in düzeneğini sağlayan bilgi ağının temel taşları, dokumanın ilmikleri gibidir. Madde ve Evren'in bu bilgi ağının üzerinde var edildiğini ileri sürebiliriz. "Varlık ile Bilgi ilkeleri" hakkında Farabi şöyle demektedir: "Varlık ve Bilgi ilkeleri birbirlerine özdeş olursa kesinliğe erişilebilir." Bu cümleyi ancak kelimelerin tarihi ile algılayıp, çözebiliriz. Kelimelerin bilgi yüklü tarihi önem arz etmektedir. Bu bilgiler ışığında, son günlerde eğitim kurumlarımızda önemsizleştirilen "Etimoloji ve Toponomi" bilimlerinin uzay-zamanın temelini teşkil ettiği ortaya çıkmaktadır.

YARADILIŞ MODELİ

Evren'in yaratılışı, her yeni varlık yaratılışına örnek alınacak modeldir. Çünkü var olan bir muhkem yasa tüm zamanlarda hükmünü sürdürmektedir. Kelimelerin ve dillerin çeşitlenmesinin, yani yeni kelime ve dil inşaasının kökeninde de Evren'in yaradılış modeli vardır. Teklikten çokluğa geçiş yasası artık görmezden gelinemez! İnsan anatomisi ve gırtlak yapısı dikkate alınarak sondan başa doğru etimoloji çalışmalarının yapılması elzemdir. Elbette ikili yapı, bu çeşitlenmenin temel matematiksel ögesidir. Bir ağacın dallarının büyüme modeli, dil çeşitlenmesi için anolojik bir örnektir.

YOKLUK ve VARLIĞIN YARADILIŞI

Allah, içinde bulunduğumuz uzay-zamanı, yani Evrenimizi yoktan var etmiştir. Şapkasız "A" ile yazılan "adem" kelimesi "yokluk" demektir. YOKLUK, HİÇLİK değildir. Yokluk varlığı ispat eder. Yokluk, bizleri de HİÇ olmaktan kurtarır. Yokluğun önünde Allah'ın varlığı durmaktadır. Önce enerji denizi içinde bu yokluk yaratılmıştır. Bu yokluk denilen hacmin içinde ise "Âdem" yaratılmıştır. Şapkalı "A" ile yazılan "Âdem" ilk yaratılan maddedir (hidrojen)...! Uzun bir sürecin sonucunda âdemden insan yani "adam" yaratılmışır. Günümüzde insanın bir adı da "Âdemoğlu"dur.

43 inişli, 35 sıralı Fatır Sûresi, 1. âyet: *"Hamd tümüyle, gökleri ve yeri bir çekirdeği yarar gibi YOKTAN var eden, melekleri ikişer, üçer ve dörder kanatlı elçiler kılan Allah'a mahsustur."*

Bu âyetteki tanım, günümüz evrenbilimcilerinin "büyük patlama" tanımıyla örtüşmektedir.

Çekirdek mi?

Çekirdekler mi?

Bu tartışmaya açık bir konudur. Tekilden çokluğa geçiş olduğuna göre çokluk olması kaçınılmaz gibi görünmektedir. Buradaki "Çekirdek" kelimesi bir anoloji, yani bir teşbih yöntemidir. Hem tekilliği, hem de çoğulluğu içinde taşıyan bir hali ifade etmektedir.

20 inişli, 113 sıralı Felâk Sûresi, 1. âyet: *"(Ey muhatab!) De ki: "Sığınırım ben (yokluk gecesini) yararak varlığı çıkaran sabahın Rabbine!"*

Burada her sabah güneşin karanlığı yararak çıkışı ile karanlık varlık/(enerji denizi) içindeki yoklukta var kılınan atom'un/âdem'in yaratılışına üç boyutlu teşbih yapılmıştır. Haliyle en iyi anlatım yolu olan "Benzeşme, yani teşbih yöntemi" kullanılmıştır. Yokluk/Oylum ile Varlık bakışım halindedir. Yani simetriktir.

Yokluk ve varlık ilişkisi üzerine diğer bazı âyetler:

84 inişli, 30 sıralı Rum Sûresi 11. âyet: *"Allah insan neslini yoktan var ettiği gibi, sonra bu (yaratışı) tekrarlayacaktır:.."*

Rum Sûresi'nin 27. âyet: *"Ve sadece O'dur her şeyi yoktan var eden, sonra bu (yaratışı) tekrarlayacak olan: ..."*

Yokluk ve varlık sarmal bir yapıda, iç içedirler. Yokluk ve varlık Allah'ın var ettiği birbirleriyle ilişkili iki yapıdır. Yokluk, uzaydaki HACİM'dir. Varlık, altı yüzlü, altı yönlü bu HACMİN içinde yaratılmıştır.

GÜZEL BİR EVREN

Simetri ve Altın oran yasaları, hem insan hem de gökyüzündeki tüm oluşlarda geçerli bir yasadır. Varlığın çift kutupluluğu, simetrinin temelini oluşturmaktadır. Varlığın yaratılışında var olan "Simetri ve Altın oran" güzel sanatların, güzelliğin, estetiğin de temelidir.

Gökyüzü güzeldir. Sağlamdır. Kur'an göğün güzelliğini 67 inişli, 51 sıralı Zâriyât Sûresi 7. âyetinde: *"Zatü'l hubük semaya yemin ederim..."* diyerek açıklamaktadır. Göğün güzelliği güzel dokunmuş bir kumaşa benzetilerek teşbih yöntemiyle anlatılmıştır. Elmalılı Hamdi YAZIR bu âyete şöyle yorum getirmiştir: *"Gökyüzü; yıldızları ve türlü yörünge ve yıldızların döndükleri yerlerle pek sıkı ve son derece sanatlı bir biçimde dokunmuş güzel nakışları olan düzgün ve sağlam, üzeri menevişli bir kumaşa benzetilmiştir."*

Gökyüzünün güzelliği diğer sûre ve âyetlerde anlatılmaya devam edilmiştir.

34 inişli, 50 sıralı Kaf Sûresi, 6. âyet: *"Bakmadılar mı üstlerindeki göğe ki nasıl kurduk onu, nasıl süsleyip nakışladık?! Yırtığı, çatlağı da yoktur onun."*

55 inişli, 6 sıralı En'am Sûresi, 101. âyet: *"Gökleri ve yeri yaratıp donatan BEDİ O'dur."*

92 inişli, 2 sıralı Bakara Sûresi, 117. âyet: *"Gökleri ve yeri, güzelliklerle donatarak yaratan Bedî' O'dur..."* Bakara S. 138. âyet: *"Allah'ın boyasını esas alın. Allah'tan daha güzel kim boya vurabilir! Biz yalnız O'na kulluk ederiz."*

BEDÎ, Allah'ın isimlerindendir. BEDÎ, var eden, yarattıklarını ahenk ve güzellikle donatandır. Evren ve yer ile bunlar arasındaki her varlık, her yapı güzeldir. Güzellik, ölçülülüktür, asaldır.

Allah'a yalnızca güzel sözler ve güzel ameller ulaşmaktadır. Çirkin sözler O'nun katına ulaşmamaktadır. Bu tür sözler değersizdir. Ya bu çirkin sözleri söyleyenler değerli midir?

Hepsinin en dibinde Kur'an'da tanımlanan "isteyerek ve istemeyerek gelen" diye tanımlanan pozitif ve negatif enerjinin kendisi mecvuttur.

Evrenimizi ve onun içindekileri, simetri, altın oran gibi içinde ahenk taşıyan yapılarla inşaa eden Allah'tır. Hidrojen atomunun iç yapısının`da çok güzel bir yapıda olduğunu bu genel yasaya dayanarak çıkarım yapabiliriz. Uygur Türk lehçesindeki BEDİZMEK[42] fiilinin "süslemek, bezemek" manalarına geldiğini hatırlamak uygun olacaktır. Ressam, hakkak anlamındaki BEDİZCİ ve süslemek, donatmak anlamındaki BEDİZ- kelimeleri Nun ve Sak kelimelerinin çok eski uygarlıklardan beri kullanıldığına,

42. Ahmet CAFEROĞLU; *Eski Uygur Türkçesi Sözlüğü*; 1968- ANKARA; TDK

Arap diline eski uygarlıklardan intikal ettiğine iyi bir örnektir. Aynı zamanda "geçmişte tek bir dil var" tezine veya diller arası kelime geçişmelerine iyi bir misaldir.

YARADILIŞ EVRELERİ

ALTI GÜN/ALTI EVRE

Kur'an'da göklerin ve yerin yaradılış sürecine bazı tefsirciler evre, bazıları gün ölçeğini temel almışlardır. Yedi sûrede altı günden söz edilmektedir. Bu sûre ve âyetler şunlardır:

34 inişli Kaf Sûresi, 38. âyet: *"Andolsun biz, gökleri, yeri ve ikisi arasında bulunanları altı günde yarattık."*

39 inişli Araf Sûresi, 54. âyet: *"...gökleri ve yeri altı günde yaratmış, sonra da arş üzerinde egemenlik kurmuştur."*

42 inişli Furkan Sûresi, 59. âyet: *"Gökleri, yeri ve bunlar arasındakileri altı günde yaratıp sonra arş üzerinde egemenlik kuran O'dur..."*

51 inişli, 10 sıralı Yunus Sûresi 3. âyet: *"Rabbiniz gökleri ve yeri altı günde yaratan, sonra arş üzerine egemenlik kurup iş ve oluşu çekip çeviren Allah'tır."*

52 inişli, 11 sıralı Hud Sûresi, 7. âyet: *"O, odur ki, gökleri ve yeri altı günde yaratmıştır. O'nun arşı da su üzerinde idi..."*

Bu âyetle ilgili olarak Sayın Mustafa İslamoğlu şöyle yazar: "Kudreti sonsuz Allah bile göğü-yeri aşamalı bir biçimde bir yasaya bağlı olarak yarattı. Siz ey müminler! Toplumsal dönüşümün bir çırpıda olmasını, başarının plansız programsız ve nizamsız intizamsız geleceğini mi sanıyorsunuz!"

75 inişli Secde Sûresi, 4. âyet: *"Allah'tır ki, gökleri, yeri ve ikisi arasındakileri altı günde yaratmış, sonra arş üzerinde egemenlik kurmuştur..."*

112 inişli, 57 sıralı Hadid Sûresi 4. âyet: *"O, gökleri ve yeri altı aşamada yaratmıştır..."*

Sayın M. İslamoğlu bu sûrede geçen "Fİ SİTTETİ EYYAMİN" deyimi için şöyle yazar: *"Bu ibare göklerin ve yerin yaratılışının, ilâhi takdir gereği çok aşamalı bir süreç içinde tamamlandığına delalet eder." "Altı gün üzerine "yokluk"un bir gününü de eklersek, yedi sayısına ulaşırız. Bu da yaratılışın sürekliliği anlamını verir."*[43]

Altı evre, altı gök atomun iç yapısının/protonun oluşum sürecidir. YER[44] ise, proton etrafında dönüp duran elektronun karşılığıdır. Bu ilk maddenin iç yapısı kendinden zuhur ettirilmiş tüm element ve bileşik yapılara, gök cisimlerine ve Evren'in bizzat kendisine kopyalanmıştır. Bu altı evre yasası Allah'ın koyduğu değişmez/muhkem yasalardan biridir. Bu muhkem yasalara Kur'an, "Sünnetullah" demektedir. **Sünnet-ullah,** Allah'ın sanatı, kanunu demektir. Allah'ın bir değişmez yasaları; atom altı diğer bir deyişle kuark dünyasından Evren'in bütününe kadar

---

43. Mustafa İSLAMOĞLU, *Kur'an meal/ Tefsir*; 2009- İSTANBUL; Düşün Yay. (Sf. 790)
44. Yavuz ÖZMEN; *Kurantum Fizik*; 2012- İSTANBUL; Çatı Yayınevi; Sf.105

her varlıkta sabitedir. Yani ilk oluşum daha sonraki sürümlerinde kendini kopyalar da kopyalar...

YEDİ GÖK

50 inişli İsra Sûresi, 44. âyet: *"Yedi gök, yerküre ve bunların içindekiler O'nu tespih ederler. Hiçbir şey yoktur ki O'nu överek tespih etmesin; fakat siz onların tespihlerini fark edemezsiniz. O Halim'dir, Gafur'dur."*

61 inişli Fussılet Sûresi, 12. âyet: *"Böylece onları, iki günde yedi gök halinde takdir edip her göğe kendi iş ve oluşunu vahyetti."*

71 inişli Nuh Sûresi 15. âyet: *"Görmediniz mi, Allah yedi göğü âhenkli bir bütün olarak nasıl yarattı?"*

77 inişli Mülk Sûresi, 3. âyet: *"O, yedi göğü eşsiz bir uyum içinde yaratmıştır. Rahmanın yaratışında bir düzensizlik göremezsin, haydi, çevir gözünü de bir bak bakalım: bir kusur ve başıboşluk görebilecek misin?"*

80 inişli Nebe Sûresi 12. âyet: *"ve üzerinize yedi kat göğü sapasağlam bina ettik."*

Nebe S.13. âyet: *"Bir de parıl parıl parlayan kandil yerleştirdik."*

92 inişli Bakara Sûresi 29. âyet: *"..sonra göğe saltanat kurdu da onları yedi gök halinde düzenledi..."*

100 inişli Talak Sûresi 12. âyet: *"Allah O'dur ki, yedi göğü ve yerden de onların benzerini yaratmıştır..."* ; *"O'nun (yaratıcı) iradesi, bu ikisi arasında her an yenilenerek sürekli tecelli eder.."*

MÜTEŞABİH âyetlerin açıklanması bu âyette yapılmıştır. Şebek/benzetilme metotuna göre gökteki varlıkla-

rın bir modelinin de yeryüzünde inşa edildiği, anlamını çıkarmak mümkündür. Yeryüzündeki varlıkları âdemoğlu bilmektedir, tanımaktadır. Buradan hareketle; gökteki, atomik düzlemdeki veya atom altı (kuark alanındaki) bilinemeyen, erişilemeyen iş, oluş ve yapıların açıklanması bilinen varlık kitabı ile mümkün olabilmektedir. Bu yedinci gök; Kalem Sûresi'nde fonksiyonu korumak, muhafaza etmek, gök kapılarını kapalı tutmakla görevli göksel örtüdür. Kur'an buna SAK demiştir. Bu atomun manyetik alanının adıdır. Bu yedinci göğe "Ecel göğü" veya "gece göğü" isimleri de verilmiştir. Aynı zamanda yırtılarak veya örtü kaldırılarak kıyametin başlatılacağı döngülü alandır. Döngünün hızı, ışık hızına yakındır. Ecel göğü, varlığın ömrünü belirleyen fiziksel olgudur. Yerküremiz üzerindeki varlıkların ömürleri, dünyamızın güneş yıldızının çevresindeki yörüngesinde geçirdiği tam döngü sayısıyla ölçülmektedir. Ölçülen şey, aslında varlığın yedinci göğünün yani "ecel göğü"nün yürürlükte kaldığı süreçtir.

BURCLAR

Bulutsuz yaz gecelerinde göz kırpıp duran, arada bir kayıp boşlukta yitip giden yıldızların oluşturduğu olağanüstü güzellikteki öbeklere Burc denilmektedir. Burc/Burç kelimesi de çift anlamlı kelimelerdendir. Yeryüzünde kale, hisar çıkıntısı, yuvarlak bina anlamlarını taşırken göksel/uzaysal alandaki anlamı "Güneşin yıl boyunca birer ay süreyle ziyaret ettiği on iki yıldız öbeğidir." Yani herhangi bir sembol/şekille gösterilen ve kendisine özel bir ad verilen, hareketsiz yıldızlar kümesidir. Kök anlamı; "dikkat çekmek, sığınaktır." Kelime, çift kutuplu olduğundan aynı zamanda "Yıldız kümeleri, takım yıldızları" manalarını taşımaktadır. Güneş sisteminin çevresinde birinci çemberde on iki yıldız öbeği mevcuttur. Bu çemberden sonra her birinde on iki yıldız öbeği bulunan ikinci ve ondan sonra üçüncü çember mevcuttur. Yani Güneş sisteminin çevresinde toplam otuz altı burc vardır. Bu otuz altı burc Türk kozmogonisinde[45] yer alır. İnsanlarca yaygın ve etkin olarak bilinen ilk çemberdeki oniki kümedir.

Güneş yeni yıla/ilkbahara Koç burcunu ziyaret ederek başlar. Güneş, her burcun etki alanından yaklaşık bir ayda geçer.

---

45. Ufuk TAVKUL; *Karaçay Malkar Türkçesi Sözlüğü*; 2000- ANKARA; TDK

Kur'an'da 27 inişli Burclar isimli bir sûre mevcuttur. Arapça çoğul hali "Burûc"[46] adını taşımaktadır.

27 inişli Burûc Sûresi 1. âyet: *"Burclarla dolu gökyüzü şahit olsun."*

42 inişli Furkan Sûresi 61. âyet: *"Göğe büyük yıldız kümeleri/burclar serpiştiren, yine oraya (güneş gibi) bir ışık kaynağı ve ay gibi bir ışık yansıtıcı yerleştiren Allah ne yüce bir bereket kaynağıdır!"*

72 inişli Hicr Sûresi 16. âyet: *"Yemin olsun, biz, gökte burclar oluşturduk ve onu seyredenler için süsledik."* 17. âyet: *" Ve onu, her kovulup taşlanmış şeytanlardan koruduk.* 18. âyet: *"Ancak kulak hırsızlığı eden olur; onun peşine de parlak bir ateş alevi düşer."*

Bu âyetlerin açılımının evrenbilimcilerle yapılması veya bu âyetlerin gökbilimcilere esin kaynağı olması umut edilir.

Burcların arada sırada saldırıya uğrayan birer sığınak olduğu dikkat çekici yanıdır. Savunma mekanizmasının olduğu da anlaşılmaktadır.

Âdemoğlu tarafından; toplumsal örgütlenmelerde, dini ritüellerde, devlet ve ordu organizasyonlarında, zaman ölçümlerinde kullanılan oniki sayısının kökeni bu burc yapısı olmalıdır. Bu kanaatimizin dayanağı Tevbe Sûresi 36. âyetidir.

113 inişli Tevbe Sûresi, 36. âyet: *"Gökleri ve yeri yarattığı gündeki yazısına göre, Allah katında ayların sayısı onikidir..."*

---

46. Ferit DEVELLİOĞLU; *Osmanlıca-Türkçe Ans. Lugat*; 2002- İST.; 19.Baskı; Aydın Yay.

Bu oniki bilgisinin en eski zamanlardan beri bütün kavimlerce bilindiği anlaşılmaktadır. Herhangi bir kavime, millete, inanca aitmiş gibi gösterilerek özelleştirme yapılamayacağı açıktır. Uzay-zaman yapıtaşları tüm varlıklara aittir ve ortak yapılardır. Herhangi bir kültüre zimmetlenemez. Ancak kültüründe, toplumsal yapısında oniki sayısını etkin olarak kullanan toplulukların köklerinin binlerce yıllık geçmişe dayandığını gösterir.

YILDIZLAR

Kur'an'da yıldız isimli sûre vardır. 23 inişli Necm Sûresi hakkında Sayın Mustafa İslamoğlu şöyle yazmaktadır: "...Bu girişte, makrokozmos olan Evren ile mikrokozmos olan insan arasında ilginç bir bağ kurulur..." Bu değerlendirme, bu çalışmamız içinde vurgulanmaya çalışılan Kur'an'da varlık kitabı ile Evren kitabının sarmal biçimde anlatıldığı tezimizi doğrulayan bir ifadedir. "Necm" kelimesinin sözlükte; "Yıldız, Kur'an ve vadesi gelen borç" şeklinde üç manası vardır.

23 inişli Necm Sûresi 1.âyet: *"Andolsun inip çıktığı zaman yıldıza/fışkırıp çıktığı zaman çimene/süzülüp aktığı zaman Ülker yıldızına/aşağı indiği zaman o parçalar halinde ağır ağır gelene."*

Bu âyetle Kur'an, teşbih sanatı yöntemiyle yıldıza benzetilmiştir. Yıldızlar, kervancılara, gemicilere geceleri yol göstericidir. Yanlış yola sapmalarını engelleyerek helâk olmalarını önlerler. Kur'an, karanlıkta kalmış âdemoğluna doğru yolu gösteren yıldız gibi işlev görür. Kur'an manevi ışıktır, ışığın kaynağıdır. Âdemoğlunu dünya yolculuğu sonunda sağ salim hedefine, ahiretin güzel ülkesine ulaştırır.

Necm Sûresi 1.âyetindeki bu teşbih sanatını, En'am Sûresi 97. âyeti, Nahl Sûresi 12. ve 16. âyetleri pekiştirmektedir.

55 inişli En'am Sûresi 97. âyet: *"Karanın ve denizin karanlıklarında, kendileriyle yol bulmanız için yıldızları hizmetinize veren O'dur. Bilgiden nasipli bir topluluk içinâyetleri gerçekten ayrıntılı kılmışızdır."*

70 inişli Nahl Sûresi 12. âyet: *"Geceyi, gündüzü, Güneş'i ve Ay'ı sizin emrinize vermiştir. Yıldızlar da O'nun emriyle bir hizmete boyun eğmiştir. Bütün bunlarda, aklını çalıştıran bir topluluk için elbette ibretler vardır."*

70 inişli Nahl Sûresi 16. âyet: *"Ve nice işaretler! Yıldızla da onlar, yol ve yön doğrulturlar."*

Yıldızların kıyamet günü söndürülüp döküleceği şu âyette vurgulanır:

7 inişli Tekvir Sûresi 1. âyet: *"Güneşin defteri dürüldüğünde"*; 2.âyet: *"Yıldızlar sönüp döküldüğünde."*

Kıyametten sonra uzay-zaman'ın bir çekirdekten çıkar gibi yeniden yaratılacağı anlatılırken yıldızların da yeniden göğe serpilip saçılacağı vurgulanır:

82 inişli İnfitâr Sûresi 1. âyet: *"Uzay çatlayan bir çekirdekten çıkan filiz gibi yeniden yaratılmaya başladığında;* 2.âyet: *"Yıldızlar yeniden serpilip saçıldığında."*

Yıldızların bilinen aslî görevi element üretimidir. Onlar, "kozmosun mutfağı"dırlar.[47] Oluşturulan yeni elementler, tohumun tarlaya saçılması gibi, Evren'e saçılırlar. Yıldızlar, ölüm sürecinde azot, fosfor, karbon, oksijen, silisyum gibi elementleri üretirler. Evren bu elementleri

---

47. Prof. Dr. CARL SAGAN, *Kozmos*; çev: ReşitAşçıoğlu; 2007-İSTANBUL; Altın Kitap

alıp yeni yıldızlar, yeni gök cisimleri yapımında kullanır. Erkek örümcek öleceğini bile bile dişi örümceği döller. Ölümünden sonra onlarca yavrusu yeryüzüne dağılır gider. Yıldız ile erkek örümceğin ölüm ve dölleme hikâyelerindeki benzerlik ilginçtir.

46 inişli Vâkıa Sûresi 75. âyet: *"İş onların sandığı gibi değil! Yıldızların doğup batma, kayıp düşme noktalarına yemin ediyorum."*

56 inişli Saffât Sûresi 6. âyet: "*Biz o yakın göğü bir süsle, yıldızlarla süsleyip donattık."*

10. âyet: *"Yüce konseyden bir söz çalıp çarpan olabilirse de onun peşine hemen delici, alevli bir yıldız takılır."*

Bu âyetlerin içeriği, kitabımızın konusu dışında kaldığı için yorum yapılmamıştır.

ÇİFT KUTUPLULUK

Kur'an'da sözü edilen gök ve yer, gece ve gündüz, güneş ve ay gibi kelimeler çift anlamlı kelimelerdir.[48] Bu çok bilinen kelimelere çift anlamı veren bizzat Kur'an'dır. Çift anlamın tanımını, Kur'an, Zümer S. 23. ve Hicr S. 87. âyetler üzerinden vermiştir.

Kur'an, çok sayıda sûre ve âyetlerinde varlığın çift kutuplu olduğunu vurgulamıştır.

Zuhruf Sûresi, 12. âyet: *"Ve bütün (varlığı) çift kutuplu ve zıddıyla yaratan O'dur; ..."*

Bu âyete göre her varlığın bir zıddı bir de eşi vardır. Atomik seviyeden Evren'e kadar her tür varlık için geçerli olan ilâhi kanundur. Astrofizik ve fizik kanundur. Ancak bu çift kutupluluğun temeli; "Büyük Patlama"dan önceki **"Esir"** isimli enerji denizini oluşturan çift kutuplu enerji kürecikleridir. Bu gizil enerji denizi, eski zamanlarda "Su", "Deniz" gibi kelimelerle tanımlanmaya çalışılmıştır. Âyette işaret edildiği gibi, yaratılmış Evren'in her varlı-

---

48. Yavuz ÖZMEN; *Kurantum Fizik*; 2012- İSTANBUL; Çatı Yayınevi

ğında kendini kopyalamıştır. Beşeriyet dünyasında zevc ve zevce, adam ve kadın birbirini tamamlayan eşlerdir. Zevc ve Zevce'nin ikisine birden **"Ezvac"** denmektedir. Ezvac, birbirini tamamlayan, birbirine uyum sağlayan çiftler anlamındadır. Ayrıca her bireyde de çift kutupluluk mevcuttur.

Bir de birbirinin zıddı olan çiftler vardır. Karanlık ve aydınlık, iyilik ve kötülük gibi... Bu zıd çifte Arap dilinde **"Ezdad"** denilmektedir. Her varlıkta "Ezvac ve Ezdad" isimli olumlu/olumsuz çift kutupluluk yasaları hüküm sürmektedir.

Kültür tarihine bakıldığında, bütün dünya uygarlıklarında çift kutupluluk bilgisinin mevcut olduğu görülmektedir. Bu bilginin kaynağı her bir topluma gönderilen elçiler olmalıdır. Çift kutupluluk, fiziksel yapılarda simetri olarak zuhur etmektedir.

İkili sistem/çift yapı yani simetri Evren'in temel yapısıdır. Yalnız hayatın her alanında değil, göstergebilimde de geçerlidir. Her şeyin temeli olan enerjinin iki kutuplu oluşu, varlığın da iki kutuplu olmasını sağlamıştır. Varlığın veya insanın bütün temel eylemleri de ikili yapı üzerine kuruludur. Dillerden eklemeli dillerin genel adı olan Türkçe de ikili temel üzerine kuruludur. Devlet örgütlenme modeli, halı kültürü ve dili simetriktir. Bu kültür, Evren'in yaradılışında var olan simetrik yapıyı kendine model almış bir kültürdür. Simetri yasaları, atom altı ve atomlar düzleminde de hüküm sahibidir. Her varlıkta simetri/çift kutupluluk mevcuttur. **Esir**, yani **gizli enerji** ortamında da simetri vardır. Türk dil, devlet ve halı kültürünün simetrik yapısından söz etmemizin nedeni, "Nun" sembol/kelimesinin açıklamasının ancak bu dille yapılabilmesidir. Diğer tek heceli sembol/kelime âyetlerinin de bu yöntemle açıklanabileceği tezini desteklemek içindir. Bu dile ilâveten yeryüzünde tek heceli dil olan Çin diline de başvurulması

gerekli olacaktır. Kur'an, bu sembol/kelimelerle geçmiş bilime atıfta bulunmuş olabilir. Tüm zamanlara hitap eden Kur'an, geçmiş bilimi inceleme ve araştırı görevi vermiş gibidir. Tarih içinde tüm kavimlere elçiler gönderildiğine göre geçmiş bilime dikkat çekilmesi son derece doğaldır.

Leyl Sûresi 3. âyet: *"Erkek ve dişinin yaratılışı şahit olsun."*

Fecr Sûresi 3. âyetinde: *"Çift ve tek şahit olsun!"* denilerek çift kutupluluğa da and verilmektedir. Sayın M. İslamoğlu bu âyet ile ilgili olarak şu yorumu yapmaktadır: *"Yani, yaratılan ve Yaratan: 'Çift' mahlûkatın çift kutuplu tabiatını ifade etse gerektir. Âyet var oluşun ardından ilk element olan Hidrojen'in ve ondan diğer çift (kutuplu) elementlerin oluşmasına atıf olarak da yorumlanabilir."*[49]

Sayın İslamoğlu'nun bu açıklamasında; baştan beri vurgulamak ve açıklamak istediğimiz "Nun" sürecinden söz edilmektedir. "Nun", ilk yaratılışın ardından oluşan ve Evren'de sadece hidrojen atomlarının bulunduğu sürecin tarihî ve kültürel adıdır. Teşbihen balık yumurtaları gibi ya da balık gibi yüzüp duran hidrojen atomları!... Nurdan kalemin Levh-i Mahfuz'u yazdığı hokka olarak kullandığı hidrojen atomları!... Bir başka teşbih yaparsak: Nurdan ibaret yazı tahtası süreci.... Bir bilim insanının dediği gibi: "*Evren'in sırrı bir nötron ve bir elektrondan oluşan nötr hidrojende saklıdır!*"[50]

Yukarıda da belirttiğimiz gibi, hidrojen atomunun protonu artı; elektronu eksi enerji yüklüdür. Yani her bir hidrojen elementi çift kutupludur. Teşbih sanatıyla söylersek "göksel ana rahmi" döneminde zuhur eden ve Evren'i oluşturan bütün varlıklara çift kutupluluk aynen kopyalanmıştır.

---

49. M.İslamoğlu; Sf. 47; 4 nolu not...
50. Abdurrahman Çoşkun; TÜBİTAK; Bilim ve Teknik; Sayı: 539; 2012-ANKARA; (Sf. 54)

Çift ve tek kelimeleri bu âyette müteşabih kelime vazifesini görmektedir. Herhangi bir varlığın içindeki çift kutupluluk, bu anlatım yöntemi olmasa kolayca açıklanamazdı. Bir kuşa, bir bitkiye, bir sineğe bakıp onlardaki çift kutupluluğu âdemoğlunun algılaması zor olurdu. Ancak düşünen ve araştıran âdemoğlunun, varlıktaki simetrik yapıdan yola çıkarak çift kutupluluğu görebilmesi yine de mümkündür. Kur'an, bu yol ve yönteme de işaret etmektedir. Her âdemde var olan "Fıtrat" bu derin okumaya ve düşünmeye imkân vermektedir.

Bilim adamı Carl SAGAN yıldız sistemindeki çift yapıdan söz eder: *"Yıldız sistemleri genellikle çifttir: İki yıldız birbirinin yörüngesinde dolaşır."* Gözlem, deneyim sonucunda Evren hakkındaki bilgi birikimi arttıkça şüphesiz ki olgu daha iyi algılanacaktır.[51]

Yâsin Sûresi, 36. âyet: "*Şanı ne yücedir O'nun ki, yeryüzünün tüm bitkilerini, insanların bizzat kendilerini ve hakkında henüz hiçbir bilgiye sahip olmadıkları şeyleri çifter çifter O yarattı.*"

Yeryüzünde ve gökyüzündeki, her ikisi arasındaki görünen ve görünmeyen tüm varlıklar, "çift kutupluluk" yasasına tabidir. Bu yasayı koyan da biricik olan koyduğu yasalara tabi olmayan Allah'tır. Âyette aynı zamanda insanların henüz bilmediği varlık çiftlerinden söz edilmektedir.

Çift kavramıyla ilgili diğer bazı âyetler:

Şura Sûresi, 11. âyet: *"Gökleri ve yeri ortaya çıkarandır. Fâtır'dır O. Size, benliklerinizden eşler yapmıştır; davarlardan da çiftler..."*

---

51. Prof. Dr. CARL SAGAN, *Kozmos*; çev: Reşit Aşçıoğlu; 2007-İSTANBUL; Altın Kitap); Sf. 19

Kıyamet Sûresi 39. âyet: *"Nihayet ondan iki çifti, erkeği ve dişiyi vücuda getirdi..."*

Nebe Sûresi, 8. âyet: *"Sizleri çiftler olarak yarattık."*

Necm Sûresi, 45. âyet: *"Hiç kuşkusuz, iki çifti, erkeği ve dişiyi yaratan O'dur;"*

Zariyat Sûresi, 49. âyet: *"Her şeyden iki çift yarattık ki düşünüp anlayabilesiniz."*

Fatır Sûresi 11. âyet: *"Allah sizi bir topraktan, sonra bir spermden yarattı; sonra sizi çiftler haline getirdi."*

Taha Sûresi 53. âyet: *"...gökten su indiren O'dur. Biz o suyla çeşitli bitkilerden çiftler çıkardık."*

Lokman Sûresi 10. âyet: *"...Gökten bir su indirdik de orada her türlü cömert ve bereketli çifti filizlendirdik."*

Gerek bitkiler, gerekse hayvanlar âleminde de çift kutupluluk yasası hükmünü sürdürmektedir.

Rahman Sûresi, 31. âyet: *"Ey ağır bir yükün altına giren çift: Size ayıracak zamanımız da olacak!"* 33. âyet: *"Siz ey görünmez ve görünür varlık (çifti)!"*

Manyetik alan olan **"Sak"** kelimesinin içinde var olan Kuzey-Güney kutbunu tanımlayan Kur'ânî deyim **"Sakalân"**dır.[52] "Birbirini dengeleyen çift taraflı ağırlık" manasını taşıyan "Sakalân" kelimesinin bu manyetik alanın çift kutupluluğunu tanımladığı görülmektedir.

"Evrenimizin de çifti var mıdır?" sorusu akla gelebilir! Kur'an bu soruya Âli İmran Sûresi, 133. âyetinde cevap vermektedir: *"Rabbinizin mağfiretine ermek ve muttakiler için hazırlanmış gökler ve yeryüzü genişliğinde (gökler ve yere eşdeğer boyutta) olan cenneti kazanmak için birbirinizle yarışın!"*

---

52. M. İSLAMOĞLU; Sf. 159

Bu âyetten cennetin Evrenimizin dışında ve onunla aynı büyüklükte mekân olduğu anlaşılmaktadır. Buradan bizim göğümüz dışında başka gökler olduğuna ilişkin çıkarım yapmak mümkün görünmektedir. Öyle olmasaydı kıyamet gerçekleştiğinde cennet denilen yapı da yok olurdu. Bu düşüncemizi A'lâ Sûresi'nin 17. âyeti desteklemektedir: *"Oysa ki öteki (hayat) en hayırlı ve daha kalıcıdır."*

Bu konuda Tekvir Sûresi'nin *"Ve Cennet(in görüntüsü) yakın plân sunulduğunda"* mealli 13. âyetine sayın Mustafa İSLAMOĞLU şöyle yorum yapmıştır: *"Tıpkı cehennem gibi, cennetin de gökler ve yıldızlara dahil olmadığının delili olsa gerektir. Allah en doğrusunu bilir."*

Mevcut âyetler ve çift kutupluluk yasası ışığında cennet ve cehennemin mekânlarının Evrenimiz dışında olduğu anlaşılmaktadır.

Evrenimizin "Ezvac"ı cennet ise, "Ezdad"ı yok mudur? Bu durumda Evrenimizin zıt kutbu, yani "Ezdad"ı cehennem olmalıdır!

Tekvir Sûresi'nin "Cehennem kızıştırıldığında" mealli 12. âyetine sayın Mustafa İslamoğlu şöyle yorum yapmıştır: *"Bu âyetin açık göstergesi, cehennemin bilinen kozmosun haricinde anlaşılması gerektiğidir."*

Bu eserin konusu olan "Nun" ve "Sak" olguları da çift kutupludur. "Nun" isimli evrensel çağın çift kutupluluğu yukarıda hidrojen elementi bahsinde yazıldı. Manyetik alan olarak tanımlanan varlıkların koruma giygisi olan "Sak" da çift kutupludur.

Varlıklardaki manyetik alan, gizil enerjinin bir türevidir. Dünyamızda günlük yaşamımızda kullandığımız elektrik enerjisinin bir sonucu olarak manyetik alan da mevcuttur. Öncelikle enerji alanı ile manyetik alan arasında

simetri mevcuttur. Yani çift kutupluluk yasası, hükmünü gerçekleştirmiştir.

Manyetik alanın kendi içinde, negatif yüklü elektron ile pozitif yüklü protonun hareket yönleri birbirinin simetriğidir. Elektronlar gündoğusu yönünde, protonlar günbatısı yönünde manyetik çizgiler üzerinde ve yönünde sürüklenip dururlar..!

"Her gün iç içe yaşadığımız eşyanın durumu nedir?" sorusunun yanıtı: *"Maddenin katı, sıvı ve gaz hali de dahil bilinen bütün malzemeler, "Elektron" ve "Proton" olmak üzere elektrik yüklü iki ana parçacıktan meydana gelmiştir!"* olacaktır.

Bu anlatımlarımız yeryüzündeki manyetik alanlar üzerinde yapılan tespitlerdir. Evren'i kuşatan "Sak" içinde de aynı yasanın yürürlükte olduğu kuşkusuzdur. Bir astrofizik yasa; Evrenimizin her noktasında geçerlidir. Sünnet-ullah, mekândan mekâna, zamandan zamana değişmezler. Muhkem yasalardır. Bir muhkem yasa olan "Çift kutupluluk" yasası yalnız varlık üzerinde değil, varlığa ve eşyaya hükmeden fizik kanunları üzerinde de egemendir. Fizik kanunları geçmiş ve geleceğe göre simetriktir. Fizik yasaları geçmiş ve gelecek arasında ayrım yapmaz, yapamaz!....

Allah, Kur'an'da Evren'in kusursuz olarak yaratıldığını Mülk Sûresi üçüncü âyetinde şöyle açıklar: *"Birbiriyle uyum ve ahenk içinde yedi gökleri yaratan da O'dur. O Rahman'ın yaratışında/yarattıklarında herhangi bir uyuşmazlık, aykırılık, çelişme göremezsin. Bir kez daha bak! Bir çatlaklık, bir uyuşmazlık görüyor musun?"*

Aynı konu 34 inişli Kaf Sûresi 6. âyetinde de geçer: *"... Yırtığı, çatlağı da yoktur onun."*

Yalnız "göklerde boşluk yoktur" hükmü değil, ayrıca tüm Evren'i var eden ve yöneten yasalarda da boşluk yoktur. Uzay-zamanı yöneten evrensel yasalarda da boşluk olmadığı şu âyetle bildirilir: Enam Sûresi 38. âyet: *"... Biz ilâhi yasalarda hiçbir boşluk bırakmadık."*

Kadim zamanlardan beri bilinen enerji denizine "Esir" adı verilmiştir. Teşbih yaparsak; okyanusta çatlaklık varsa, gökte de çatlaklık vardır.

Günümüz evrenbilimciler **"Karadelik"** diye bir isim koydular. Bu tanım ve isimlendirme Kur'an'ın bu âyetine göre yanlıştır. **"Karadelik"**, eski evrenbilimcilere göre **"Karayol"**dur. Mitolojik **Akyol** ve **Karayol** deyişleri günümüzde **ak enerji** ve **kara enerji** deyimlerini karşılamaktadır. Kesintisiz olarak gelen ve giden enerji yollarında boşluk, çatlaklık olabilir mi?

"Kurantum Fizik" isimli eserinde sayın Yavuz ÖZMEN, uzayda boşluğun olmadığından söz eder: *"Uzay, doludur. Uzayın art alanının tamamı bir varlık ile doludur. Ve Evren'deki tüm varlıklar, küre şekillidir."* Bu küremsi yapının sebebi de Evren'deki her şeyin sürekli olarak dönmesidir. Hem kendi, hem de en yakınındaki daha büyük bir kütlenin çevresinde dönüşler küremsi yapının kaynağıdır. Evren'de döngü durduğunda canlılık, dirilik de biter.

Günümüz evrenbilimcilerinden, "enerji denizi" deyimini kullananlar da mevcuttur. Einstein'la çalışmış olan çağdaş doğabilimci, fizikçi David BOHM,[53] zaman ve uzam içersinde yer almayan enerji okyanusu imgesini kullanır. Gerçekten de enerji denizi sınırlı yapıda olan âdemoğluna kapalı bir alandır. Var olup olmadığı ancak sonuçlarından

---

53. Henri LABORIT; *Evrenin Oluşumu*; Çev. Bertan ONARAN; 1998-İSTANBUL; Payel Yayınevi; Sf. 64

ve Evren'e etkisinden, yani fonksiyonlarından anlaşılabilmektedir. Ve bu bilgi kadim medeniyetlerin gökbilimcilerince de bilinmekte idi.

Günümüz evrenbilimcileri **Akyol** ve **Karayol** deyimleri yerine yanlış olarak **Akdelik** ve **Karadelik** demeyi sürdürmektedirler. Ancak **"Akdelik"** kavramı tez aşamasında olup matematiksel olarak henüz kanıtlanamamıştır. Eski mitolojik bilgilere göre "akyol" mevcuttur. Olması da son derece normaldir. Çünkü akyol ve karayol sınırsız enerji kaynağına bağlı olan Evrenimizin enerji yollarıdır. Çift kutupluluğun asalıdır. Fonksiyon olarak birbirlerini tamamlarlar. Günümüz bilim adamlarınca bu konuda şöyle denilmektedir: "**Akdelik**; karadeliğin simetrisidir. **Karadelik** yalnızca nesneleri içine çekebilirken, akdelik yalnızca püskürtebiliyor." Batılı bilim adamları, Akyol'un itiş gücüne **"Levitasyon"**, Karayol'un çekim gücüne de **"Gravitasyın"** demişlerdir.

"Karadelikler, maddeyi saf enerjiye dönüştürürler. Bu işlemler sırasında protonun sıcaklığının yaklaşık bir trilyon dereceye yaklaştığı tahmin edilmiştir."[54]

Olguya dikkatle bakıldığında akyol ve karayolun bir enerji yolu oldukları görülmektedir. Enerji ile dolu elektrik kablosunda boşluk var mıdır? Her an kesintisiz iş ve oluşun sürdüğü bir Evren'de enerji boşluğu dolayısıyla karadelik olduğu düşünülebilinir mi? Hidrojen atomlarının kesintisiz döngüsü nasıl gerçekleşmektedir? Kesintisiz bir enerji kaynağından beslenmeseydi bu döngü ve tüm Evren'deki döngüler nasıl sürdürülebilirdi? İşte bu akyol ve karayol Kur'ânî deyişle "isteyerek ve istemeyerek gelen" tanımlı artı ve eksi enerjidir. Yani varlığın çift kutuplulu-

---

54. Raşit GÜRDİLEK: KARA DELİK Makalesi; Sf. 40 – 48 Bilim ve Teknik; Kasım-1999; Sayı: 384; Tübitak

ğunun da temelidir. Bilim insanlarına göre enerji geliş ve gidişleri de simetriktir. Yani çift kutupludur. Çift kutupluluk, güzelliğin ve estetiğin kaynağıdır. Bu simetrik yapı insan bedeninde de mevcuttur. Yukardaki tanımlara göre (Big Bang) denilen "Büyük Patlama", aslında kesintisiz olarak sürüp gitmektedir. Bu çift enerji yollarında madde enerjiye, enerji maddeye dönüşüp durmaktadır. Bu dönüşüm enerji dolu akyol ve karayol denilen yapıda "çift kutupluluk" yöntemiyle gerçekleşmektedir. Kur'an, akyol ve karayoldan da söz etmektedir. Enerji/Madde dönüşümünün sürekliliği konusunda Kur'an; Vakıa Sûresi 75. âyetinde olguyu haber verir:

"***Yıldızların doğup batma, kayıp düşme noktalarına yemin ediyorum.***"

Bilim adamları akdeliklerin, yani akyolların yalnızca püskürtme fonksiyonu yaptığını belirtmektedirler. Bu akyollar yıldızların doğumunu hazırlayan yerlerdir, noktalardır. Yıldızların batma yerleri de karadelik, yani karayollardır. Akyol ve karayolun öteki uçları ise şüphesiz ki sınırsız "Esir" denilen enerji denizidir. Bu esir denilen enerji denizi radyo dalgalarını, ışığı, sesi kayıp verdirmeksizin taşıyan yapıdır. Evren ve atomun da, eski zaman âlimlerinin "Esir" dedikleri "Karanlık Varlık" denizi içinde yaratıldığını söyleyebiliriz.

Gündüz ve gece zamanlarında yıldızların doğup kaybolması, düşünen âdemoğlu için yıldızların gerçek doğum ve batışlarının birer simgesi olduğunun kanıtından başka bir şey değildir.

Yeryüzünde ve uzaydaki seyahatlerde yol ve yön bulmak için yıldızların kullanıldığı malûmdur. Hele uzay yolculuklarında yön bulmak ancak ve ancak yıldızlardan faydalanmakla mümkündür. Bu konuda Kur'an'da şu âyet vardır. Enam Sûresi 97. âyeti; *"Kara'nın ve denizin karanlıklarında, kendileriyle yol bulmanız için yıldızları hizmetinize veren O'dur..."*

Gece ve gündüz üzerine indirilen sûre ve âyetlerde bu ikili yapının iç içeliği ve her iki olgunun birbirinin içinden çıkarıldığı vurgulanır.

Aslında uzay karanlıktır. Gündüzü oluşturan aydınlığın sebebi ışık değil, atmosferdir. Atmosfer dünyayı çepeçevre sardığı için ondan yansıyan ışık her yeri aydınlatır. Atmosfer avize görevi yapar. Güneşten gelen ışığı yerküremize eşit miktarda yansıtır ve dağıtır.

41 inişli, 36 sıralı Yâsin S. 37. âyet: *"Gece de onlar için bir mûcizedir. Gündüzü ondan soyup alırız da onlar karanlığa gömülüverirler."*

Gece ve gündüz olgusu içinde de simetrik yapı dikkatimize sunulmuştur. Teşbih yapmaya çalışırsak gece olgusuna; "Karanlık madde"nin yani "Esir" denilen enerji denizinin simgesidir" diyebiliriz. Gündüz olgusuna; "Karanlık varlık içinden Allah'ın "Kun" emriyle zuhur eden uzay-zaman denilen ak Evrenimizin simgesidir" diyebiliriz.

51 inişli, 10 sıralı Yûnus S. 67. âyet. *"O, odur ki, içinde durup dinlenesiniz diye sizin için geceye vücut verdi, gündüzü de aydınlık kıldı. Hiç kuşkusuz, bunda, dinleyecek bir topluluk için ibretler vardır."*

59 inişli, 39 sıralı Zümer S. 5. âyet: *"Gökleri ve yeri hak olarak yaratmıştır. Geceyi gündüzün üstüne çekip örtüyor; gündüzü de gecenin üstüne sarıp dürüyor."*

98 inişli, 3 sıralı Âli İmran S. 190. âyet: "*Kuşkusuz göklerin ve yeryüzünün yaratılışında, gece ile gündüzün birbirini izlemesinde derin kavrayış sahipleri için alınacak dersler vardır."*

112 inişli, 57 sıralı Hadid Sûresi 6. âyet: *"Geceyi gündüzün içine sokar O; gündüzü de gecenin içine sokar."*

Gece ve gündüz üzerine sözünü ettiğimiz teşbih üzerinden düşünmeyi sürdürdüğümüzde, mûcizeyi görmemek mümkün değildir. Sarmal haldeki gece ve gündüzün, "Esir" denilen enerji denizine ait çift kutuplu bir enerji tohumundan zuhur etttirilen uzay zamanın yaratılışını, her gün bize gösterdiği çok açıktır. Sanki bir televizyon ekranını, bir videoyu izler gibi izlemekteyiz. Bu, farkında olanlar için, düşünenler için çok açık kanıttır. Evren'in bir çekirdekten yaratılışını, ilk doğuşunu Kur'an "sabah"a benzetir.

8 inişli, 81 sıralı Tekvir Sûresi 18. âyet: *"Ve henüz soluk almaya başlayan sabaha (yemin ederim.)"*

Burada sözü edilen "sabah"; Evren'in yaratılışının ilk sabahıdır. "Sabah" kelimesinin de çift anlamlı olduğunu tespit ediyoruz. Gecenin veya karanlığın içinden yükselen Güneş'in doğuşu ile kara varlık içinden yükselen Evren'in doğuşu, aynı kelime ile ifade edilmiştir: **"Sabah"!...**

Nebe Sûresi'nde uyku, ölümün sembolü kılınmıştır. Uyuyan insan gündüz boyunca çalışmalarından ötürü eksilen enerjisini gece boyunca takviye eder. Evren'in, gökadasının, gezegenlerin, yıldızların, sürekli dönüp duran atomların eksilen enerjilerini kesintisiz bir şekilde takviye eden karanlık madde alanı, yani "Esir" denilen enerji denizidir.

Kur'an'da Güneş ve Ay ilgili âyetler mevcuttur.

61 inişli, 41 sıralı Fussılet Sûresi 37. âyet: *"Gece ve gündüz, Güneş ve Ay onun âyetlerindendir. Eğer Allah'a kulluk ediyorsanız, Güneş'e ve Ay'a secde etmeyin; onları yaratan Allah'a secde edin!"*

Allah, gece ve gündüze âyet diyerek ademoğluna onu okuma emri vermiş bulunmaktadır. Bu sûre ve âyetlere göre evrenbilime ağırlık verilmesi zorunluluk olmaktadır.

Evet, gece, gündüz ve diğer gök cisimleri birer âyettir. Gök cisimlerinin üzerinde çalışıp yeni bilgilerin devşirilerek insanlığın bilgisine ve dikkatine sunulması son derece önem arz etmektedir.

Gece ve gündüz, Güneş ve yıldızlar gibi bir yörünge üzerinde akıp gitmekte, sanki yüzmektedir. Kur'an, gece ve gündüzün birer âyet olduğunu belirtir. Öte yandan karanlıklara ve nur'a da vücud verildiğini belirtir. (Enam S./1. âyet) "Kara nur"un veya "Kara enerji"nin de sahibi Rab'dır.

66 inişli, 46 sıralı Ahkaf S. 3. âyet. *"Biz gökleri, yeri ve o ikisi arasındakileri, ancak gerçek bir anlam ve amaç uğruna -ama sınırlı bir süreliğine- yarattık."*

İçinde yaşadığımız Evren amaçlı yaratılmışsa, içinde vücud bulmuş varlıkların da amacı olması gerekmez mi? Yukarıdan aşağı hiyerarşik yapı içinde yer alan tüm varlıklar amaçlıdır. Peki âdemoğlu bu amaçtan istisna mıdır? Böyle bir soru şüphesiz ki geçersizdir. İnsan ve onun içinde yer aldığı her yapıda amaç olmalıdır. Hedefe konulan amaç için gerekli bilgilere ulaşılarak iş ve oluş sıralamasına uygun davranışlar içine girilmesi gerektiği açıktır. Gök ve yer ile bu ikisi arasındaki bütün varlıkların bir amaç ile yaratıldığı Kur'an'da vurgulanmıştır. Amacı olmayan bir iş, oluş, bir varlık olmaması gerektiği hükmüne varmaktayız. Evren'deki her varlığın birbirinin hizmetinde olduğu, aralarında bir iş sıralamasının bulunduğu görülmektedir. Kozmosta hiyerarşik ve piramidal bir yapı ve düzen mevcuttur. Bu yapının, bu piramidin en alt basamağında hidrojen elementi, en üstündeki ise bir ruha sahip, maddeden oluşan insan suretindeki varlıktır. Yıldızların doğumu, yaşamı, üretimleri ve ölümü gözlemlenip incelendiğinde bu

durum açıkça görülmektedir. Bütün evrensel hizmetlerin ve üretimlerin toplamı insan içindir, insana yöneliktir....[55]

Güneş yörüngesinde yüzerken on iki burcu ziyaret eder. Bu ziyaret, on iki takımyıldızının her birinde yaklaşık birer ay sürer. Güneş, her yeni yıla Koç burcunu ziyaret ederek başlar.

Güneşi oluşturan ilk yaratılan hidrojen elementidir. Yerküremize yanarak ısı ve ışık gönderen, kesintisiz olarak dönüp duran ve belli bir yörünge üzerinde seyahatini sürdüren Güneş, canlılığın ve hayatın kaynağı olan yıldızdır. Güneş yıldızının görevi ve amacı yerküre üzerindeki canlılığı sürdürmektir.

Görülüyor ki Evren ile varlık/insan arasında sarmal bir ikili ilişki mevcuttur. İnsan ile Evren iç içe geçmiş, bilgi ile örülmüş elementler ağıdır. Kur'an'ın birinci sûresi "Alâk" ile ikinci sûresi "Kalem" bu ikili sarmal ilişkinin anlatılmaya başlandığı sûrelerdir. M.S.: 870 yılında Kazakistan'ın Farab şehrinde doğup M.S.: 950 yılında Suriye'nin Şam şehrinde vefat etmiş olan büyük bilgin Farabî'nin dediği gibi: *"Parça sıkı surette bütüne bağlıdır. Demek ki, insanın özünü kavramak için ilkin Evren'in özünü tanımak gerektir."*[56]

M.S.: 1934 ABD doğumlu bilim adamı Carl SAGAN:[57] *"İnsanoğlu gerçekten Evren'in bir parçasıdır. Ondan kaynaklanarak yine onda son bulur. En temelinden en önem-*

55. Yaşar AYDINLI; Farabi; 2008- İSTANBUL; İsam
56. Doç. Dr. Mubahat TÜRKER; Farabi'de Fizik Ötesinin Önemi ve Menşei; KÖLN; 1961 U.Arası Felsefe Tarihi Tebliği
57. CARL SAGAN, *Kozmos*; çev: Reşit Aşçıoğlu; 2007- İSTANBUL; Altın Kitap

sizine dek insana ilişkin tüm olguları, Evren'e ve onun kökenlerine bağlayabiliriz" görüşünü ileri sürmektedir. Farabi ile Sagan'ın yaşam süreleri arasında bin yıllık zaman aralığı mevcuttur. Ama ikisi de Evren ile insan arasıdaki bağlantıyı aynı dille ifade etmişlerdir.

Arap dilinin etimolojisine dayanarak Kur'an'ı tefsir eden günümüz bilginlerinden sayın Mustafa İSLAMOĞLU'da Fatır Sûresi 11. âyetin dipnot açıklamasında benzer tanımı yapmaktadır: *"... büyük kâinat olan âleme ilişkin deliller, bu âyette de küçük kâinat olan insana ilişkin deliller birlikte ele alınarak..."* Evren ile insan arasındaki ortak paydayı iç içeliği dile getiren bu cümleler Farabi ve Sagan'ın söylemleriyle aynı paralelde olan cümlelerdir.

Evren ve insan varlıklarının iç içeliği konusundaki bu tespitler bütün medeniyetler zamanında bir şekilde dile getirilmiştir. Geçmiş zaman ilmi olan tarih biliminde bu konuda yeterli bilgiler mevcuttur.

YOKLUK ve VARLIK

Herhangi bir şeyi tam olarak tanımlamak için onun özellikleri yerine zıttı olan şeyden faydalanırız ki tanımlamayı hedeflediğimiz olgu veya varlığın sınırlarını tam olarak çizebilelim. "Varlık nedir?" sorusuna yanıt vermek için önce zıt olgusu olan "Yokluk nedir?" sorusunu sormak gerekmektedir. Bu soruya cevap vererek işe başlamak en doğru yöntem olacaktır.

Yokluğun en temel, en belirgin özelliği yalnız olmamasıdır. Yokluğun bir sahibi vardır: Allah! Hiçlik ise yalnızdır. Var olmasına karşılık Allah'ı unuttuğu için Evren'de varlık alanında yapayalnızdır. Sınırsız sayıda varlık içinde ıssız bir çölde gibidir. Hiçbir amacı yoktur. Yokluğun ise bir amacı vardır: Varlığın yaşam alanı, onun uzayda kaplayacağı hacim olacağı için işe yaramaktan mutludur. Arapça'da yokluk **"Adem"** kelimesi ile tanımlanmıştır. Adem, yokluk, bulunmama demektir.

Âdem ise ilk yaratılan varlıktır. Yani âdem, adem ile ilişkilidir. Yokluk ve varlık birbiriyle ilişkilidir. Ve her ikisini de var eden Allah'tır. Yokluk ve varlık bunun bilincindedir. Her varlığın fıtratına, yaratılışına bu bilgi yazıl-

mıştır. Ancak "İnsan" kelimesinin kökeninde **"Unutmak"** anlamı vardır. Fıtratını unutabilmektedir. Unutkan ve nankör olan âdemoğluna bir hatırlatıcı ve uyarıcı olarak kendi içlerinden elçiler gönderilir. Hatırlayan insan, dosdoğru yola koyulur. Hatırlayamayan ise hiçlik kervanına katılarak yitip gider.

Âdemoğlunun unutkanlığı Taha Sûresi'nin 115. âyetinde; *"And olsun, biz daha önce Âdem'e ahit verdik de unuttu; biz onda bir kararlılık bulmadık"* şeklinde vurgulanır. Elçilerin uyarılarına isteyen insan uyar, istemeyen uymaz. Uymayan kişioğlu, hiçlik denizinde kaybolur gider. Halbuki bilseler ki: *"... O, nerede olursanız olun sizinle beraberdir*[58]*.. "* Niçin kendinizi yalnız hissediyorsunuz? Dünya'ya ve Evren'e şöyle derin bir bakış atsanız ya! Hiçliğin nasıl bir yanılsama olduğunu görürsünüz! Evren'deki en küçük atomik birim ile Evren'in bütününün ve onun içindeki her boy döngülü varlığın hiyerarşik bir dizilimle birbirine bağlantılı olduğu görülecektir. Yalnız kalmak istesek de kalamayız! Yalnız kalacak bir nokta dahi yok ki bir köşe bulalım! Sınırsız sayıda varlığa sahip göksel düzenin güzel bir parçasıyız!

Araf, Furkan, Fussılet, Hadid, Hud, Kaf, Secde ve Yunus sûrelerinde Evren'in altı evrede yaratıldığı anlatılmaktadır. Kur'an'da Evren'in Araf Sûresi 54. âyetinde altı gün, Furkan Sûresi 59. âyetinde altı gün, Hadid Sûresi 4. âyetinde altı gün, Hud Sûresi 7. âyette altı gün, Kaf Sûresi 38. âyetinde altı gün, Secde Sûresi 4. âyetinde altı gün, Yunus Sûresi 3. âyetinde altı günde yaratıldığı bildirilir. Yaratılış evreleri hakkında bu âyetlerde başkaca bilgi verilmemiştir. Bu sûrelerin iniş sıralarına bakıldığında

---

58. Hadid S. 4.âyet

Kur'an içindeki "Evren Kitabı"nın nasıl serpiştirildiği tespit edilebilecektir. Fussılet Sûresi'nde ise altı günün evreleri hakkında biraz daha açılım vardır. Bu sûrenin âyetlerindeki gök bilgilerinin anlatımında da serpme yöntemi uygulanmıştır. Evren'in oluşum sürecine göre bir dizilim söz konusu değildir. Bu açılımda altı evre ikişerli, yani çift çift kümelenmiştir. 2+2+2 şeklinde çifterli olarak altı gök kümelendirilmiştir. Bu üç çift gökten ikinci çifte, Kur'an, toplam üzerinden "dört evre" adını vermiştir. Bu gökler bir koruma, bir güvenlik sistemiyle donatılmıştır. Altı göğün ayrılmaz bir parçası olan bu koruma kalkanı yedinci gök adını almaktadır.

Fussılet Sûresi'nin 12. âyetinde *"... bir korumayla donattık..."* denilmektedir. Bu koruma duvarı Evren'in tümünde olduğu gibi döngü halindeki atomik yapılarda, yıldızlarda, gezegenlerde, gökadalarında, dünyamızda ve yeryüzündeki her varlıkta mevcuttur. Bu koruma duvarına günümüz gök bilim ve fizik bilginleri "manyetik alan", **"manyetik kalkan"** demektedir. Bu manyetik alanın Kur'an'daki ismi ise **"Sak"** kelimesidir. Bu altı göğün her birine kendi görev yasaları yüklenmiştir. Elbetteki bu yasalar Evren'in her noktasında geçerlidir.

Fussılet Sûresi 11. âyetinde sözü edilen **"duman hali"** enerji denizinin tanımıdır. Bu enerji denizi içindeki artı ve eksi enerji küreciklerine Kur'an "İsteyerek Gelen" ve "İstemeyerek Gelen" adını vermiştir. Bu isteyerek ve istemeyerek gelen enerji; Evrenimizin ve içindeki sayısız çeşitlilikteki varlığın en temel özelliğini, çift kutupluluğunu oluşturur. Bu çift kutupluluk ise estetiğin ve güzelliğin temeli olan simetri yasasının da temelini oluşturan yapıdır. Bir ve tek olma yalnızca Allah'a aittir. Bu nedenle Evren ve içindeki varlıklar çift kutuplu yaratılmışlardır.

Fussılet Sûresi 11. âyetinde artı ve eksi enerji, varlık sahnesine davet edilir. Bu tanımlanamaz, kaynağı belirsiz çift kutuplu enerji, varlık sahnesine icabet eder ve madde zuhur eder. İlk madde olan hidrojen'i oluşturur. Bu 11. âyet; Einstein'in $E=MC^2$ formülü ile açıkladığı "Büyük Patlama" denilen olgunun Kur'an'daki açıklaması, işaretidir.

Bu konuda, sayın Yavuz ÖZMEN'in *"Kurantum Fizik"* isimli eserindeki yorum ve değerlendirmeleri son derece değerlidir.

Kur'an, "Evren Kitabı"nın ve "Varlık Kitabı"nın anahtarı, yol göstericisi, işaretidir. Bu bilgilere benzer bilgiler, geçmiş zamanlarda tüm elçilere peyderpey indirilmiştir. İnsanoğlu tarih boyunca varlığı ve göğü inceleyerek, gözlem yaparak, Güneş, Ay, Mars gibi gök cisimlerinin döngülerinin cetvellerini (Zic'lerini) oluşturmuşlardır. Yani elçilerden sonra âlimler, bilginler devreye girerek akıl ve matematik yardımıyla Evren'in ve varlığın âyetlerini okumaya başlamışlardır. Allah, kendisinin yakından bilinmesini istemektedir. Peki, yakından bilmek nasıl olacaktır? Elbetteki âdemoğlu aklını kullanarak bilimin dili matematik yöntemiyle varlık âyetlerini de okuma işine girişecektir. Akıl yolu ile iman, sarsılmaz imandır. Bilgi dolu akıl ise Allah'a en yakın olandır. İslâm felsefesinde kırk basamaklı hiyerarşik yapıda âlimlerin elçilerden sonra ikinci sırada olması tesadüfi değildir. Allah'a en yakın âdemoğlu, bilen âdemoğludur. *"Hiç bilenle bilmeyen bir olur mu?"* âyeti bu gerçeği net bir şekilde açıklamaktadır. Enerji denizindeki isteyerek veya istemeyerek gelen enerji bu deniz içinde döngü, yani burgaçlama ile bir hacim oluşturmuştur. Her tarafı dolu olan enerji denizinde açılan bu alana Kur'an "adem" demiştir. Yani yokluk! Bu yokluk içinde

de ilk madde olan hidrojen atomu yaratılmıştır. Bu maddeye "âdem" adı verilmiştir. Yokluktan, adem'den yaratılan ilk varlık olan" Âdem"... Yokluk bugün bizim "Hacim" dediğimiz olgudur. Varlığın uzay içinde kapladığı alanın adıdır hacim... Yani yokluk ile hacim aynı şey olmaktadır.

Varlığın yaratılışı, enerjinin maddeye dönüşerek hidrojen atomlarının yaratılışı, birinci gün, yani birinci evredir. İkinci evre ise hidrojen atomlarının çeşitlenmesi sürecidir. Bu sürecin zamanını, günümüz evrenbilimcileri yaklaşık bir milyar yıl olarak öngörmektedirler.

Kur'an öncesi kadim medeniyetlerin evrenbilimcileri ise bu sürece **"Nun"** adını vermişlerdir.

Bu süreçte üç çeşit hidrojen atomu yaratılmıştır. Bu üç çeşit atom tüm Evren'in ve sınırsız çeşitlilikteki varlığın da kaynağı olmuştur. Başta insan olmak üzere tüm varlık çeşitlerinin de oluşumunun temelinde hidrojen ve türevleri vardır. Yani insan ile Evren'in temel ham maddesi hidrojen atomlarına dayalıdır. Kur'an'da, Varlık kitabı ile Evren kitabının sarmal biçimde anlatılması bundandır. Kur'an, varlık türlerinin en mükemmeli olan insanın ana rahmine düşüşü ile konuya giriş yapmıştır. Evren kitabının girişi de tüm maddelerin yaratılış yeri olan, yani benzetim ile madde âleminin hamilelik sürecinden, yani "Maddenin Ana Rahmi"nden başlamıştır: **Nun**'dan...! Kalem Sûresinin ilk âyeti olan harf sembol/kelime olan **"Nun"** Evren kitabının adı olmuştur.

SAK ve NUN

Kalem Sûresi iniş sırasına göre Kur'ân'ın ikinci sûresidir. Adını birinci âyetteki "kalem" sözcüğünden almıştır. Sûreyi anlayabilmek için tüm dikkatimizi Alak Sûresi'ne vermek zorundayız. Çünkü sûre ancak Alak Sûresi'nden yola çıkılarak anlaşılabilir. Unutulmamalıdır ki, Kalem Sûresi'nin âyetleri indiğinde Peygamberimizin elinde Alak Sûresi'nden başka bir vahiy yoktu. Tekrarlayıp durduğumuz üzre Alak Sûresi varlık kitabına giriş mahiyetindedir. Kalem Sûresi ise Evren kitabına giriş mahiyetinde olup kitabın adı ***"Nun"*** olarak konulmuştur.

Nun sembol/kelimenin devamı "kalem ve onun satır satır yazdıklarıdır." Burada ***kalem*** ile dikkat çekilen Alak Sûresi'dir. Mecaz-ı mürsel[59] ile Alak Sûresi'ne ve ilk vahiylere dikkat çekilmektedir. Kalem, bilgiyi yazar ve bir akıldan diğer akıllara sözcükler aracılığıyla bilgiyi nakil eder. Bilgi ise Evren'in ve varlığın mana boyutudur. Madde bu bilgi örgüsüne göre şekillenir, cismiyyet kazanır. Evren

59. [MECAZ-I MÜRSEL: Parçası söylenip bütünü kastedilerek yapılan edebi sanat]

ve Atom, Karanlık Varlık (enerji) denizinde önceden yaratılan yokluk içinde halk edildi. Bu ademden (yokluktan) ilk yaratılan varlık/madde ise Âdem'dir. Bu ilk yaratılan varlığa çağımız evrenbilimcileri "hidrojen" adını takmışlardır. Bu yaradılışın ardından Evren neredeyse tamamen hidrojen gazından oluşmaktadır. Bu zaman dilimine günümüz uzay bilimcileri **"Karanlık Çağ"** adını vermişlerdir. Kur'an ise bu çağa, bu döneme **"Nun"** demiştir.

Batılı bilginlerce konulan hidrojen adı olguyu açıklayan doğru bir isim değildir. Bu kelime, Hidrojenin sekizinci kuşaktan torunu oksijen ile birleşmesinden neş'et etmiş olan **"Su"**dan esinlenilmiştir. İlk yaratılışı açıklamaya mezun bir kelime değildir.

Elektrik ve enerji konusunda uzman araştırıcı olan yazar sayın Yavuz ÖZMEN'in yazdığı, *"Kurantum Fizik"* isimli eserinde hidrojen ve onun yapısı hakkında yeterince ve açık bilgi mevcuttur.

Varlığın çift kutuplu oluşuna bağlı olarak kelimelerin de çift kutuplu olduğunu, Kur'an bizlere bildirmektedir. Hicr Sûresi 87. ve Zümer Sûresi 23. âyetlerine dayanarak Sn. Özmen: *"Gök, yer, gece, gündüz, güneş, ay ve taş kelimeleri çift kutuplu olup atomun yedi katmanının da adıdır"* tezini ileri sürmektedir.

Yedi kat gök, ilk önce hidrojen atomunun içinde gerçekleşir. Bu yedi kat olgusu **Nun**'dan neş'et edecek her türlü varlıkta kendini kopyalayacaktır.

Yedinci göğün çeperleri içte kalan altı gök için tecrit uygular, onları adeta hapsetmiş olur. Böylece altı göğün kapılarını[60] kilitlemiş olur. Onlar, kıyamete kadar kapalı

60. (59 inişli, 39 sıralı Zümer Sûresi, 63. âyet: *"Göklerin ve yerin kilitleri/ anahtarları O'nundur.. "*)

kalacaktır. Kıyamet öncesinde açılan kapılardan altı gök, gökyüzünü, yani mekânı toplar, emer. Bu yedinci kat manyetik alandır. Atomdan Evren'in kendisine kadar bütün varlıkların çevresini kuşatır. Koruma altına alır. Manyetik alan, ışık hızına yakın bir hızla dönüp durmaktadır. Manyetik alan ortadan kaldırıldığında varlık çözülüp dağılmaktadır.

Kur'an, bu manyetik alana Kalem Sûresi 42. âyetinde **"Sak"** adını vermiştir. **Sak** kelimesinin koruyan göksel örtü tanımına Kalem S. 37, 38, 39, 40, 41, 42 ve 43. âyetlerinin topluca değerlendirilmesi sonucu ulaşabilmekteyiz. Kalem/39. âyette **"Kıyamet"** kelimesi ve vurgusu geçmektedir. Kalem S. 37 ilâ 43. âyetlerde anlatılanların odak noktasını, kıyamet ve onun nasıl başlayacağı oluşturur. Kıyamet kaçınılmazdır. Peki fiziksel olarak nasıl başlayacaktır? Kur'an 42. âyette kıyamet konusuna giriş yapmış, başlangıçına da teşbih sanatıyla isim vermiştir: **"Sak"!...**

Sayın Mustafa İslamoğlu'nun Kalem S. 42. ve 43. âyetlerinin tefsirinde, kıyamet saatinde insanın akibetini gösteren cümleler şöyledir: *"O ezici gücün kendini gösterip dizde dermanın kalmadığı..."; "Bakışları gerçeğin dehşetinden yere düşmüş, kendilerini bir zillet kuşatmıştır..."*

Bu âyetlerde ise kıyamet başladığında insan denilen varlıkta oluşacak halleri ifade etmektedir. Kalem S./42. âyetle ilgili tefsirlerde rastlanılan insanın yaşlandığı zamanlardaki halinin tanımı olamaz. Olsa olsa yaşlılık ve onun uzun sürecinde bedende oluşan değişimler, Kıyametin üç boyutlu bir benzeri olabilir! Allah Kur'an ile varlık ve Evren kitaplarının temel değerlerini anlatmaktadır. "Ezici güç" diye tanımlanan olgu, muhafaza ve örtü olan manyetik alanının açılması ile ortaya çıkan basınçtır. Bu basınç, bileşik yapıları içeri doğru çökertecek ve her var-

lık atomik birimlere ayrılacaktır. İş burada da kalmayarak atomlar da çökecektir. Ta ki yaratılışın başına, çekirdek haline dönünceye kadar her şey çöküşünü sürdürecektir. İnsanın dizlerinde derman kalmaması, bakışların yere düşmesi gibi tanımlar, insan bedenindeki kıyametin yansımasından başka bir şey değildir.

Kur'an'ın bir mûcizesi de Hz. Muhammed ve inzâl çevresinde yaşanılan olayları; son derece güzel bir düzenleme ile sarmal biçimde varlık ve Evren kitaplarını açıklayan âyetlerle bağdaştırmasıdır.

Bazı tefsirlerde denildiği gibi Kalem Sûresi, inzâl sürecinin güncesinden ibaret değildir. Böyle kabul edildiği takdirde Kur'an, "Varlık ve Evren kitapları"nın anahtarı olamaz. İnzâl sürecinde yaşanılan her olay, değişmez muhkem yasalarla irtibatlandırılarak tüm zamanlarda yaşayacak âdemoğluna ışıklı yol ve rehber olması sağlanmıştır.

Kalem S. 44. âyette ise: *"Artık bana bırak bu sözü/hadiseyi/Hesap Gününü yalanlayanları..."* cümlesi ise Kalem S. 37. ve 43. âyetlerin hesap günü yani kıyamet ile ilgili olduğunu pekiştirmektedir.

İslâm'ın ve dinin en önemli ögelerinden birisi "Tevhid" ile birlikte "Ahiret" inancıdır. Arap kavmi İslâm'dan önce öte dünyaya inanmamakta idi. Öldükten sonra dirilmenin olamayacağı inancını taşımakta idi. Kalem S. 44. âyetin ilk cümlesi bu olaya vurgu yapmaktadır.

Görüldüğü gibi **"Sak"** kelimesi bu âyetlerin tam ortasında, odak noktasındadır. Varlığın ve Evren'in göksel örtüsünün, koruma kalkanının ortadan kalktığı gün insanın ne hallere düşeceği Kalem S: 42. Ve 43. âyetlerinde açıkça ortaya konulmuştur.

YEVME

Kalem Sûresi 42. âyetinde "Yevme" kelimesi; "gün", ama özellikle "O gün" olarak tanımlanabilmektedir. Bu gün sıradan bir gün değildir. Herhangi bir gün de değildir. Allah amaçsız işler yapmadığına ve belirsiz bir gün olamayacağına göre buradaki maksat "Hesap günü" olmalıdır. Yani Kıyametin başlangıcıdır.

YUKŞEFU

Kalem Sûresi 42. âyetinde "Yukşefu" kelimesi " açılır, açığa çıkar, sırlar giderilir" anlamlarını taşır.

AN SAKIN

Kalem Sûresi 42. âyetinde "An Sâkın" ibaresine "1. Perde, 2. Sırlar 3. Baldır, 4. Gerçekler 5. Diz 6. Paça 7. İncik manaları verildiği görülmektedir.

Sak: ***Perde, örtü***; Yukşefu: ***Açılır***; Yevme: ***O gün***

"Perdenin, örtünün açıldığı o gün" yani hesap günü/ kıyamet başlangıçında her şey için artık çok geçtir. İman etmek istesen de edemezsin, secdeye durmak istesen de duramazsın! Çünkü etler ve lifler, bağlar kopmaya başlamıştır.

Bu çalışmamıza en yakın yorum, Muhammed ESED'e ait tefsir çalışmasıdır: ***"İnsan bedeninin bir kemik yığınından ibaret hale getirileceği gün"*** cümlesi, Muhammed ESED'e ait olup Kur'an'ın maksadına yakın bir yorumdur, tefsirdir.

Kur'an tefsirlerinin yalnızca Arap dili ve grameri dikkate alınarak yapıldığı görülmektedir. Bu çalışmalar, bazı sözlüklerle sınırlı kalınarak yapılmaktadır. Tefsirlerde Arap diline kutsiyet yükleyen yaklaşımlara da rastlanılmaktadır. Bütün diller ve kelimeler değerlidir. Ancak tefsirlerde

Arapça dilinin tarihine ve kelimelerinin etimolojisine pek itibar edilmemiştir.

Arap dilinin diğer dillerle ilişkisi dikkate alınmamıştır. Arap yarımadası üzerinde ve çevrelerindeki topraklarda yaşayan uygarlıklar ve onların dilleri ile Arapça dili arasındaki ilişkiler araştırılmamıştır. Bükümlü diller içinde yer alan Arapça dilinin eklemeli diller ve yalın diller ile ilişkisine bakılmamıştır. Bütün bu kültür tarihine göz atıldığında **Nun** ve **Sak** kelimelerinin bu coğrafyada ve hatta bütün dünyada kullanıldığını görebilmekteyiz. Sak[61] kelimesi, Asya kıtasının doğusundan Avrupa kıtasının en batısına, İngiltere adasına kadar, kadim zamanlardan beri kullanılan bir kelimedir. **Saklamak, korumak, muhafaza etmek, koruma aracı, aygıtı, aleti, kabı** anlamlarında kullanılmış ve el'ân kullanılmaktadır. Ve bu bütün dillerdeki "Sak"ın yüklendiği anlam Kalem Sûresi 42. âyetindeki **"Sâk"** kelimesiyle aynıdır. Ancak sûrede teşbih sanatı kullanılmış, benzetme **"göksel örtü"** denilebilecek **"manyetik alan"** olarak uzay zaman terimi seviyesine yükseltilmiştir. Böylece "sâk" kelimesi göksel örtü, manyetik alan olarak evrensel düzeneğin bir parçasının adı olmuştur. "Sâk" örneği, her kelimenin çift manalı olmasının en güzel kanıtlarından birini oluşturmuştur.

Ve burada Arap diline diğer dillerden geçen kelimeler meselesi karşımıza çıkmaktadır.

---

61. **"Sak"** kelimesinin dünya dillerine dağılışı ve çeşitlenmesi kitap sonunda listelenmiştir.

DEMİR ve SAK: MANYETİK ALAN

Kur'an, "Sak, manyetik alandır." tezimizi, Hadid Sûresi'yle doğrulamaktadır. **Demir** anlamına gelen **"Hadid"** Sûresi hayatın tam ortasına indirilmiştir. Bu surede teşbihen "Gökten üç elma düştü!" tekerlemesine benzeyen bir halle karşılaşmaktayız. Allah, bu sûrenin 25. âyetinde özetle gökten üç unsur indirdiğini bildiriyor: "Kur'an, Adalet ve Demir"...

Kur'an; aklın ve ruhun,

Adalet; bireyin, toplumun, devletin huzur ve selâmetinin,

Demir; gökteki ve yerdeki her varlığın fiziki yapısının,

koruyucusudur.

Elmalılı Hamdi Yazır, Hadid (Demir) Sûresi 25. âyetindeki demirle ilgili bölümü şöyle aktarmıştır: *"...Biz demiri de indirdik ki onda büyük bir kuvvet ve insanlar için faydalar vardır..."*

Sayın Yaşar Nuri Öztürk: *"... Ve demiri de indirdik. Onda zorlu bir kuvvet ve insanlar için birçok yarar vardır..."*

Sayın Mustafa İslamoğlu: *"...ve içinde hem kahredici bir güç hem de insanlar için sayısız faydalar bulunan demiri indirdik..."*

Elmalılı Hamdi Yazır, demirin beşeriyetin hayatında olağanüstü faydaları olduğunu belirtir. İğneden, çelik savaş silâhlarına kadar hayatın her alanında demir araç ve gereçlerinin kullanıldığına dikkat çeker. Kara, deniz ve hava yollarına ait nakil vasıtaları, her türlü üretim araç ve gereçleri demirden yapılmaktadır. Bu açıdan demir çok güçlü ve zorlu bir elementtir.

Sayın Mustafa İslamoğlu demir için şu yorumu yapmaktadır: *"Hadid, vahyin ilkelerini hayata tatbik etmek için gereken meşru güce tekabül eder."* Sayın İslamoğlu'nun tefsiri ile sayın Yazır'ın tefsiri birbirine paraleldir. Demirin fiziksel gücüne atıf yaparak değerlendirme yapmışlardır.

HADİD (الحديد)

"Demir nedir?" sorusuna yanıt aramadan önce İŞTİKAK (etimoloji) ilmine başvurarak "Hadid" kelimesinin kök anlamının tespiti gerekmektedir. Demir kelimesi "HDYD/HDİD" gösterge birimleriyle yazılmaktadır. Okunuşu ise "Hadid"dir. Bu kelimenin üç harfli kökü; HADD okunuşlu "حد" gösterge birimli kelimedir. Anlamı ise "Sınır; bir şeyin nihayeti, sonu; derece, Gerçek değer, iki devlet toprağının birleştiği yer, Cebirde oran veya denklem meydana getiren kısımlardan her biri..."dir. **Hadd** kelimesine üç harfli dememize rağmen iki harfli olduğu görülmektedir. Arapça dilinde bütün kök kelimeler üç ünsüzlüdür. Ünsüzler, üçten fazla ise o kelime başka dilden ödünç alınmış demektir. İki ünsüzlü kök kelimeyi üç ünsüze tamamlamak için son ünsüz tekrar edilir. "HD" yazılışlı kelime "HDD" olarak kabul edilir.

Arap dilindeki demir kelimesinin adı olan HDD kökenli HDYD'in diğer anlamları: 1. Sınır 2. İki varlığın sınırı 3. Bir denklemin unsurlarından her biridir.

Çok güçlü demir elementinin bir diğer manasının "sınır" kelimesi olması çok ilginçtir. Demir gibi bir elementin sınır ile ne ilgisi olabilir? Ayrıca ortada bir denklem, yani çift kutupluluk vardır. Bir örnek vermek gerekirse, "HADİD-İ ŞEMS" astronomik bir deyim olup, "Yer yörüngesinin güneşe en yakın noktası, günberi..." anlamını yüklenmiştir. Burada görüldüğü gibi **"Hadid"** kelimesi kozmogonik dilde **"sınır"**, **"iki varlığın sınırı"** anlamını taşımaktadır.

Manyetik alan da her bir varlığın fiziki alandaki sınırı olan yanlarını kuşatan küresel döngülü, gözle görülemeyen, işitilemeyen gerçek sınırdır. Manyetik alan ve demir her varlıkta mevcuttur. Her ikisi de son derece güçlü ve zorlu yapılardır.

DEMİR

Demir elementi 26 atomludur. Şu ana kadar tespit edilen 117 elementin tamamını üç hidrojen türü oluşturmuştur. 26 atomlu demir elementinin içinde de üç farklı hidrojen bulunmaktadır.

Kimya alanında "Fe" simgesi ile ifade edilir. Demirin, Mars'ın ve erkeğin sembolü aynıdır: ♂

Her varlıkta demir vardır. Dünyamızın göbeğinde de demir bulunmaktadır. Dünyanın göbeğinde yer alan demir onun oluşumunu sağlamıştır. Yerçekimi ve mıknatıslanmanın sebebidir. Malzemelerin manyetik olup olmamasında kriter olarak demirin kuvvetli manyetik özelliği esas alınır.

Demir, dünyamızın çift kutupluluğunu yönetir. Gizil enerji ile demir arasında "elektrik motoru" benzeri bir düzenek olduğu anlaşılmaktadır. Bu teşbih, Kehf Sûresi'ne dayanarak yapılmıştır.

Kehf Sûresi, 96. âyet: *"... Bana demir kütleleri getirin!" İki ucu tam denkleştirince, "körükleyin" dedi. Onu ateş haline koyunca da "getirin bana, üzerine erimiş bakır/katran dökeyim" diye seslendi."* Kehf/ 97. âyet: *"Artık onu ne aşabildiler ne de delebildiler."*

Erimiş bakır, Zülkarneyn'in engelleyici seddin üzerine döktüğü bakırdır. Bu işlem sonucunda "Demir üzerine bakır kaplanırsa kuvvetli manyetizma ile zayıf manyetizma birbirine bağlanmış olur" hükmüne varılabilir mi? Bu olgunun, konunun uzmanlarınca yorumlanması gerekir. Demir çubuk üzerine bakır teller bobin şeklinde sarılıp elektrik (gizil enerjinin bir türevi) geçirildiğinde bir döngü, yani manyetik alan oluşmaktadır. Bu manyetik alan da bir düzeneği etkileyerek kinetik enerjiye dönüştürmektedir. Böylece ortaya "elektrikli motor" çıkmaktadır.

Bu sûrede de ana fikir "engelleyici sed, koruma, muhafaza"dır. Yine iki varlık (iki set/iki dağ) ve onların sınırı söz konusudur. Bu sûreden, elektrik motoru gibi çalışan bir yapı oluşturulduğu anlaşılmaktadır.

Zülkarneyn kelimesinin eki "eyn" takısı da kelimelere "iki veya çift" anlamı veren ektir.

Zülkarneyn kelimesinin iştikakına bakılacak olursa üç dilli bir uzaysal deyim olduğu ortaya çıkmaktadır.

Yul/Yula Türkçe dilinde **ışık** anlamındadır. D/Y/Z ses denkliği ile Arap diline **Zû** şeklinde ödünç verilmiştir. ZÜ'L kelimesi ise özellikle Yemen bölgesindeki devletlerde bir unvan olarak kullanılmıştır. **Zû** ve **Zü'l** aynı köktendir. **Işık, ışıklı** anlamıdaki bu kelime devlet ve toplum önderleri için kullanılmıştır. **Yula** kelimesi de Peçenek ve Kuman Türk devletlerinde aynı şekilde devlet ve toplum önderleri için unvan olarak kullanılmıştır. "KARN" kelimesiyse "Boynuz; yüz yıllık zaman; vakit, zaman; yaşdaş, bir yaşta olan" anlamlarını taşıyan Arapça bir sözcüktür. Zülkarneyn, "ışık, aydınlık, enerji üreten çift kutup" veya "Çift zamanlı ışık, enerji"; "Çift kutuplu enerji" anlamlarını taşıyor olmalıdır. Bu olgu Evrenimizin en dipteki gerçekliğidir. Tarih boyunca hükümdarlar ve onların tem-

silcileri başlarında çift boynuz taşımışlardır. Bu davranış modeliyle herhalde; "Hem gece ve gündüzün, hem Evren'in hem de yerkürenin yaratıcısının vekiliyim, temsilcisiyim, güç bende!" demek istiyorlardı.

Türkçe **Yula** kelimesi hem uzaysal, hem de Türk devletlerinde bir devlet unvanıdır. Tarihi süreç içinde "Yula" kelimesi boy ve sülale adı, kişi adı ve günümüz Türkiyesinde soyadı olarak kullanılmıştır. **Yula** kelimesi Bulgar Türkçe'sinde "Dulo"[62] Macar dilinde "Dula"[63] olarak kullanılır. Burada kelime başında D/Y/Z ses denkliği oluşmuştur. Yula/Dula/Zül denkliği arasında illiyet bağı vardır. Üçü de aynı kökten gelmektedir.

Zülkarneyn gibi göksel/uzaysal bir kelimenin, yeryüzüne indirilerek devlet ve toplum önderlerine ilâhi bir unvan olarak verildiği ileri sürülebilir.

Milâttan önceki zamanlarda şehir isimleri, devlet unvanları ve yönetici soyların isimleri göksel, ilâhi kelimelerden seçilirdi. Bu gelenek çok yaygındı. Zülkarneyn bileşik kelimesinin kullanımı bu geleneğin tipik bir örneği gibidir.

Evren'de enerji/ışık üreten Zülkarneyn'e ait mekanizmanın ikinci fonksiyonu manyetik alan üretimidir. Manyetik alan ise fiziksel yapıları koruyan, ışık hızıyla hareket eden zırhtır. Dünyamızın etrafında manyetik alan var demiştik. İçinde bulunduğumuz Güneş sistemindeki Merkür, Venüs, Mars, Satürn, Üranüs, Jüpiter gezegenlerinde de demir çekirdek veya demir mevcuttur. Hem bu gezegenlerin hem de güneş sisteminin kendi özel manyetik alanları

62. Louis BAZIN; *Eski Türk Dünyasında Kronoloji Yöntemleri*; Çev: Vedat KÖKEN; 2011-ANKARA; TDK

63. LOUİS BAZİN: GYULA (DULA/ YULA): Macarca: Işık, meşale

mevcuttur. Bilimsel çalışmaların sonucunda dünyamızın etrafındaki manyetik alanın; Güneş yelindeki elektrik yüklü parçacıkların öldürücü tesirlerine karşı varlığı koruyucu örtü, kalkan olduğu tespit edilmiştir. Göklerdeki ve yerdeki varlıkların manyetik alanları olmasaydı yaşam formları canlı kalamazdı. İşte demirin en güçlü yanı, bu manyetik alan yaratma ve koruma özelliğidir.

HİDROJEN ve NUN

Milattan önceki zamanlarda da bilinen enerji denizinin varlığı, ancak fonksiyonlarının yaşadığımız dünyamıza yaptığı etkileriyle biliniyor. Günümüz bilim adamlarınca da varlığı fonksiyonlarının etkisiyle kanıtlanabilmiştir. Varlığı gözlenemediği, ölçülemediği için adına "kara madde", "Kara enerji" denilmiştir. İçinde yaşadığımız uzay-zaman ve onun içindeki her türlü varlık yaşam enerjilerini, rızıklarını bu enerji denizinden temin etmektedir.

Çağımız bilim insanı Henri LABORIT[64]: "Nicemsel boşluğun ölçülemeyen, dolayısıyla dirimbilimcinin bilemeyeceği bir enerji barındırdığını biliyoruz; özdeğin, enerji okyanusunun üstündeki küçücük bir dalga olduğunu da. Bu okyanus, uzam ve zaman dışıdır. ... Varlık, gizil enerjiyle beslenir" tezini ileri sürmektedir.

Çağımızın ve kadim medeniyet âlimlerinin de belirlediği gibi tüm varlığın rızkını Allah vermektedir. Kur'an'ın ve pozitif bilim âlimlerinin saptadığı üzere rızkın kaynağının enerji denizi olduğu tespit edilmektedir.

---

64. Henri LABORIT; *Evrenin Oluşumu*; Çev. Bertan Onaran; 1998-İSTANBUL; Payel Yayınevi Sf. 56

Kur'an'ın 67 inişli, 51 sıralı Zariyat Sûresi 22. âyet: *"Gökyüzünde ise (Maddi ve manevi) rızkınızın ve size vaad edilen şeylerin (kaynağı) vardır:.."*

42 inişli, 25 sıralı Furkan Sûresi 59. âyet: *"Gökleri, yeri ve bunların arasındakileri altı evrede yaratıp sonra da mutlak hükümranlık makamına kurulan O'dur. O sınırsız rahmet kaynağıdır."*

Evren'in ve Evren içindeki sayısız çeşitlilikteki varlığın rızkının kaynağı olan enerji denizine işaret edilmektedir. O, sınırsız rahmet kaynağı kesintisiz güç kaynağıdır. Âdemoğlunun bilgi ve incelemesine kapalı bir alan gibi durmaktadır.

Enerji denizi içindeki dişil ve eril özelliği taşıyan enerji küreciklerinin Büyük Patlama'yla maddeye dönüşmesini Einstein $E=MC^2$ formülü ile ispatlamıştır. Bu formül aynı zamanda maddenin tekrar enerjiye dönüşmesini de açıklamaktadır. Atom bombasının doğuşunun esin kaynağı bu matematiksel denklem olmuştur.

Kur'an'da belirtilen birinci evre, birinci gün adıyla anılan sürecin bu yaratılış süreci olduğu tezini ileri sürebiliriz. Büyük Patlama ile yokluktan/adem'den ilk madde yani âdem yaratılmıştır. Bu durumda tek bir âdem'den söz etmek mümkün görünmemektedir. Tüm Evren'i dolduran sınırsız sayıda hidrojen atomuna yani âdeme bakarsak birden fazla âdem vardır diyebiliriz. Birden fazla âdem olabileceği düşüncesini sayın Mustafa İSLAMOĞLU da ileri sürmektedir.

Evren'in ikinci evresi Kur'anî deyişle ikinci gün ise yalnızca hidrojen atomlarının bulunduğu sıvıya benzer gazımsı, bulutumsu, beyazımsı bir yapıdır. Günümüz Evren bilimcileri bu sürecin azami bir milyar yıl sürdüğünü hesaplamışlardır.

Teklik alanından çokluk alanına geçişin ilk kütlesi tek atomlu hidrojen elementinin yaratılışında "Bir"in damgası vardır. Süreç içinde tek atomlu hidrojen elementi çeşitlendirilmiş ve üç çeşit hidrojen halk edilmiştir. Uzay-zaman içindeki sayısız varlık bu üçlemeden zuhur ettirilmiştir.

Günümüz evrenbilimcileri "kuvark fiziği" diye insanlık için yeni bir bilim dalına ulaşmışlardır. Bu kuvark fiziği, atom altı fiziğidir. Çokluk dünyasının temelini iki kutuplu üçlemelerin oluşturduğu görülmektedir. Kuvark'ın tanımı şöyledir:

"Quark (kuvark); Maddenin esası olduğu farz edilen ve kısmen elektrik yüklü olan üç çeşit zerrecikten herhangi biri..!"

Bu tanım bize hidrojen atomlarının iç yapısının da üçlü bir düzeneğe sahip olduğunu düşündürmektedir.

Kur'an'ın söz ettiği ikinci gün, yani ikinci evre'ye Kalem Sûresi birinci âyetinde **Nun** harf/sembolü isim olarak verilmiştir. Çünkü anlatıma bu evreden başlanmıştır. **Nun** döneminde hidrojen atomlarına karayol ile akyol isimli enerji, yani nur yolları eşlik etmiştir.

Nun, Evren'in görünen görünmeyen alanlarındaki her cins varlığı doğuran bir yapı sürecidir. Teşbih sanatı ile açıklamaya gayret edersek: "Anaların anası" veya "Ana rahmi" benzetmesini yapabiliriz. Ana rahmi yeni canlıların ürediği, yetiştiği çok özel sığınaktır. Korunaktır. Yani "Zak"tır. Bebeğin ya da yavrunun içinde bulunduğu meşime, don, zak denilen zardan yapıdır. Görüldüğü gibi **nun** ve **sak** sözcükleri hem dünyasal, hem de uzaysal anlamda benzer olguyu tanımlayan iki kelimedir. Fiziksel olarak birbiriyle illiyet bağı içindedirler. **Sak** bir muhafaza kabı olup canlı hücreyi, yavruyu, ana karnındaki bebeği

koruyan yapıdır. Bu nedenle **Nun** ile **Sak** aynı sûre içinde kayda geçirilmiştir. **Sak** kelimesi canlılığın son katmanı olup Kur'ânî deyişle yedinci gök, yedinci evredir. Kıyametin başlayacağı bölümdür. Bu koruma kalkanının ortadan kalkmasıyla Evren içeriye doğru göçeçek, büzülecek ve en başa; çekirdek haline geri dönecektir.

Nun ve **Sak**; Evren'in ana rahmi süreci ikinci evre ile Evren varlığının tümünü sarıp sarmalayan yedinci gök manyetik alan kalkanıdır. **Nun** ve **Sak**, kadim uygarlıklardan kalma iki kelimedir. Sami dilinden önce var olan daha eski uygarlıklar zamanından kalma sözcüklerdir. Ve hep aynı anlamda kullanılmışlardır.

ÜÇLEMENİN KAYNAĞI

Bizans imparatorluğu zamanında İznik'te yapılan bir kongre sonucu Hıristiyanlık dinine "üçleme" sokulmuştur. Bu yüzden tek Tanrıcı Hıristiyanlar ile üçlemeci Hıristiyanlar arasında iç savaşlar ve kıyımlar yaşanmıştır. Bu çalkantı ve mücadele bazen kanlı, bazen fikir düzleminde uzun yıllar sürmüştür. Hıristiyanlıktaki Allah, Kutsal Ruh ve Hz. İsa... üçlemesinin kaynağını Sayın Mustafa İSLAMOĞLU kadim Mısır ve Hint uygarlıklarına bağlamaktadır. Ve bu konuda şöyle demektedir: *"TESLİS açıklanamaz bir doğmadır. Bu niteliğiyle dinler tarihinin en çözümsüz ve karmaşık problemidir."*[65]

Eski Hint uygarlığındaki üçleme: **"Brahman-Vişnu-Şiva"** şeklinde sıralanmakta olup buna **Tri Marti** adı verilmiştir.

Eski Mısır (Kopti) uygarlığında üçleme: **"İsis-Osiris-Horis"** şeklinde olup ona **Trismegistos** adı verilmiştir.

Bir üçleme de Sami, yani Arap uygarlığında ortaya çıkmıştır ve İslâm'dan önceki dönemde Kâbe'ye heykelleri konulmuştur. Böylece **"Lat-Uzza-Menat"** isimli sözde üç

---

65. M. İSLAMOĞLU; Sf. 932'de 83 nolu açıklama notu

ilâhe ile üçleme geleneği sürdürülmüştür. Gerçekte Lat, Uzza ve Menat madde demek değildir. Maddeyi yapan şeylerdir. Yani üç tür hidrojenin isimleridir. Bu nedenle ilâhe anlamı taşımışlardır. Araplar arasında "Allah'ın kızları" olarak da anılmışlardır.

Bu üçleme kültü beş kıtada hükmünü sürdürmüştür. Peru topraklarında yaşamış eski bir medeniyetin üçlemesi: **"Paçakamak-Kon-Virakoça"**[66] adıyla yaşamıştır.

Roma imparatorluğunun kurulduğu İtalya topraklarında yaşamış Etrüsk uygarlığının üçlemesi **"Tinia-Uni-Minerva"** adıyla hüküm sürmüştür.

Roma imparatorluğu toprakları içinde yer alan Galya (Kelt) topraklarında üçleme **"Teutates-Taranis-Esus"** isimleriyle yaşamıştır. Keltlerin Ankara başkentli bir devlet kurdukları da unutulmamalıdır.

Anadolu'da kurulmuş Hitit uygarlığına ait **Teşup-Hepatu-Şarruma** isimlerini taşıyan üçleme kültü var olmuştur.

Afrika'da yaşayan Dogonların üçlemesi ise **Nommo-Die Nommo-Tityayneo Nommo** isimlerini taşımaktadır.

Kısaca Amerika, Afrika, Asya ve Avrupa kıtalarında yaşamış bütün eski uygarlıklarda "üçleme" inancı hüküm sürmüştür.

Bu üçlemenin çok daha eski bir uygarlıktan bu toplumlara miras kaldığı açıktır. Çok gelişmiş bir uygarlıktan miras kalan bu inancın, Hz. Adem'den Hz. Muhammed'e kadar gelmiş geçmiş tüm elçilerin oluşturduğu medeniyetlerin izlerini taşıdığı şüphesizdir. Bu üçleme çeşit ve türevlerinin, teşbih sanatı kullanılmadan anlatılamayacak

---

66. Alparslan SALT; *Semboller*; İSTANBUL-2006; Bilyay Vakfı;

Evren'in ve varlığın temelini oluşturan **Nun** sürecinin, bozulmuş bir uygulamasından başka bir şey olamayacağı açıktır. **Nun** sürecinde oluşan üç çeşit hidrojen atomu, üçlemelerin de doğuş yeri olmalıdır. Evren'in ve varlığın fiziksel olarak yaratılışının temelindeki bu üçlemeden önce var olan bir başka üçleme yoktur. Yeryüzündeki bütün üçleme türevlerinin ilk kaynağı bu üç hidrojen çeşididir. Ancak mana boyutunda konuyu ele aldığımızda, yani bir perde daha açıp arka plânına baktığımızda ise bu üçlemenin gerçek temelini görebilmekteyiz: **Tasarım-İsimler-Amel...** Başka bir deyişle; **Güzel Düşünce-Güzel Söz-Güzel Amel...**

Tek Tanrı inancı bütün toplum ve kavimlerde vardır. Ancak tek Tanrı inancından sapmalar da kesintisiz olarak süregelmiştir. Tek Tanrı inancından sapmaların kaynağı yönetici sınıfların dünyevileşmesidir. Gelmiş geçmiş değişik kavimlerdeki yönetici tabakalar **"Nun"** sürecini dünyevileştirmeler ve sapmalar için kullanmışlardır. Çünkü Evren'in oluşum sürecinin en önemli bölümünün **Nun** dönemi olduğu açıktır. Bu üç çeşit tek atomlu hidrojenin fonksiyonlarının Allah'a ait olduğu, süreç içinde unutularak veya Evren'deki varlıkları oluşturma görevinin bu üçlüye yüklendiği, dolayısıyla Zat'ının Evren'den elini ayağını çektiği, inancı yerleştirilmiş olmalıdır.

Sonradan Bizans adı verilen Doğu Roma İmparatorluğu zamanında, çok köklü bir geleneğe dayalı inanç atmosferinin baskısından kurtulamayarak veya özellikle tercih edilerek, Hz. İsa'nın getirdiği tevhidli inanç sistemine, "üçleme" montajlanmıştır. Önceki satırlarda belirtildiği üzere üçlemeciler ile tek Tanrıcılar arasında Anadolu'da ve diğer tek Tanrı inancının egemen olduğu topraklarda savaşlar, kıyımlar ve akabinde göçler olmuştur. Bu kıyım-

lar, iç savaşlar ve göçler sayesinde gözyaşları akıp durmuştur. Bütün bu kavgaların kökeninde, unutulan üç çeşit hidrojen atomu olgusunun ve bu hidrojen atomlarının üçleme zihniyetini oluşturması, yatıyor olmalıdır. Elbette bu üçleme zihniyetinin temelinde "maddeci görüş" anlayışı yatmaktadır. Daha doğrusu, toplumların yöneticilerinin Kur'ânî deyişle Yahudileşmesi, Firavunlaşması sonucu "Hak" bilginin mana boyutunun unutturulması, yani yalın gerçeğin anlamının kaybettirilmesi yatmaktadır. Bütün iş ve oluşlardan Allah'ı ve O'nun adaletini bir yana ötelemek amacı yattığı da gerçektir. Geçmiş toplumların okuma yazma oranlarının düşüklüğü nedeniyle mana boyutunun unutturulması mümkün olabilmiştir. Öte yandan insan nankördür, nefsine çabucak yenilebilme potansiyelini bağrında taşır. Ademoğlu'nun yöneticileri, yeryüzünde yapacakları her işin önüne Allah'ın ilkelerini koyacakları yerde, nefslerin dolu dizgin at koşturabileceği bu üçleme inancını koymuşlardır. Çünkü bu üçleme inancı ile Allah'ın yaratıcı gücü yerine maddenin yaratıcı gücünü ikame etmişlerdir. Ve Allah'ı ve onun hükümlerini yürürlükten kaldırmışlardır. Kendi kişisel, sınıfsal çıkarlarını koruyan yasalar oluşturmuşlardır. Böylece Âdemoğlu, adaleti sağlayan Allah'ın değişmez ilkeleri yerine çıkarları ve nefsi neyi gerektiriyorsa onu elde etmek için üçleme kültünü kullanmak istemişlerdir. Çünkü bu üçleme inancı sayesinde duruma göre yeni kanunlar, akşamdan sabaha değiştirilebilen yeni hukuk kuralları koyarak, bozuk sistemler icad edebilmektedirler.

Kur'an, Hz. Âdem'den bu yana tevhid dini yerine üçleme geleneğinin konulmasına 108 inişli, 5 sıralı Maide Sûresi, 73. âyetinde: *"Doğrusu "Allah üçün üçüncüsüdür" diyenler küfre girmiştir. Oysa bir tek Allah'tan başka ilâh yoktur. Bu iddialarına bir son vermedikçe hakikati inkâr eden bu gibilerin başına şiddetli bir azap gelecektir."* âyetiyle karşı çıkmıştır.

Yerine doğrusu konulmuş mudur? Kur'an bu fiziksel üçlemenin de temelini oluşturan mana boyutunu açıklamış mıdır?

Evren'in ve varlığın temelini oluşturan gerçek, fiziksel alanda değil mana boyutunda yatar. İnsanın düşünce mekanizması, Evren'i ve varlığı var eden Zat'ın Evren'i ve varlığı yaratılış sürecine uyguladığı yöntemin bir kopyası olmalıdır. Tıpkı bir marangoz ustasının önce bir ürünü beyninde ve hayalinde tasarlaması, ona bir isim koyması, ölçüp biçerek fiziksel temel yasaları da gözönünde tutarak inşa etmesi gibidir. Düşünce; söz/isim; amel!... Daha da açarsak; "Güzel Düşünce, Güzel Söz, Güzel Amel!" maddenin, kütlenin, Evren'in ve varlığın temelini oluşturan en dip gerçekliktir. Ve sonuç olarak Evren; güzeldir ama olağanüstü güzeldir! Bu güzelliğin sahibi Bedî olan Allah'tır.

39 inişli, 7 sıralı A'raf Sûresi 56. âyet: *"... Hiç kuşkusuz, Allah'ın rahmeti, güzel düşünüp güzel iş yapanlara çok yakındır."*

72. inişli, 14 sıralı İbrahim Sûresi 24. âyet: *"... Güzel söz; kökü yerde, dalları gökte olan güzel bir ağaca benzer."*

Sayın Mustafa İslamoğlu bu üçleme hakkında şöyle yazar: *"Söz, tasavvurla eylemin orta noktasında bulunur. Düşüncenin meyvesi, eylemin tohumudur."*[67]

Allah, Âdem'e bütün isimleri öğretti. Öyleyse âdemoğlu; hem tasavvur etmek, düşünmek, hayal etmek, hem de iş, oluş yapabilmek ve isimlendirebilmek yetenekleriyle donatılmıştır. A'raf Sûresi 56. âyeti ve Bakara Sûresi'nin 31. âyetindeki bu bildirime İbrahim Sûresi 24. âyetinin ışığını eklemek gerekir:

---

67 M. İSLAMOĞLU: *Kur'an Tefsiri*: 34 inişli, 50 sıralı Kaf Sûresi 20 nolu notundan: Sf. 127

Güzel düşünce!...

Güzel söz!....

Güzel amel!...

Evren'in ve varlığın, maddenin kökenini, üçlü hidrojen atomlarının da temelini oluşturan bu bilgi öbeğidir. Her varlığın, her iş ve oluşun önünde Allah ve O'nun koyduğu hükümler yer alır. Her türlü üçlemenin önünde elbette Allah vardır. Fiziksel gerçeklerin dayandığı mana boyutu, yani evrensel bilgi ağı unutturulduğu veya yok farzedildiği zaman ise sapma başlamış demektir. Tarih boyunca olan sapmaların temelinde erki elinde tutanlar tarafından bu bilgi yumaklarının üstünün örtülmesi yatmaktadır.

HİDROJEN

Evren'in ve varlığın temel taşı olup, bir zamanlar ana rahmi görevi gören bu Hidrojen elementinin temel özellikleri nelerdir? Bugüne değin saptanabilen veya ileri sürülen tezler, hangileridir? Kültür tarihi içinde bir ismi var mıdır? Sorularına yanıt verebilmek için bazı bilgileri hatırlamak açısından sıralamaya çalışalım: Teklik alanından çokluk alanına çıkışta ilk yaratılan maddedir. Hidrojeni oluşturan göklerin içindeki **Karanlık Varlık**'tır. Sonsuz sayıda hidrojen atomu olmasına rağmen hepsi tek **bir varlık** olan **Karanlık Varlık** içinde yer alırlar. Karanlık varlık deyimi çağımızda oluşturulmuştur. Kadim uygarlıklardaki adı **Esir**'dir. Yani su benzeri ve çift kutuplu enerji denizidir.

Evren'in sırrı bir proton ve bir elektrondan oluşan nötr hidrojende saklıdır. Nötronu olmayan tek element hidrojendir. Elementler tablosundaki ilk sırada yer alan hidrojen, orijinalde sıradan bir element değil, tüm elementleri oluşturan yegane varlıktır.

Nun, yani ana rahmi görevi kendisine yüklenmiştir. Tek atomludur. Çekirdekteki proton artı, elektronu ise eksi enerji yüklüdür. Yani çift kutupludur. Bütün varlıkların çift kutuplu olması bu çift kutupluluğun kendini her yeni elemente ve varlığa kopyalamasından ileri gelmektedir. Elektronu, protonunun çevresinde dönüp durmaktadır.

Hidrojen, Evren'in en basit ve en çok bulunan elementi olup, renksiz, kokusuz, havadan 14.4 kez daha hafif ve tamamen zehirsiz bir gazdır.

Hidrojen, Evren'in kütlece %75'ini, atom sayıca %90'nı oluşturur ve bu oranlarıyla Evren'de en çok bulunan elementtir.

Güneş ve diğer yıldızların termonükleer tepkimeye vermiş olduğu ısının yakıtı olan hidrojen, Evren'in temel enerji kaynağıdır. Evren'de atomik ya da plazma halinde bulunur.

Hidrojen atomu bir bütün olarak kendi ekseni etrafında topaç gibi dönmektedir. Bu döngü; tüm element ve varlıklara, Evren'in kendisine kopyalanmıştır. İnsanlığın kültür tarihindeki müzik ve danslardaki veya bazı ibadetlerdeki döngülerin kaynağı bu atomik döngüdür.

Hidrojen atomunun etrafında bir manyetik alan mevcuttur. Bu manyetik alan, Evren'deki tüm varlıkların ve bizzat Evren'in çevresinde dönüp durmaktadır. Bu manyetik alanın görevi kalkan olmak, muhafaza etmektir. Kıyamet zamanı varlıkların etrafındaki bu gök örtüsü, yani **sak** kaldırılacaktır.

Kor denilen Güneş'in merkezinde saniyede 465 milyon ton hidrojen, 460 milyon ton helyuma dönüşüyor. Bu dönüşümden termonükleer reaksiyonlar denilen enerji açığa çıkıyor. Işık ve ısı böylece oluşuyor. Dünyamız en hassas uzaklıkta bu ısıyı ve ışığı alarak 'besleniyor'. Tabiî bizler de! Besin kaynağımız ısı ve ışığı yakalayıp kimyasal enerjiye dönüştüren bitkilerin, ağaçların **yapraklarıdır**. Bu nedenle yeşilin korunmasının önemi son derece hayatidir. Yeşili korursak hayat, koruyamazsak memât var olacaktır. Yeşil ve ağaç, tüm canlılar için hayat memât meselesidir.

Hidrojen elementi üç çeşit olarak yaratılmıştır. Üç hidrojen atomu, üç farklı boy oluşturacak şekilde biçimlendirilmiştir. Aralarındaki büyüklük farkını zaman aralıklı yaratılışları oluşturmuştur. İsimleri: **Protium, Döteryum** ve **Trityum**'dur.

Evren'i oluşturan atomlar, şekil olarak birbirinin aynı, fakat farklı büyüklükteki/yaştaki üç tür yapıtaşına sahip **Hidrojen atomlarıdır**. İslâm'dan önceki Arap halkının "Allah'ın kızları" diye tanımladığı ve Kâbe'ye putlarını koyduğu bu yapıdır. Bu durum, Allah'ın ve O'nun yasalarının, her iş ve oluşun önüne konulmamasından kaynaklanan bir sapmanın sonucudur. Arap kavminin yöneticilerinin süreç içinde Yahudileşmesinin sonucu bu sapkın duruma düşmüşlerdir. Arap kavimlerince Allah, yeryüzünden göklere gönderilmiş, günlük yaşamlarından uzaklaştırılmış, tüm iş ve oluşlar bu üç atom türüne yüklenmiş ve teşbih sanatı ile insan biçimli tasvir edilerek tanrıça seviyesine yükseltilmişlerdir. Böylece toplumun yönetiminde adalete dayalı Allah'ın hükümleri yerine yönetici sınıfının koyacağı adaletten yoksun keyfi yasalara göre yönetimin önü açılmıştır.

Hidrojenin ikinci türü, "Bir proton ve bir nötron"dan ibarettir. Ama hacmi, basit hidrojenin iki katıdır. Bu ikinci tür hidrojenin (döteriyum) çekirdeğine de "döton" denilmiştir. Üçüncü tür hidrojen trityum; çekirdeğinde iki nötron ve bir proton içerir.

Elektrik ve enerji üzerine uzmanlaşmış araştırıcı Sayın Yavuz ÖZMEN'in *"Kuranțum Fizik"* isimli eserinde hidrojen hakkında son derece açık anlatım mevcuttur. Kur'an âyetleri ile hidrojen, enerji ve yedi kat gök hakkında bilimsel açıklamalar mevcuttur.

EVRENSEL ÖZET

"İnsanı anlamak için önce Evren'i anlamak birinci koşuldur" denilmektedir. Öyleyse bir toplumda Evren bilgisinin tabana yayılmasının gerekliliği sağlıklı bir toplumun geleceği için ön koşul gibi görünmektedir. Bu değişmez yasa bilgisinin, çok eski zamanlardan beri bilindiği, özgür ve girişimci ruha sahip bir birey ve kavim yaratmak için tabana yayıldığı, tespit edilmektedir. Okuma yazma bilmeyen insanlardan başlayarak değişik düzeylerde bilgi birikimine sahip insanlara "Evren'in oluşum süreci"ni nasıl anlatmak gerekirdi? Milyarlarca yıl önce başlayan yaradılışı ve gelecek zamanda olacakları teşbih sanatı olmadan anlatmak nasıl mümkün olurdu? Anlatım için galiba elimizde teşbih sanatından başka yol ve yöntem yok gibidir.

İçinde yaşadığımız uzay-zaman denilen madde alemi, ESİR denilen enerji denizi içinde veya üzerinde yüzüp durmaktadır. *Çift kutuplu enerji kürecikleri boşluk bırakmaksızın iş ve oluşumu sürdürmekte ve beslemektedir.* Bu gizil enerji, bu karanlık madde gökte ve yerdeki tüm varlığın rızıklarının kaynağıdır. Günümüz bilim adamları kadim zamanlarda **esir** denilen enerji denizine **Karanlık madde/karanlık enerji/gizil enerji** gibi isimler vermişlerdir.

Uzay-zaman içinde milyarlarca yıl boyunca oluşacak sayısız varlığın tasarımı ve isimleri potansiyel olarak bu çift kutuplu enerji zerreciklerinde/çekirdeklerinde mevcuttur.

Bu enerji denizi içinde önce **yokluk** yaratılmıştır: Yokluğun içinde de **varlık!**...

Yokluk, varlığın hacmidir. Uzay-zaman içinde kapladığı alandır. Her yokluğun hacmi ve biçimi, tasarlanmış ve isimlendirilmiş varlığın hacmi ve biçimine paraleldir. Yokluk, varlığın simetrisidir. Uzay içinde yer kaplayan bir varlığın **altı yüzü**/yönü vardır. Kadim felsefe jargonundaki adı: **"Şeş cihet"**tir. "Bir hakikatin şeş ciheti vardır" söyleminin kökeni bu oluşuma dayanmaktadır. Bilimin dili olan matematik/geometri bilimine ait indirgeme yöntemine göre "şeş cihet"i ifade etmek istersek bir **küp** çizmek yeterli olacaktır. Teklik alanından çokluk alanına çıkışta bir sınır vardır. Bu sınıra **"An"** denilmektedir. **An**, zaman ve mekânın başlangıcıdır. Aynı zamanda enerji ve madde arasındaki sınırdır. **An**'ın içinde isteyerek ve istemeyerek gelen enerjilere ait kapılar mevcut olmalıdır. Teşbih yöntemini uygularsak: "Sınır kapıları/Hudud" burada yer almaktadır. Madde ve enerji giriş çıkışları bu kapılardan yapılmaktadır. Bu kapılar aynı zamanda teklik alanı ile çokluk alanını birbirine bağlayan yapılardır.

Yokluk içinde, yani adem içinde ilk yaratılan varlık "Âdem"dir. Günümüz bilim adamlarınca ilk yaratılan varlığa "hidrojen" denilmiştir. Tek atomlu hidrojen süreç içinde hacim ve boyut olarak çeşitlenerek üç tür hidrojen seviyesine yükselmiştir. Her üç tür hidrojene de çift kutupluluk yasası kopyalanmıştır. Bu çift kutuplu üç tür hidrojen enerji denizi içinde/üzerinde yüzüp durmaktadır. Bu üç tür hidrojenin oluşum sürecinin yaklaşık olarak bir milyar yıl sürdüğü öngörülmektedir. Bu sürecin Kalem Sûresi'ndeki adı: **"Nun"**dur!

Nun; levh-i mahfuz'un ve sınırsız sayıda varlığın tasarımının ve isimlerinin nurdan kayıt alanıdır. Nurdan kayıt alanına ancak nurdan oluşmuş bir kalemle kayıt düşülebilirdi...

Nun; anaların anası, sınırsız varlığın ana rahmidir. **Nun**; bir göksel örtü içine alınarak koruma altına alınmıştır. Göksel örtüye Kur'an **"Sak"** ismini vermiştir. Günümüz bilimcilerinin manyetik alan dedikleri ışık hızına yakın bir hızla dönerek ait olduğu varlığı koruma altına alan enerjinin bir fonksiyonudur. Manyetik alan da çift kutupludur. Böylece **Nun** ve **Sak**, uzay-zamansal birer terim seviyesine ulaşmışlardır. Teşbih yöntemi ve çift kutupluluk **Nun** ve **Sak** isimlerinde de mevcuttur. Kıyamet; **Sak** denilen bu göksel örtünün, muhafaza kabının kaldırılması, yırtılması ile başlayacaktır. Ecelleri gelinceye kadar **Nun** ve **Sak** ayrılmaz som bir bütündür.

AÇIKLAMALAR

"SAMED" İLE İLGİLİ AÇIKLAMALAR

Mustafa İSLAMOĞLU; *Hayat Kitabı KUR'AN Gerekçeli Meal-Tefsir*; 2009- İSTANBUL:

25 inişli, 112 sıralı İhlâs Sûresi: Sf. 85; 2. âyet: *"Allah Samed'dir"*

M. İslamoğlu'nun 4 Nolu açıklamasından alıntı:

*"Samed, Allahın mutlak ve mükemmelliğini ifade eden bir sıfattır. Hiçbir dile birkaç kelimeyle çevrilemez. Hem "her şey kendisine muhtaç olup kendisi hiçbir şeye muhtaç olmayan"; hem "ilk sebep ve son gaye" veya "öncesiz ilk sonrasız son"; hem "eksilmeyen ve artmayan"; hem "**Evren'in eşsiz sahibi**" manalarına gelir. Kelimenin türetildiği SAMD'ın kök anlamı güç (el-kuvve) ve cazibe kaynağı/merkezi (el-cem)'dir. Tabiatın çetin şartlarına direnen yekpare ve SOM KAYAYA SAMED denir. Yani zamana direnen, daim ve baki olandır. **Samed** kelimesi, altın ve gümüş anlamına gelen SAMİT ile akrabadır... Kendisi başkalarına muhtaç olmayıp başkalarının ihtiyacını gideren toplum liderine de SAMED denir...Boğaz deliği kapalı olup yememek anlamındaki SAVM ile akrabadır. ...Ağzı*

kapalı olup susmak anlamındaki SUMM ile de akrabadır... Kulak deliği kapalı olmak manasındaki SAMT sözcüğü ile de akrabadır..."

Bu yorumlardan anlaşılacağı üzere "kapalı olmak" en temel özelliktir. **Samed** ile **Sak** kelimeleri anlam bakımından birbirleriyle bağlantılıdır. Örtülülük, kapalılık ortak noktalarıdır.

Sayın Ahmet HULUSİ; **Es SAMED** kelimesi için şu yorumu yapmıştır: *"İçine bir şey girmesi, katılması veya ondan bir şey çıkması, oluşması söz konusu olmayan SOM TEK'illiktir."*

Elmalılı Hamdi Yazır, **SAMED** ailesinden şu kelimeleri de belirtmiştir: (Cilt.10 Sf. 94):

***SAMD** mastarı tıkamak anlamına gelir. **Samd** kelimesi **Samed** ile ilişkilidir. **SIMAD** kelimesi şişenin tıkacının adıdır.*

Samed, içinde boşluk olmayan, kapalı olup içeriden dışarıya, dışardan içeriye girilemez anlamı mevcuttur. Bu anlam da Prof. Taşkın TUNA'nın: *"Evrenimiz ışık hızlı bir duvarla çevrilidir"* tanımına birebir uymaktadır.

Evren'imizin de içi dolu olup boşluk yoktur. Etrafı ışık hızına yakın bir hıza sahip manyetik alanla çevrilidir. Cisim ışık hızından daha hızlı hareket edemez. Yani hiçbir varlık, bu manyetik duvardan, tıkaçtan dışarı çıkamaz ve giremez.

SAMED, som Evren'in yaratıcısı som edicisi; Evren'in içindeki her şey Allah'ın nurunun/gizil enerjinin maddeye dönüşmesiyle oluştuğu için, Evren gibi içindekiler de katışıksız, arı olmalıdır. Hem Allah'ın, hem de Evren'in Samed olduğu açıktır. Yaradan ve yaradılan Samed'dir.

Moğolcada **Şöm** okunuşlu **"ÇÖM"** sözcüğü de "Tüm, bütün, hep, her şey, tamamen, bütünüyle, eksiksiz" anlamlarını taşımaktadır. **Şöm** kelimesi de **Som** ailesindendir.

Uygarlığımız bakır, demir, altın, kalay gibi madenleri işlemeye başladığı zamanlardan beri ülkeler arası taşımada madenlerin küremsi hale dökülerek taşındığını arkeoloji bilimi tespit etmiştir. Altın ve gümüş gibi madenlerin içinden diğer yabancı elementlerden arındırılması, yalın hale getirilmesine de "Som" denilmiştir. Aynı kelime yuvarlağımsı, küremsi yalnızca buğday unundan yapılmış, dökülmüş, kalıplanmış ekmeğe de isim olmuştur: "SOMUN"; yekpare, arındırılmış, bütün, eksiksiz undan yapılmış ekmeğin adıdır.

Orta Asya Türkçesinde **SOM** sözcüğü, yekpare, bütün, eksiksiz, katışıksız, küremsi yapılı ve içi dolu şeyler anlamını taşımaktadır.

SOM ETMEK fiili ise yekpare kılmak, katışıksız yapmak, eksiksiz ve küremsi yapmak anlamlarını taşır.

Evren'i yekpare ve katışıksız, biricik ve küremsi inşa eden, yapan Allah'ın sıfatı olarak kullanılmıştır.

Arapça kök kelimeleri üçer ünsüzden oluşur. SOM iki ünsüzden oluştuğu (SM) için üçüncü ünsüz ET- fiilinin "T" ünsüzü ile tamamlanmıştır. Yani SOM ET- (SMT/ SMD) kelimesi SOMED> SAMED şeklinde Arap diline ödünç verilmiştir.

Türkçe'ye dayanarak ilk sıradaki anlamın eksiksiz ve tam kılıcı, yapıcı, yaratıcı anlamına ulaşırız. SAMED kelimesi Allah'ın sınırsız sıfatlarından sadece biridir.

Samed, eğer Evren ise, Evren'in paraleli, eş değeri olan zamanın etimolojik değeri ne olabilir?

Einstein ve günümüz evrenbilimcilere göre uzay-zaman adı en doğru tanımdır. Eğer Türkçe'yi inşa edenler Evren'i açıklamak için tasarlamışlarsa uzay-zamana ait ZAMAN kelimesinin kökeni de SOM olmalıdır. Nitekim zaman kelimesinin ilk hecesi "SOM"dur.

İkinci hece "AN" ise en kısa zaman birimi veya zaman ve mekânın başlangıcıdır. SOM AN ise "an"ın en geniş hali, büyüyen, uzayan, genişleyen gövdesidir. Küresel ve katışıksız, eksiksiz, bütün olan "AN"dır. Uzay-zaman bileşiminin Arap dilindeki isimlerinin kökeni Türkçe'de SOM ET- ve SOM AN bileşik kelimeleridir, diyebiliriz. Ejderha kelimesini; Evren'in eşi, yani Toor'un eşi ZAMAN olarak belirlemiştik. Einstein ve günümüz evrenbilimcilerinin uzay-zaman bileşkesinin kadim zamanlardan beri bilindiği, Türkçe'yi inşa eden âlimlerin bu konuyu bildiğini, kelime analizinden saptayabiliyoruz.

Prof. Dr. Mehmet KANAR; *Arapça Türkçe Sözlük*; 2009-İSTANBUL; Say isimli sözlüğe göre; "SAMED (Arapça): 1. Yüce Tanrı'nın isimlerinden biri 2. Kalıcı, sürekli, daimi 3. Şanlı lider 4. yüksek 5. içi dolu olan 6. başvuru makamı" anlamlarını taşımaktadır.

Türk dünyasına ait evrenbilim kelimelerinin bulunduğu K. Mirşan'ın *"Astrofizik"*[68] isimli kitabından alıntıdır:

SAMADI (Pro.Türkçe): çekirdekleşme

SAMADI (Pro.Türkçe): Bir nükleer kuvvetin nötron ve protonları bir atom çekirdeği teşkil etmek üzere bağlaması

SAMETA (Samet)/Sanskrit[69]: 1. Birleşmiş; 2. ile yüklü

---

68 Kazım MİRŞAN; *Prototürk Bilginlerine Göre Astrofizik;* 1990- ANKARA; Yeni Düşünce

69 Korhan KAYA; *Sanskrit Türkçe Sözlük*; 2006- ANKARA; İmge

ŞAM (Arapça): vücuttaki benler (Şamat)

ŞAMAT (Arapça): Benler

Zaman konisinin yan çeperlerini oluşturan yüzey ise IŞIK HIZI ile gösterilen bir sınır duvardır. Sf. 237 (TaşkınTuna; *Uzayın Sırları*, 2003- İstanbul)

Sak ve **Samed** kelimelerinin manaları evrensel ve aynı zamanda dünyevidir. Yani bu kelimeler de çift anlamlıdır. Aynı anlam ailesine aittirler.

"SAK" İLE İLGİLİ AÇIKLAMALAR

Kavramsal etimoloji ve semantik yöntemlerine göre SAK-/SAAK kelimesi dört temel alanda kullanılmaktadır:

1. Yön: Sağ taraf; (canlılığın döngüsü, devinimi sağdan sola doğrudur.)

2. Canlılığı koruma:

2.1. Canlılığı ve bir şeyi koruyan muhafız, saka, korucu, bekçi.

2.2. Canlılığı veya bir şeyi koruyucu nesne, kab, örtü, kılıf, giysi.

3. Dinsel boyutta "Öz"ün, ruhun korunması için günahtan sakınma, korunma, Allah'tan sakınma (Takva); Aynı zamanda Allah'ın evrensel kurallarına uyma ve (özellikle adalete) uyulmasını sağlama

4. Anatomi: Uzuv ve gövde adı.

SAK; sağ kelimesi ile Türkçe'de iki kelimeden tek bir kelime türeten "AK" takısı ile yapılan bir kelimedir. Örnekleme yapılırsa (Giygi + Sağ + Ak) iki kelimeden ilk kelime düşürülür geriye **"SağAk"** bileşik kelimesi kalır.

Süreç içinde tekil hale dönüşür. SAĞAK> SAAK= SAK- fiiline/kelimesine ulaşılır. Canlılığı, diriliği korur. Bozulmayı önler. Dayanıklılığı arttırır. "AK" takısı genelde yer adı yapar. Burada koruyucu bir kılıf, örtü, kabı tarif eder.

Kadim dillerden çağımızda yapılan dillere kadar bütün dillerde yerini almış olan bu kelime eklemeli dillerden bükümlü dillere ödünç verilmiştir.

ALANÇIKTIN SAKÇIZI[70] (Altay Türkçesi): Çadır bekçileri.

İSTİSAK (Arapça): Birinden, bir kayıptan korunma amaçlı, güvenilir bir senet, vesika gibi bir şey alma.

SA (Kopti Dili): 1. Korumak 2. Bilgi; akıl.

SAAK (Arapça): Geometride kenar.

SAAK (İbranice): Çuval, torba.

SAAKA (Arapça): Askeri: Ardçılar; ordunun arkasını koruyan erler.

SAC(sak)/(Fransızca): 1.Torba 2. Çuval 3.Kese 4. Çanta.

SAC (Rumence): Çuval, heybe.

SAC (sek)/(İngilizce): Kese.

SACAE (sakay)/(Latince): İskit kabilesi; Sakalar.

SACCİPÊRİUM (Latince): Kese koymak için cep.

SACCO (İtalyanca): Çuval, torba.

SACCULUS (Latince): Küçük çanta, kese.

SACCUS (Latince): Çuval, torba; çuval bezi, çul.

SACELLUM (Latince): Mabet, Tapınak.

---

70 Emine G.- NASKALİ ve M. DURANLI; *Altayca–Türkçe Sözlük*; 1999- ANK; TDK

SACER (saker)/(Latince): Kutsal, mukaddes; adanmış, kurban olarak adanmış

SACERDOS/SACERDOTİS (Latince): 1. Rahip 2. Rahibe (Din ve Tanrı muhafızları).

SACERDOSE (Fransızca): 1.Papazlık 2. Papazlar takımı.

SACHET (Fransızca): Küçük torba, küçük kese.

SACK (Almanca): Çuval, torba.

SACK (Sak)/(İngilizce): Çuval, torba; çuvala koymak; işten atmak.

SACK (İsveçce): Çuval, torba.

SACKCLOTH (Sekklot)/(İngilizce): Çuval bezi; çul.

SACKİNG (Seking)/(İngilizce): Çul, çuval bezi.

SACQUE (Sak)/(İngilizce): Bol dikilmiş kadın veya çocuk ceketi.

SACOCHE (sakoş)/(Fransızca): 1. Meşin kese 2. Çanta.

SACOŞA (Rumence): Poşet; Torba.

SACRE (Fransızca): 1. Dine ati, dinsel 2. Kutsal.

SACRAMENT (Fransızca): Kutsallaştırma.

SACRİCOLA (Latince): Kurban törenine başkanlık eden rahip veya rahibe.

SACRİFİCE (Fransızca): Tanrı'ya sunulan kurban.

SACRİFİER (Fransızca): Kurban etmek.

SACRÔ (Latince): Dokunulmaz kılmak; kutsamak; korunmuş olmak.

SACRUM (Sakrum)/(Latince): Kutsal şey; kutsal çanak; sunu, kurban; tapınma, din.

SAG (Sümerce): <E-Sag>: Mabet, tapınak; rahip evi.

SAG (Türkçe): Sağ taraf; gerçek; sağlıklı.

SAGA (Sümerce): Peştamal (Tug-Saga).

SAGAR (Saka Türkçesi): İhtiyatlı, dikkatli erkek; erkek adı.

SAGAR (Farsça): Tasavvuf: 1. Allah'ın nuru ile dolan insan gönlü 2. Kadeh, içki bardağı.

SAGARAGA(Sagarag)/(Sanskrit): Nehir; okyanusa giden.

SAGARAH (Sagar)/(Sanskrit): Okyanus, deniz.

SAGARALAYA (sagaralay)/(Sanskrit): Okyanusta yaşayan, Tanrı Varuna.

SAGAY (Kök Türkçe): 1. Düşünceli, düşünen, sakınan 2. Özleyen, özlemiş, özlem

SAGAY (Kök Türkçe): Kazakların, Kiçiyüz ve Bayoğlu oymakları dip dedelerinden.

SAGAY (Kök Türk): Altay Türkleri oymaklarından.

SAGAYLAR/SAGAY TATARI: Hakas oymağı.

SAGAYT- (Karaçay Türkçesi): 1. Dikkatini çekmek, uyandırmak 2. Kuşkulandırmak, kuşkuya düşürmek.

SAGGER (sagır)/(İngilizce): Ateşe dayanıklı toprak veya bu topraktan yapılan kap.

SAGIN- (Kıpçak Türkçesi): 1. Düşünmek, hatırlamak, 2. İnanmak.

SAGIN- (Karaçay Türkçesi): Anmak, düşünmek, hatırlamak, bahsetmek.

SAGIT (Kıpçak Türkçesi): 1. Zırh 2. Alet, edevat.

SAGİLA (Sümerce): E-Sagila: Baştanrı Marduk'un Babil'deki tapınağı.

SAGRAK (Kıpçak Türkçesi): Emziksiz uzun boğazlı su kabı.

SAGŞU (Sümerce): Şapka, türban (Tûg. Sag-şu) "Sakçu/Sakçı".

SAGTUÇ (Kıpçak Türkçesi): Damadın düğününde hizmet eden arkadaşı.

SAGULUM (Latince): Kısa asker pelerini.

SÂGUM (Akadça): 1. Peştamal 2. Tapınak.

SAGUM (Latince): Asker pelerini, yün pelerin.

SAGUR- (DLTürk): Su içmek; suyu içirmek, suyu çektirmek, kurutmak.

SAĞ (EskiTürkçe): Sağlamlık, doğruluk, dayanıklılık, güçlülük, yeterlilik.

Sağ; gövdenin işlek, devingen yanıdır.

SAĞAN (Türkçe): Bakırdan yapılmış, derinliği az yemek kapı.

SAĞDIÇ (Türkçe): Sagdıç; dost; düğünde güveyin sağında yürüyen kişi, sağda bulunan.

SAĞDAŞ (Türkçe): Sünnet çocuğunun, güveyinin en yakın arkadaşı, sağdıç, sağdaç, sağdeş *denilen kişi.*

SAĞIL (Türkçe): Buğdayın üstündeki kapçık.

SAĞIN (Türkçe): Sağlık koruyan kimse, sağıltıcı, hekim; sağılan hayvan.

SAĞIR (Türkçe): İçine su veya içki konan, sızdırmazlık özelliği olan kab.

SAĞLAM (Türkçe): Dayanıklılık, direnme, güçlülük, dirilik.

SAĞLANMAK (Türkçe): uyanık olmak, dikkatli olmak, sağlamlaşmak.

SAĞLANTURMAK (Türkçe): Saklamak, muhafaza etmek.

SAĞLIK (Türkçe). Yaşayış bakımından dirilik, sağlamlık, güçlülük, güven, dayanak.

SAĞRAK (Karahan Türkçesi): Kâse, büyük kadeh. Bardak, surahi; ağaçtan yapılmış yağ kabı.

SAĞRI (Türkçe): Üstü ince deriyle kaplı sandık.

SAH (Kıpçak Türkçesi): Uyanık.

SAHAH (Arapça): 1. Gerçek, 2. Sağlıklı, 3. Sağlıklı olmak, 4. Sabit olmak.

SAHANK (Türkçe): Ağaçtan oyulmuş büyük testi.

SAHANKUR (Arapça): Tülbent; sargı; bir çeşit ince tül (Sakankur).

SAHÂYAH (Sahay)/(Sanskrit): Arkadaş, yoldaş (Sakay).

SAHAÇARAH (sahaçar)/(Sanskrit): Arkadaş, yoldaş, birlikte giden (SAKA ÇERİ).

SAHFE (Arapça): Kâse, sağrak.

SAHİB (Arapça): Koruyan, sahip.

SAHLAT- (Türkçe): Saklatmak, muhafaza ettirmek.

SAHU (Kopti dili): Mumya yapmak.

SAHU (Kopti dili): Yıldızların anası **Nut**'un rahmindeki ruhun adıdır.

SAHU (Kopti Dili): Orion takımyıldızı, yani Avcı takımyıldızı.

SAİK (Arapça): Askeri: Ardçı.

SAK (Eski Türkçe): Dikkatli, gözeten, gözetici, düşünceli, saklayıcı, koruyan.

SAK (Kırgız Türkçesi): Tetikte bulunan, uyanık (koruyucu); ihtiyatlı; özenli.

SAK- (Türkçe): Saklama, koruma, muhafaza etmek.

SAK (Altay Türkçesi): Balık ağı.

SAK (Kopti dili): Girdirmek; sokmak.

SAK (Karaçay Türkçesi): 1. Dikkat, tedbir. 2. Dikkatli, tedbirli, hassas.

SA'K (Arapça): Saak: 1. Yıldırım düşmek. 2. Yıldırım yağdırmak. 3. Elektrik çarpmak.

SA'AK (Arapça): 1. Gürlemek. 2. Kuyu göçmek. 3. Bayılmak. 4. Mahvolmak.

SAKAASTAA- (Saha Türkçesi): Ismarlamak; uyarmak; bir işi, bir nesneyi birine güvenerek vermek; sığınmak.

SAKA (Türkçe): 1. Saklı, saklayan, koruyan. 2. Akıllı, arif. 3. Düşünceli, kaygılı. 4. Sakal.

SAKA (Yunanca): Çanta, okul çantası.

SAKAKİ (Yunanca): Ceket.

SAKALAN (Arapça): Birbirini dengeleyen çift taraflı ağırlık.

SAKAR (Türkçe): Düşünme, koruma, gizleme, sakınıcı (Sakar kelimesi Arap diline "korunulacak şey" anlamında "cehennem" olarak geçmiştir).

SAK BOL- (Karaçay Türkçesi): Dikkatli olmak.

SAK ADAM (Karaçay Türkçesi): ihtiyatlı, tedbirli adam.

SAKÇI (Türkçe): Koruyucu, muhafız; bekçi; sakçu.

SAKÇI (Altay Türkçesi): Mitoloji: Kötü ruhlardan insanların evlerini koruyan iyi ruhların adı; koruyucu, bekçi.

SAKER (Karaçay Türkçesi): Dikkatli. Erkek adı.

SAKF (Arapça): 1. Tavan, çatı, dam. 2. Gök; göğün çatısı.

SAKH (Hititçe): İyi, kutsal.

SAKHA (Sanskrit): Tarafından nezaret edilen, refakatinde.

SAKHİ (Sanskrit): Dost, yoldaş, koruma, nezaretçi.

SAKHYAM (Sakhi)/(Sanskrit): Dostluk; sakilik.

SAKI- (Altay Türkçesi): Beklemek, korumak.

SAKIN- (Türkçe): Dikkat etmek, bekçilik etmek, uyanık olmak; düşünmek.

SAKIN- (Karahan Türkçesi): 1. Günah işlemekten sakınmak, Allah'tan korkmak, takva sahibi olmak. 2. Düşünmek, hesap etmek, plân kurmak.

SAKINÇ (Türkçe): Sakınılacak, korunulacak nesne, sakınma, yanaşılması yararlı değil, çekinilir olan; düşünce, fikir, tasavvur, niyet.

SAKINDUK (Türkçe): Sakınılan, kaçınılan, kendisinden korunulan.

SAKINGAN (Türkçe): Korunma amaçlı düşünülen önlem.

SAKINICILAR (Türkçe): Allah'tan korkup dinin emrini yerine getirenler.

SAKIRIM (Altay) Türkçesi): Ambarın tahıl bölmesi.

SAKIŞ (Altay Türkçesi): Bekleme, bekleyiş, bekçilik.

SAKIT- (Altay Türkçesi): Bekletmek, bekçilik ettirmek.

SAKİ (Yunanca): Tulum, torba, çuval.

SAKİ- (Moğolca): Sahih; sakınmak, korumak, esirgemek, bakmak, gözetmek, nöbet tutmak, uymak, riayet etmek, kanun ve töreyi göz önünde tutmak.

SAKİBE (Arapça): Çadır direği.

SAKİGÇİ (Moğolca): Sahigç; koruma, gardiyan, bekçi, muhafız, gözcü.

SAKİGUL (Moğolca): Muhafız, bekçi.

SAKİHU ÇERİG (Moğolca): Koruma, askeri muhafız, muhafız birliği.

SAKİLGA (Moğolcaı): Sahilga: Sakınma, koruma, bekleme, esirgeme, savunma, nizam, tertip, düzen.

SAKİYA (Moğolca): Sahia; muska, tılsım; muhafız, bekçi.

SAKKA (Arapça): Su dağıtan, saka.

SAKKO (Almanca): Tek düğmeli kısa erkek ceketi.

SAKKOS (Yunanca): Torba (Sevan Nişanyan Notu: Yunanca "sakkos" bir Sami dilinden alınmıştır.)

SAKKU (Akadça): Çul benzeri örtü, giysi, çuval, torba türü.

SAKLA- (Karaçay T):1. beklemek. 2. Korumak.

SAKLA- (Kıpçak Türkçesi): 1. Saklamak, korumak. 2. Haramdan çekinmek.

SAKLA- (Eski Türkçe): Gözetmek, korumak, dikkat etmek, muhafaza etmek.

SAKLAGUÇI (Karahan Türkçesi): Bekçi; korucu; muhafız.

SAKLAN- (Türkçe): Korunmak, muhafaza olunmak; gözetilmek.

SAKLAN- (Kıpçak Türkçesi): 1. Korunmak, gözlenmek. 2. (Haramdan) Çekinmek.

SAKLAŞ- (Türkçe): Saklaşmak, gizlenmek.

SAKLAT- (Kıpçak Türkçesi): Haramdan kaçındırmak.

SAKLAT- (Karaçay Türkçesi): 1. bekletmek. 2. Korutmak.

SAKLAVUL (Karaçay Türkçesi): Bekçi, gözcü, muhafız.

SAKLAYICI (Türkçe): Gözetleyen, bekleyen, koruyan, muhafız, koruyucu; kurtarıcı; her şeyi muhafaza eden, saklayan; bekleyen, gözeten; her şeye nezaret eden.

SAKLAYUÇI (Kıpçak Türkçesi): Koruyucu, koruyan.

SAḲLICA (Türkçe): 1. Gizli, örtülü, korunan. 2. Hazine, mücevher.

SAKLIK (Türkçe): Tetikte bulunma, uyanıklık, teyakḳuz.

SAKLIK (Karaçay Türkçesi): Tedbir, ihtiyat, dikkatlilik.

SAKMAN (Türkçe): Uyanık, diri, sağlam; ayağa giyilen mest (sokman).

SAKNA (Türkçe): Tahıl kabuğu.

SAKNUK (Karahan Türkçesi): Takva sahibi, Allah'tan korkan, muttaki; sakınma, korunma.

SAKNUKRAK (Karahan Türkçesi): Allah'tan en çok korkan.

SAKNUKLUK (Karahan Türkçesi): Takva, takva sahibi olma; sakınmalık.

SAKNUKLIK KIL- (Karahan Türkçesi): Günahtan kaçınmak, sakınmak, korunmak.

SAKOLİ (Yunanca): Torba.

SAKON (Rusça): Kanun.

SAKOS (Yunanca): Çuval, torba, çanta; piskopos cübbesi.

SAKSI (Türkçe): Topraktan yapılmış kap kacak.

SAKSIN-/SAKSILAN- (Kırgız Türkçesi): Sakınmak; korkmak.

SAKTA- (Altay Türkçesi): Beklemek, korumak.

SAKTA- (Kırgız Türkçesi): Muhafaza etmek; korumak.

SAKTAL- (Kırgız Türkçesi): Muhafaza edilmek, korunmak.

SAKTAN- (Kırgız Türkçesi): Korunmak; kendini muhafaza etmek.

SAKTANUU (Kırgız Türkçesi): İhtiyat; korunma.

SAKTAT- (Altay Türkçesi): Bekletmek, 2. Korumak.

SAKTOO (Kırgız Türkçesi): Korunma, muhafaza etme.

SAKTOOÇU (Kırgız Türkçesi): Koruyan, muhafız.

SAKULA (Yunanca): Torba; kese.

SAKULİ (Yunanca): Torba, çuval, çanta.

SAKULİAZO (Yunanca): Torbaya, çuvala koymak; saklamak.

SAKUNAR (Türkçe): Kiler (Sakunucu; koruyucu); sakınma yeri.

SAKUŞMAK (Türkçe): Birisini himayeye almak, birini koltuğu altına almak, muhafaza etmek.

SAKY (Arapça): Sulama, su içirme (İSKA (Arapça): Sulama, su verme.

SAKYA MUNİ: Buda'nın bir diğer adı SAKYA MUNİ'dir. Takva sahibi derviş anlamındadır. Ya da "Saka kavminden derviş" de denilebilir. Çünkü Takva anlamındaki Saka/Saki kelimesi aynı zamanda bir Türk boyunun adıdır. Buda da Saka kavminin yönetici ailelerinden olup bir prenstir.

SAQA (Ön.Türkçe): Nöbet, garnizon, bekçi, askeri üs.

SAQQUM (Akadça): Çuval, harar, torba, kese.

SAU (Kopti Dili): Hıfzeden; saklayan.

SAUT (Kopti Dili): Hıfz, nezaret.

SAUTİ (Kopti Dili): Muhafız.

SAV (Karaçay Türkçesi): Sağ, canlı; sağlam, bütün, tam.

SCRİM (sikrim)/İngilizce: Açık renk ve ince dokunmuş bir cins perdelik kumaş.

SECRET (Fransızca): 1.Gizli, saklı. 2. Göze görünmeyen. 3. Sır saklamasını bilen.

SECRET (sikrit)/İngilizce: Gizli, saklı, hafi, sır, gizli şey.

SECRETE (Sekret)/ Fransızca: Papazın ayine başlarken kendine okuduğu dua.

SECRETE (sîkrit)/ İngilizce: Gizlemek, saklamak.

SECRETEMENT (Fransızca): Gizlice.

SECURİTAS (Latin): Güvenlik, huzur.

SECURİTE (Fransızca): Güvenlik, emniyet.

SEHA (Arapça): Kabuk.

SEHPUM (Akadça): Örtü, yorgan.

SZEK (sek): (Kuman T): Taht, orda.

SEKEL (Macarca): Sınır muhafızı.

SÊKİRUM (Akadça): Set yapımcısı, usta (koruma duvarı ustası).

SEKLEM (Türkçe): Halk ağzı: Kıl ve yünden dokunmuş çuval (Saklama kabı).

SEQUESTRE (Fransızca): Yed-i emin.

SHAKO (şako)/(İngilizce): Sorguçlu asker şapkası.

SIHHA (Arapça): 1. Sağlık, sıhhat. 2. doğruluk.

SİGİLLE (Fransızca): Mühürlü, damgalı.

SİGNER (Fransızca): İmza atmak.

SİGUROS (Yunanca): Güvenli, emin; sağlam; kesin, muhakkak.

SİKA (Arapça): Güven, emniyet; inanılır, güvenilir kimse.

SİKA (Arapça): kırba, sakaların içine su koydukları köseleden yapılmış kab

SİKAYE (Arapça): 1. Su içecek kab. 2.İçilecek suyun toplanması için yapılan yer, büğet.

SKAP (İsveççe): Dolap.

SKO (İsveççe): Ayakkabı.

SKOPİA (Yunanca): Nöbet yeri; nöbet; bakış açısı.

SKOPOS (Yunanca): Nöbetçi, muhafız; amaç, niyet.

SOCCUS (Latince): 1. Terlik. 2. Komedi oyunlarında oyuncuların giydiği kısa çorap.

SOCİUS (Latince): Dost, arkadaş, yoldaş. 2. Ortak, şerik, müttefik.

SOCK (sak)/(İngilizce): Kısa çorap, şoset.

SOCKE (Almanca): Kısa konçlu çorap

SOCKET (sakit)/(İngilizce): İçine bir şey geçirilen delik veya oyuk; duy, priz, yuva; oyuk açmak.

SOCQUE (Soku)/(Fransızca): Eski zamanlarda aktör ayakkabısı.

SOCQUETTE (Fransızca): Kısa çorap.

SOK- (Kırgız Türkçesi): 1. Örmek. 2. Dövmek

SOKI (Türkçe): Havan.

SOKKU (Kırgız Türkçesi): Defetme, darbe; savunma, savuşturma.

SOKMAN (Türkçe): Dize kadar olan çizme.

SOKUT (Türkçe): Sokmak, sokturmak.

SUGUL- (Karaçay Türkçesi): Sokulmak.

SUHH (Arapça): 1. Sağlıklı olmak. 2. Sabit olmak.

SUK- (Karaçay Türkçesi): Sokmak.

SUK- (Teleüt Türkçesi): 1. Saklamak. 2.Batırmak, bir nesneyi boya, su içerisine batırıp çıkarmak, sokmak.

SZİGET (siget)/(Macarca): Ada; suyla çevrilerek yalıtılmış yer, ada.

SZİGETELES (Macar): Yalıtım, izolasyon.

SZİGETELO (Macarca): İzolatör, yalıtkan.

ŞÖKÖLÖ (Kırgız Türkçesi): Kadınlara mahsus, mahruti şeklinde olan ve başa giyilecek şey.

ŞAK (Sanskrit): Muktedir olmak, güçlü olmak.

ŞAQUM (Akadça): Sulamak.

ŞAKAH (Şak)/(Sanskrit): Beyza tenli bir halk; Şakalar.

ŞAKK (Arapça): 1. Yarma, yarılma, çatlama, yırtma, paralama, kırma. 2. Yarık, çatlak.

(DE: Türkçe "SAK-" fiili ile Arapça "ŞEKK" kök kelimenin zıddıdır.

ŞAKYA (Aramice): İçki kadehi sunan kişi; saki.

ŞAKU (Akadça): Saki,

ŞEGAF (Arapça): Kalp zarı.

ŞEKK (Arapç): Birbirine girdirmek (Sokmak, saklamak, Sak-).

UR- SAG (Sümerce): Kahraman (Bahadır; koruyucu).

ZAG (Sümerce): Sağ taraf; doğru; iyi.

ZAGT (Arapça): Bir şeyi bir kaba, bir yere zorla sokma, girdirme; sokut.

ZAGGULA (Sümer): Tapınak (Zag-gu-la) "sığınma yeri".

ZAK (Farsça): Dölyatağı, rahim (meşime).

ZAKETA (Yunanca): Ceket.

ZAKKAK (Arapça): Tulumcu.

ZAKON (Karaçay Türkçesi): Kanun.

ZAKOR (Türkmenistan Türkçe): Bebek kundağı.

ZEK' (Arap): 1. Sığınmak, iltica etmek. 2. Dayanmak.

ZEKAT (Arapça): Ruh temizliği; sakınmış ruh, korunmuş öz.

ZIKK (Arapça): Tulum.

ZIKKİ (Arapça): İçine mayi (sıvı) konulan deri kap, deriden yapılmış su tulumu.

ZİGURRAT (Sümer/Kenger dili): Tapınak, gözlemevi.

ZİSAKİ (Grekçe): Heybe.

ZOKNİ (zokni) (Macarca): Çorap.

ZSAK (jak)/(Mac.): Çuval, torba.

ZUKRE (Arapça): Şarap tulumu.

ZUKUN (Arapça): Sığınmak, iltica etmek.

AYNALAMA YÖNTEMİ

Bir dilin kendi içinde veya bir dilden diğerine "Aynalama" yöntemi ile kelime aktarılmaktadır. Arap dili içinde "Aynalama" yöntemi çok sık kullanılmıştır. "Aynalama"; bir kelimenin bir sayfaya yazılarak aynadaki görüntüsünü yeni kelime olarak bir dile kazandırmaktır. Yani kelimeyi tersten yazarak yeni kelime yapmaktır. Bu iki şekilde olmaktadır. Ödünç alınan dildeki anlam aynen alınır. Yahut kelimenin tersi gibi anlamın da tersi yeni dile aktarılır.

"SAK/SAKA" kelimesi de bazı dillerde "Aynalama" yöntemi ile türetilerek kullanılmaktadır:

CASE (keys)/(İngilizce): Kutu, mahfaza, kın; kasa; kutu içine koymak, sokmak.

CASSA (İtalyanca): Sandık, kutu, kap, özellikle para sandığı.

CASSİDA (Latince): Miğfer, tolga.

CASQUE (kask)/ ingilizce: zırhı başlık, miğfer

CASQUE (KASK)/(Fransızca): Başlık, miğfer.

GUZE (Farsça): Koza; koruncak.

KASE (Farsça): 1. Anatomi: Başı kaplayan, beyni örten kemik. 2. Çanak, tabak.

KAS'A (Arapça): Çanak, tabak.

KASA' (Arapça): Avlu.

KASA (Aramice): Kase.

KASELA (Yunanca): Sandık.

KASONİ (Yunanca): Küçük tahta kasa.

KASSA (Arapça): Kireç.

KASTRO (Yunanca): Kale.

KASU (Akadça): Kase.

KASU (Sümerce): Kase.

KAŞ (Arapça): 1. Sağlığına kavuşmak. 2. Hızlı sağmak. 3. Hasta gibi yürümek.

KAŞER (Arapça): 1. Kabuğu kalın olmak. 2. Kırmızılığı artmak.

KAŞİR (Arapça): Kabuklu olan.

KAŞŞ (Arapça): 1. Büyük kova 2. Adi hurma.

KAZUZE (Arapça): 1. Gazoz. 2. Tas. 3. Kadeh. 4. Şişe.

KAZZ (Arapça): İpek (Guze; koza; koruncak).

KASİ (Arapça): Keten giysi.

KASİ (Arapça): Giyinik, giyimli.

KE'S (Arapça): 1. İçi dolu kap, çanak. 2. Kadeh, bardak. 3. Botanik: Çanak.

KES (Arapça): Giymek.

KESE (Türkçe): Cepte taşınan küçük torba.

KÎS (Arapça): Para kesesi, torba.

KİSA (Arapça): Giysi, elbise.

KİSTEE- (Saha Türkçesi): Saklamak.

KİSTELEN (Saha Türkçesi): Saklı.

KİZ (Türkçe): Giz; kutu, boya kabı, kap, sandık, torba; bir nesnenin, bir kabın içinde saklı kalması gereken, saklı olan, örtülü.

KİSE (Farsça): 1. Kese, torba, kap. 2.Cepte taşınan para torbası.

KÎSUM (Akadça): Kese, torba, tuluk, para çantası, cüzdan.

KUSNE (Arapça): 1. Çelenk. 2. Yassı sepet, sele.

SAKA İSİMLİ TÜRK BOYLARI DİZİNİ

SAGAKA: Türkmen/Karkın.

SAGİT: Başkurt/Kuvakan.

SAHALAR: Hakas/Kaçin boyu (Sahu).

SAHU/ SAKU: Karakalpak/Aşamaylı.

SAKA MEHMEDLÜ: Türkmen/Peçenek.

SAKA: Kırgız/Çekir Sayak.

SAKA: Kırgız/Saruu.

SAKA BOYU: Alper Tunga ve Tomris Hatun'un da bağlı bulunduğu en eski Türk boylarından. Halen Sibirya'da yaşıyorlar. Günümüzde Yakut Özerk Cumhuriyeti olarak anılıyorlar.

SAKAİT: Cengiz Han'ın ilk dayandığı kabilenin adıdır.

SAKANLI: Türkmen/Celali.

SAKA'U: Kazak/Ablan.

SAKAU: Kırgız/Mendı.

SAKAU: Özbek/ Katagan.

SAKAU: Özbek/Lakay.

SAKAU-KIPÇAK: Kırgız/Kıpçak.

SAKAY: Günümüzde Altay dağlarında yaşayan bir Türk kavminin adıdır.

SAKCILI: Türkmen/Döngelelü.

SAKE: Kırgız/Solto.

SAKI: Kırgız/Noygut.

SAKILI: Türkmen/Taceddinlü.

SAKİŞ: Kazak/Alimulı.

SAKKA MEHMEDLÜ: Türkmen/Peçenek.

SAKLAR: Kıpçak Türkleri.

SAKMAN: Karakalpak/Kıpçak Ktay.

SAKOO KIPÇAK: Kırgız/Kıpçak.

SAKOO: Kırgız/Saruu.

SAKOVI: Türkmen/Yomut.

SAKSİNLER: Aşağı idil Kıpçakları (Orta çağ Rus kaynaklarına göre).

SAKTAN: Göçebe Özbek.

SAKUU: Karakalpak/Kongırat boyu.

SEKEL/SEKİL: Ortaçağ Türk kabilesi/Hazar; Kabar.

SEKELE: Kazak/Kirey.

SEKELÜ/TEKELÜ: Türkmen/Küşne.

SEKEL: Günümüzde Erdel/Transilvanya bölgesinde yaşayan nüfusları bir milyon dolayında olan Sekel (Saka'lı) Türkleri; Macarca konuşurlar. Kendilerini Attila'nın torunları sayarlar.

SAKİF KABİLESİ: (Arap) Çok büyük bir Arap kabilesidir. Saka'lar ile dip akrabalığı olduğu muhakkaktır.

SAKUR: İran'da yaşayan bir aşiret adı.

SAKYA Kavmi; Nepal bölgesinde yaşar. Bu kavim BUDHA'nın ait olduğu kavimdir.

ZAK (Farsça): Dölyatağı, rahim.

Prof. Dr. AYSU ATA; TÜRKÇE İLK KUR'AN TERCÜMESİ;

2004- ANKARA; TDK

SAYFA: 605

SAKNUK (Karahan Türkçesi): Takva sahibi, Allah'tan korkan, muttaki; sakınma, korunma.

SAKNUKRAK (Karahan Türkçesi): Allah'tan en çok korkan.

SAKNUKLUK (Karahan Türkçesi): Takva, Takva sahibi olma; sakınmalık.

SAKNUKLIK KIL- (Karahan Türkçesi): Günahtan kaçınmak, sakınmak, korunmak.

OSMANLIDA "SAKA"

Saka: İşi, çeşme ve sarnıç gibi yerlerden su alarak evlere dağıtmak olan kişidir.

Saka Başı: Osmanlılarda sarayda bulunan ve sarayın su ihtiyacının karşılanmasında ve seferler sırasında ordunun su ihtiyacının karşılanması işinde görev yapan sakaların yöneticisi.

Saka Gediği: Sakalara verilen, çeşmelerden su alma imtiyazı. Bu imtiyaz, yazılı bir senede bağlanır ve bu senet alınıp satılabilir veya varislere intikal edebilir. sakaların su alabileceği çeşmeler de belirtilir ve sakalar her çeşmeden su alamazdı. Sakalara verilmiş olan bu imtiyaz 1869 yılında kaldırılmıştır.

Sakalar Kethüdası: Sakalar ocağının kâhyası olup derece olarak saka başından sonra gelir. Görevi divan toplantılarında vezirlere ibrik ve havlu tutmaktır.

Sakalar, su dağıtım ve su kaynaklarını korumakla görevli idiler.

NUN İLE İLGİLİ AÇIKLAMALAR

Sözlük ve kitaplardaki NUN ile ilgili tanımlar:

İNNE/ENNE (Arapça): Varlığın olgunluğu ve mahiyeti. "*İnne"nin anlamı, varlıkta ve bilgide güven, olgunluk, daimilik ve sebattır.*

ÜNSÂ (Arapça): Kız, kadın.

İNÂS (Arapça): Kızlar, kadınlar.

İNS (Arapça): İnsan, herkes.

İNANNA (Sümerce): Sümer aşk tanrıçası (Nanna; aydınlatıcı, ay; ışık).

NANA (nenı)/(İngilizce): Nine.

NANA (Türkçe): Nene.

NANAŞRİ (Pala Dili): Kız kardeş.

NANE (Sümerce): Cinsi hayat ve tenasül mabudu.

NÄNG/NENG (Uygur Türkçesi): 1. Madde; eşya, nesne. 2. Asla, hiçbir suretle.

NANNY (neni)/(İngilizce): Dadı.

NÂNÛ (Farsça): Ninni.

NANURİZO (Yunanca): Ninni söylemek.

NAOS (Yunanca): Tapınak.

NAOS (naos)/(Fransızca): 1. Grek tapınağının iç kısmı. 2. Kilisede tanrı suretinin saklandığı dolap.

NEANT (Fransızca): Hiçlik, yokluk.

NÊNİA (Latince): Ninni; şarkı; sihirli sözler; efsun; büyü şarkısı ya da tekerlemesi.

NİN (Sümerce): Kız kardeş; sahibe; tanrıça, kutsal kişi.

NİN (Kıpçak Türkçesi): Şey.

NİNÂ (Akadça): Tanrıça.

NİNA (Sümerce): Bir mabude adı: Kuyular, su mecraları mabudesidir. Rüyalarda insanlara cevap veren mabudenin adıdır.

NİNAN (Arapça): Balıklar.

NİN DİNGİR (Hitit): Tanrı kız kardeşi; bir din rütbesi.

NİNİVE (Sümerce): Tanrıça.

NİNNİ (Türkçe): Çocukları uyuturken nağme ile söylenen türkü.

NİNNY (nîni)/(İngilizce): Ahmak kimse, budala kimse.

NON (Fransızca): Yok; hayır.

NONNA (Latince): Rahibe.

NONNE (non)/ Fransızca: Rahibe.

NUE (Fransızca): Çaylak.

NUNOS/NONOS (Yunanca): Vaftiz babası.

NUN (Kofti dili): Başlangıç sularının tanrısı.

NUN (Arapça): Kılıç, kılıç sırtı, kılıcın keskin ağzı.

NUN (Arapça): Kur'ân-ı Kerim: Kalem Sûresi'nin diğer adı

NUN (Arapça): Balık.

NUN (Arapça): Kaş.

NUN (Arapça): Mürekkep hokkası.

NUN (Arapça): Uluhiyet ilmi.

NUN (nun)/(İngilizce): Rahibe.

NUNA: Hz. İbrahim'in annesinin adı.

NUNNERY (nunıri)/(İngilizce): Rahibe manastırı.

NÛNUM (Akadça): Balık.

NUNÛS/NUNUZ (Sümerce): Kadın; kız; yumurta.

ZÜN-NUN (Arapça): Hz. Yunus.

KAYNAKÇA

Abdurrahman ÇOŞKUN, Doç. Dr.; "Biyolojik Onarım"; Bilim ve Teknik; Sayı: 539; 2012- ANKARA; TÜBİTAK

Ahmed HULUSİ; Kur'an-ı Kerim Çözümü; 2010- İSTANBUL; Kitsan yay.

Ahmet B. ERCİLASUN; Türk Dili Tarihi; 2005- ANKARA

Ahmet TOPALOĞLU; Kur'an Tercümesi; Muhammed Bin Hamza; 1978- İST; Kültür B.

Albert EINSTEIN-Leopold İNFELD; Çev: Öner ÜNALAN; Fiziğin Evrimi; 2011 – *İSTANBUL; Evrensel Yay.*

Ali AKAR; Türk Dili Tarihi; 2005- İSTANBUL; Ötüken

Ali Rıza YALT; Français-Turc; 1971-İSTANBUL; Ararat Yayınevi

Alparslan SALT; Semboller; 2006- İSTANBUL; Bilyay

Anonim; Derleme Sözlüğü; 1993- ANKARA; TDK

Anonim; Tarama Sözlüğü; 1996-ANKARA; TDK

Anonim; Bildiriler; Uluslararası Mevlana Bilgi Şöleni; 2000 Yılı Ankara; Kültür Bak.

Aysu ATA; Türkçe İlk Kur'an Tercümesi; 2004- ANKARA; TDK

Azmi AKSOY; Yunanca Türkçe Sözlük; 2004- İSTANBUL; Fono

Bahaeddin ÖGEL; Türk Mitolojisi I. C. 2001- İSTANBUL; MEB

Bahaeddin ÖGEL; Türk Mitolojisi; II. C. 2001- İSTANBUL; MEB

Burhan OĞUZ; Türk ve Yahudi Kültürlerine Bir Mukayeseli Bakış; 1996- İST.; AAV.

Carl FAULMANN; Yazı Kitabı; Çev: Itır Arda; 2005- İSTANBUL; T. İş Bankası

CARL SAGAN, Kozmos; çev: Reşit Aşçıoğlu; 2007- İSTANBUL; Altın Kitap

Edgar H. STURTEVANT; Eti Dili Sözlüğü; 1946- İstanbul; TDK

Edouard PEKARSKIY; Yakut (SAHA) Dili Sözlüğü; I. Cilt; 1945 –İSTANBUL; TDK

E. Fuat TEKÇE; Pazırık; 1993-ANKARA; Kültür B.

Elmalılı M. Hamdi YAZIR; Hak Dini Kur'an Dili; 2011- İSTANBUL; Zehraveyn

Elmalılı M. Hamdi YAZIR; Hak Dini Kur'an Dili; 2010- İST: Seda Yay.

Emel ESİN; Türk Maddi Kültürünün Oluşumu; 2006- İstanbul; Kabalcı

Emel ESİN; Kün AY. AY Yıldız motifinin protoTürk devrinden Hakanlılara kadar ikonografisi; "Orta Asya'dan Osmanlıya Türk sanatında ikonografik Motifler; *2004-İSTANBUL; Kabalcı*

Emine G. NASKALİ ve M. DURANLI; Altayca – Türkçe Sözlük; 1999- ANK; TDK

Erdoğan ALKAN; Yunus Emre; 1995- İSTANBUL

Fatma YILDIZ; "Sümerlerde Çocuk Eğitimi" makalesi; Arkeoloji ve Sanat; Sayı 20/21

Ferdinand D. LESSING; Moğolca Türkçe Sözlük; 2003- ANKARA;

TDK

Ferit DEVELLİOĞLU; Osmanlıca-Türkçe Ans. Lugat; 2002- İST. 19.Baskı; Aydın Yay.

Fred Alan Wolf; Düşünceyi Gerçeğe Dönüştürmek; 2007 İSTANBUL

Güran ERBEK; Anadolu Kilimleri; DÖSİM YAYINLARI – ANKARA

Hace Ahmet DİDİN; Kur'an-ı Kerim Meali; 2011- ANKARA; Rayiha Yay.

Hans WEHR; Arabic-English; 1980- Wiesbaden.

Hayri BAŞBUĞ; Zaza ve Kurmanclar; TKAE; 1984- ANKARA

Henri LABORIT; Evren'in Oluşumu; Çev. Bertan Onaran; 1998- İSTANBUL; Payel Yayınevi

Hülya ALTUNYA; Farabi'de Dil Felsefesi; 2003-ISPARTA; Tez; S. Demirel Üni.

Hüseyin ALANTAR; Motiflerin Dili; İTKB; 2007-İSTANBUL

Hüseyin ATAY; Kur'an-ı Kerim ve TürkçeAnlamı;1995- ANKARA

İbrahim Okur; Matematik ve İlahiyat; Bursa- 2003

İsmet Zeki EYÜBOĞLU; Türk Dilinin Etimoloji Sözlüğü; 1998- İST. Sosyal Yay.

Kaşgarlı MAHMUT; Divanü Lûgat-it-Türk; Çev: Besim ATALAY; 1999- ANKARA; TDK

Kazım MİRŞAN; Prototürk Bilginlerine Göre Astrofizik; 1990- ANKARA; Yeni Düşünce

K. K. YUDAHIN; Çev. Abdullah TAYMAS; Kırgız Sözlüğü; 1998- Ankara; TDK

Korhan KAYA; Sanskrit Türkçe Sözlük; 2006- ANKARA; İmge

L.N. LEZINA- A.V. SUPERANSKAYA; Bütün Türk Halkları; Çev.D.A.BATUR; 2009- *İSTANBUL; Selenge*

L.T. RYUMINA-SIRKAŞEVA;- N.A. KUÇIGAŞEVA; Çev:Ş. H. AKALIN/ Caştegin

TURGUNBAYEV; Teleüt Ağzı Sözlüğü; 2000- Ankara;; TDK

M. Şemseddin GÜNALTAY; Yakın Şark Elam ve Mezopotamya; 1937- Ankara; TTK

M. Ünal Mutlu; Türk Dili ve Kenger Uygarlığı; 2007- İstanbul; TDAV

Mehmet KANAR; Arapça Türkçe Sözlük; 2009- İSTANBUL; Say

Michel PASTOUREAU; MAVİ: Bir Rengin Tarihi; Çev: İnci M. UYSAL; 2005- ANK.

Murat URAZ; Türk Mitolojisi; 1992- İSTANBUL; Düşünen A.

Mustafa EREN; Arkeoloji ve Sanat Dergisi; "Çivi Yazısının Çözümü" makalesi Sayı:12-13

Mustafa İSLAMOĞLU, Kur'an meal/Tefsir; 2009- İSTANBUL; Düşün Yay.

Mübahat Türker KÜYEL; Halı Konusu, Felsefenin Görüş Alanına Girebilir mi?; ANKARA-*1998; (ARIŞ dergisinin 4. sayısının ekidir.)*

Mübahat TÜRKER; Farabi'de Fizik Ötesinin Önemi ve Menşei; KÖLN; 1961 U.Arası Felsefe Tarihi Tebliği

Nafiz AYDIN; Akadça Dil Bilgisi; 2002- Antalya

Nafiz AYDIN; Sümerce Dilbilgisi; 2000- Antalya

Naim Hazım ONAT; Arapça'nın Türk Diliyle Kuruluşu; 1944- İST.; TDK

Necmettin HACEMİNOĞLU; Karahanlı Türkçesi Grameri; 2003- ANKARA; TDK;

Neriman Görgünay KIRZIOĞLU; Eşme Kilimleri; 1994-ANKARA

Noam CHOMSKY; Dil ve Zihin; 2001-ANKARA; Ayraç Yayınevi

Orhan Güdül KUTALMIŞ; Türkçe İnsan Adları ve Anlam Kökenleri; İST-2003

Osman Nedim TUNA; Sümer ve Türk Dillerinin Tarihi; 1997-

ANK: TDK

Patrick MOORE; Gezegenler Kılavuzu; ANKARA-1996; Tübitak

Raşit GÜRDİLEK; "Kara Delikler" Bilim ve Teknik; Kasım- 1999; Sayı: 384; Tübitak

Recep TOPARLI; H. VURAL; R. KARAATLI; Kıpçak Türkçesi Sözlüğü; 2003- ANK. TDK

Redhouse; İngilizce Türkçe Sözlük; 1990- İSTANBUL

Robert BAUVAL/Adrian GILBERT; Tanrıların Evi Orionda; 1998-İSTANBUL; Milliyet

Robert OSSERMAN; Evrenin Şiiri; 2005-ANKARA, 5.Basım; Tübitak

Selahi DİKER; Türk Dilinin 5000 Yılı; 2000- İSTANBUL

Serdar MUTÇALI; Arapça Türkçe Sözlük; 1995- İSTANBUL; Dağarcık

Sevan NİŞANYAN; Sözlerin Soyağacı; 2009-İSTANBUL; 4. Baskı; Everest Yay.

Sina KABAAĞAÇ/Erdal ALOVA; Latince Türkçe Sözlük; 1995- İST. Sosyal

Soner GÜNDÜZÖZ; Geleneksel Harf Sembolizminin Bir Yorumu olarak NUN Harfi; 19 *Mayıs Üni. İlah. Fak. Dergisi; Sayı: 30 Yıl: 2011 Sf. 43- 58*

Sven LAGERBRING; İsveççenin Türkçe İle Benzerlikleri (İsveçlilerin Türk Ataları); Çev. *Abdullah GÜRGÜN; 2008 - İSTANBUL; Kaynak Yayın.*

Şevki Ebu HALİL; Kur'an Atlası; 2007- Ank. Fecr Yayınevi

Taşkın TUNA; Uzayın Sırları; 2003 -İSTANBUL; 7.Baskı; Boğaziçi Yay.

Ufuk TAVKUL; Karaçay Malkar Türkçesi Sözlüğü; 2000- ANKARA; TDK

Ünver GÜNAY ve Harun GÜNGÖR; Türklerin Dini tarihi; 2003- İstanbul; Rağbet Yay.

Yaşar ÇORUHLU; Türk Mitolojisinin Anahatları; 2002- İSTANBUL; Kabalcı

Yaşar Nuri ÖZTÜRK, Kur'an-ı Kerim Meali; 1998- İSTANBUL; Yeni Boyut Yay.

Yavuz ÖZMEN; Kurantum Fizik; 2012- İSTANBUL; Çatı Yayınevi

Yıldız CIBIROĞLU; Kadının Yazısız Tarihi; 1996- İSTANBUL; Payel Yayınevi

Yusuf Ziya ÖZER; Mısır Tarihi; 1987- ANKARA; TTK;

William Mitchell RAMSAY; Çev. Levent ZOROĞLU; TARSUS; TTK; 2000- ANKARA

William C. CHITTICK; Kozmos'taki Tek Hakikat; Çev: Ömer Çolakoğlu; 2010- İST; Sufi

NUN Ü SAK

KUR'AN'A GÖRE VARLIK ve EVREN KİTABI

DOĞAN ERÇETİN

Kur'an-ı Kerim'in Kalem sûresinde geçen iki sembol/kelime üzerine yazılan bu eser ŞERH mahiyetindedir. "NUN", müteşabih bir âyettir. Müteşabih âyet; birden fazla manaya ihtimal verebilen âyettir.

Ancak Kur'an bir rehber ve yol gösterici olarak açıklanamaz, bilinemez hiçbir kelimeyi içinde barındırmaz. Bilinemezlik varsa, Kur'an'ın tüm zamanlara hitab edişindendir. Uygarlığımızda gerekli bilgi birikimi gerçekleştikçe, "bilinemez" denilen kavramların sırrının da açığa çıktığı görülecektir.

ISBN 978-975-371-135-7

